

சங்குக

நாதம்

சங்கை நாதம்

சமர்ப்பணம்

எம் உயிர்த்துடிப்பின் அதிகாரமாகி உலகை
ஆளும் வல்லமை தந்து இல்லையென்றில்லாது
எளிலும், அறிவும் தந்து எமையாளும் ஈசனாகி
எம்முள் நிறைந்திருந்து எமை வழிநடத்திச்
செல்லும் எமது அன்புத்தந்தைக்கு சமர்ப்பணம்.

உள்ளடக்கம்

விபரம்	பக்கம்
01. முன்னுரை	1 - 2
02. விநாகர் அகவல்	3
03. வாழ்வின் யதார்த்தம்	5 - 6
04. சீதை கூறிய நீதி	7 - 9
05. சோதிட பலன்களின் படி, ராமாயனத்தில் ஒரு கதை.	10 - 12
06. இந்து சமயத்தில் ஏழு	13 - 19
07. சாஸ்திர கதம்பம்	20 - 21
08. சூட்சும விஞ்ஞானம்	22 - 25
09. துன்பங்களை நீக்கும் நோமம் என்கிற அக்கினி வழிபாடு	26 - 28
10. பிரதோஷம் என்றால் என்ன என்பதை அறிவோம்	29 - 31
11. ஸ்ரீ ருத்ரத்தின் மகிமை	32 - 34
12. மூக்குத்தி குத்துவதின் மூல தத்துவம்	35 - 37
13. ஓயாது ஒலிக்கும் சங்கை நாதம்	38
14. மரணம் தோற்றுப்போன கதை	39 - 40
15. இந்து முறைப்படி தமிழ்க் காலங்களைத் தெரிந்து கொள்வோம்.	41 - 50
16. அருந்தமிழ் மருத்துவம்	51 - 53
17. இறந்த உடலுக்கு ஏன் காரியம் செய்ய வேண்டும்?	54 - 60
18. 27 நட்சத்திரங்களுக்கான தேவாரப்பாடல்கள்	61 - 69

19. ஓளவையும் அதிசய நெல்லிக்கணியும்	70 - 72
20. மூதுரை	73 - 78
21. ஞானக்குறள்	79 - 109
22. கொன்றை வேந்தன்	110 - 113
23. நாலு கோடிப்பாடல்கள்	114
24. நல்வழி	115 - 122
25. பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும்	123 - 127
26. நவக்கிரக ஸ்தோத்ரம்	128 - 130
27. இந்து சமயம் செய்யும் உணவுப் பழக்கம்	131 - 134
28. மௌனம்	135
29. கிரக நிலையும், பெண்கள் நோய் தொல்லையும் அதனை நீக்கும் மருத்துவ முறைகளும்	136 - 138
30. என்னோடு வாழும் சற்குணம்	139 - 140
31. கலைகளின் வித்தகர்	141

முன்னுரை

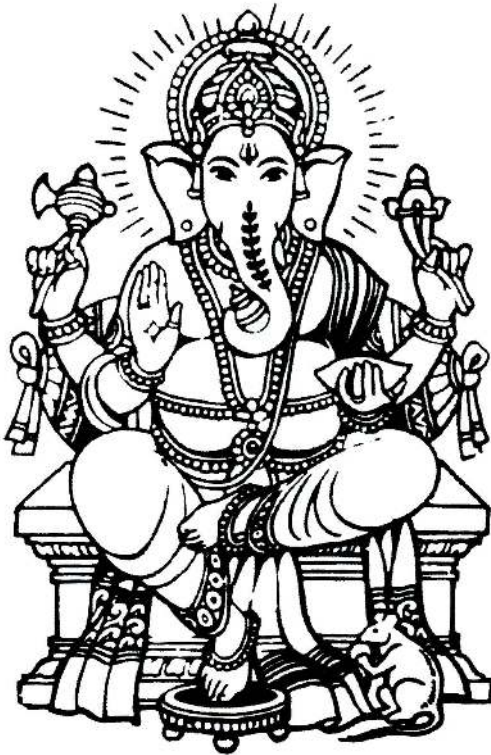
இந்நூல் நாம் பல புத்தகங்களில் தேடியும் கிடைக்காத அரிய தகவல்களையும் எமது தமிழ் இலக்கியம், கலை, இந்து தர்மம், ஆன்மீகம், சோதிடம் என பலவாறான ஆச்சரியங்கள் அடங்கிய தகவற்கழஞ்சியமாக வெளிவருகிறது. இதனுள் பொதிந்திருக்கும் தகவல்களை படிக்கும்போது எம் மனதை குழப்பிக் கொண்டிருக்கும் பல கேள்விகளுக்கும் விடை கிடைக்கிறது. குறிப்பாக ஓளவையார் இயற்றிய வாழ்விற்கு நல் வழிகாட்டும் ஐந்து நூல்களின் தொகுப்பு இதனுள் அடங்கியிருப்பது தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் தர்ம நெறிகளில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் மிகவும் பேருதவியானது. வாழ்வின் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் எம்மை நல்வழிப்படுத்தும் பல நெறிமுறைகளை இந்துமதம் கற்றுத் தருகிறது. அதன் வழி சென்று எம் சிக்கல்களை தீர்த்துக்கொள்ள பயன்தரும் வழிபாட்டு முறைகள் சில இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. எனது முப்பத்திரண்டு வருடகால ஆசிரியப் பணியில் ஒரே சிறு நூலில் இத்தனை தகவற்தொகுப்பை நான் பார்த்ததில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் என்னிடம் பல மாணவர்கள் கேட்டும் கிடைக்காத ஒருசில அரிய தகவல்களை இதனுள் கண்டு நான் வியந்து போனேன். பஞ்ச பாண்டவர்கள் ஐவரின் பெயர்களும் நமக்கு நினைவிருக்கிறது ஆனால் எத்தனைபேருக்கு தெரியும் கௌரவர்கள் நூறு பேரது பெயர்களும்..? இங்கே அனைத்திற்கும் பதில் கிடைக்கிறது. இத்தனை தகவல்களையும் அறிந்தும் சேகரித்தும் அடுத்தவர்க்கு போதனை செய்தும் வந்த அமரர் திரு.சங்கைநாதன் அவர்களை நேரில் காண கிடைக்காத துர்ப்பாக்கியம் என் மனதுள் இப்போது சிறு காயமாய் வலிக்கிறது.

தமிழ் எங்கள் உயிரிற்கு நேர் என்று நாமெல்லாம் அறிவோம், இருப்பினும் எம் தாய்மொழியான தமிழையும் அதன் பால் உண்டான பண்பாடுகள் பழக்கவளக்கங்கள் அனைத்தையும் நாம் இப்போது மறந்து வருகிறோம் என்பது மனவருத்தம் தரும் செய்தி, அத்தகைய தமிழும் கலையும் நற்பண்பாடுகளும் உயிர் வாழ அமரர் திரு.சங்கைநாதன் ஆ.சு.சற்குணநாதன் போன்ற பெரும் கலைஞர்களே உரமாகிறார்கள். இவரது மகன் திரு.ச.புஸ்ப குமார் (தேசியன்) அவர்கள் எனது நெருங்கிய நண்பர்.

அவரிடமிருந்தே நான் பல நல்விடயங்களை கற்றிருக்கிறேன் அதன்பால் அவரது தந்தையார் ஒரு நூலகம் என்பதை இப்போது உணர்கிறேன். அன்னாரது நினைவாய் வெளியாகும் இந்நூலின் முன்னுரை என் பாக்கியம் என்றே கருதுகிறேன். வாருங்கள் உள்ளே போய் கொஞ்சமாவது மெய்யுணர்ந்து தெளிவோம்.

நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழி ஓடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல் உலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

தமிழ் புலவர், பண்டிதர் திரு. பழ. செந்தமிழ் சேவந்தன்
பேராசிரியர்- தமிழ் அகக்கியம்
சென்னை பல்கலைக்கழகம், தமிழ்நாடு. இந்தியா.

விநாயகர் அகவல்.

கஜானனம் பூதகணாதி ஸேவிதம்
கபித்த ஜம்பு பலஸார பஹ்ஸிதம்
உமாஸுதம் சோகவினாசகாரணம்
நமாமிவிக்னேஸ்வரபாதபங்கஜம்

வாழ்வின் யதார்த்தம்

நிம்மதியாக இருங்கள். எதுவும் உங்கள் கையில் இல்லை. உலகிலுள்ள அனைவருக்கும் ஏதோ ஒரு கடமை இருக்கும் ஏதோ ஒரு பொறுப்பும் இருக்கும்.

அது அவர்களின் அறியாமையைத் தவிர வேறில்லை. எது உங்கள் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது என்று சற்றே சிந்தியுங்கள். உங்கள் உடலே உங்களின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லையே!

உங்களின் உடம்பே உங்கள் பேச்சை கேட்காத போது, உலகில் வேறு யார் கேட்பார்?. உடலை விடுங்கள். உங்களின் தலை முடி கூட உங்களது கட்டுப்பாட்டில் இல்லை.

முடி நரைப்பதும், உதிர்வதும், வழக்கை விழுவதும் யாருக்குத் தான் பிடிக்கும்?. முடி நரைப்பதையோ, உதிர்வதையோ உங்களால் தடுக்க முடியவில்லையே!

உங்கள் உடலுக்குள் என்ன நடக்கிறது என்று தெரியுமா உங்களுக்கு?. தெரியாது.

உண்ட உணவை நீங்களா ஜீரணம் செய்கிறீர்கள்?. அதுவாகவே ஜீரணமாகிறது. இருதயத்தையும், குடல்களையும், கணையத்தையும், சிறுநீரகத்தையும்

நீங்களா இயக்குகிறீர்கள்?. இல்லையே.

இப்படி உங்களுக்குச் சொந்தமான உங்கள் உடம்பே உங்கள் கட்டுப்பாட்டிலும், பொறுப்பிலும் இல்லாத போது, உலகில் பலவற்றையும் உங்கள் பொறுப்பு என்று நீங்கள் சிந்திப்பது அறியாமை.

மழை உங்களைக் கேட்டா வானில் இருந்து பொழிகிறது! மரம் உங்களைக் கேட்டா முளைக்கிறது! உலகம் உங்களுடைய பொறுப்பிலா சுழலுகிறது!. நட்சத்திரங்கள் உங்களது பொறுப்பிலா ஜொலிக்கின்றன!

நீங்கள்தான் வானிலுள்ள கோள்களை கீழே விழாமல் அந்தரத்தில் தாங்கிப்பிடிப்பவரோ!. உங்கள் பொறுப்புணர்ச்சியும், கடமை உணர்ச்சியும் எவ்வளவு அறியாமை!

எதுவுமே உங்கள் பொறுப்பில் இல்லை.

அனைத்துமான இறைவன் உங்கள் முடியைக் கூட உங்கள் பொறுப்பில் விடவில்லை!. அனைத்துமே அவன் கட்டுப்பாட்டில்தான் உள்ளது. எந்த சக்தி உங்களையும் சேர்த்து அனைத்தையும் இயக்குகிறதோ, அது அனைத்தையுமே பார்த்துக் கொள்ளும்.

உங்களுக்கு ஏன் வீண் கவலை?! எதுவும் உங்கள் கையில் இல்லை.

அமைதியாய் இருங்கள்.

“நான்” என எண்ணி ஒரு போதும் பயன் இல்லை.

சீதை கூறிய நீதி.

“மனிதர்களை துன்பம் ஏன் துரத்துகிறது?”

நமக்கு ஒருவர் துன்பம் விளைவிக்கும்போது, நாம் அவர்களிடம் கோபம் கொள்கிறோம். பழிக்குப் பழிவாங்கத் துடிக்கிறோம். ஆனால், அது தவறான செயல். நமக்கு ஒரு துன்பம் ஏற்படுகிறது என்றால், அதற்குக் காரணம், நாம் முன் செய்த வினைப்பயன்தான். எனவே, நமக்கு ஒருவர் துன்பம் விளைவிக்கும் போது, நாம் அவரிடம் கோபம் கொள்ளாமலும், பழிக்குப் பழி வாங்க நினைக்காமலும், பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அசோகவனத்தில் சீதை இருந்தபோது, அவளை அரக்கியர்கள் பலர் துன்பப்படுத்தினர். அதற்காக சீதை அவர்களிடம் கோபம் கொள்ளவில்லை. மிகுந்த பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டாள். தனக்கு நேரிடும் துன்பங்கள் எல்லாம், தன் வினைப்பயன் காரணமாகவே ஏற்படுகின்றன என்று உறுதியாக நம்பினாள்.

ராவண சம்ஹாரம் முடிந்த பிறகு, அசோகவனத்தில் இருந்த சீதாபிராட்டியாரிடம் விவரம் சொல்ல வந்த அனுமன், பிராட்டியை வணங்கி, “தாயே, ஸ்ரீராமபிரான் வெற்றி வாகை சூடிவிட்டார். ராவணன் மாண்டான்” என்று கூறினார்.

அனுமன் கூறியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சீதை, “அனுமனே, நான் முன்பொரு முறை உயிர் துறக்க நினைத்த நேரத்தில், நீ வந்து எனக்கு ஆறுதல் கூறி காப்பாற்றினாய். இப்போதும் ராமபிரான் பெற்ற வெற்றிச் செய்தியை நீயே வந்து எனக்குத் தெரிவித்தாய். ஏற்கெனவே உனக்கு நான் சிரஞ்சீவியாக இருக்கும் வரத்தைத் தந்துவிட்டேன். முன்பை விடவும் அதிகம் சந்தோஷம் தரும் செய்தியை இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறாய். உனக்கு என்ன வரம் வேண்டுமோ கேள்” என்றார்.

அதற்கு அனுமன், “தாயே, எனக்கு ஒரு வரமும் வேண்டிய தில்லை. நான் விரும்புவது ஒன்றேதான். கடந்த பல மாதங்களாக உங்களைப் பாடாய்ப்படுத்திய இந்த அரக்கிகளை, நான் தீயில் இட்டுக் கொளுத்த வேண்டும். அதற்கு தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்” என்று அனுமன் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஆனால், அனுமனின் கோரிக்கையில் சீதைக்கு உடன்பாடு இல்லை. எனவே அனுமனைப் பார்த்து, "அனுமனே, நீ நினைப்பது போல் இந்த அரக்கியர் என்னைத் துன்புறுத்தி இருந்தாலும், அதற்காக இவர்களை தண்டிப்பதில் எனக்கு சம்மதம் இல்லை. நான் இப்படி துன்பம் அனுபவிப்பதற்குக் காரணம், நான் முன்பு செய்த செயலின் விளைவுதான். பொன்மானாக வந்த மாயமானுக்கு ஆசைப்பட்டு, அதைப் பிடித்து வர என் கணவரை அனுப்பியதும், சென்ற கணவர் நீண்ட நேரமாகியும் திரும்பி வராமலும், "லட்சுமணா, லட்சுமணா" என்று அபயக்குரல் எழுப்பியதாலும், பயந்துபோன நான், எனக்குக் காவலாக இருந்த லட்சுமணனை அனுப்பிப் பார்க்கச் சொன்னேன். அவர் என் கணவருக்கு எந்த ஆபத்தும் ஏற்பட்டிருக்காது என்று மறுத்துக் கூறியும், நான் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் சுடுசொற்களால் லட்சுமணனைக் கண்டித்துப் பேசினேன். ஒரு பாவமும் அறியாமல், இரவும் பகலுமாக எங்களைக் கண்ணிமைபோல் காவல் காத்த லட்சுமணனின் மனம் நோகும்படி நான் பேசியது தான், இங்கே நான் அனுபவித்த துன்பத்துக்குக் காரணம்.

எனவே, நீ அரக்கியர்களை ஒன்றும் செய்துவிடாதே. அவர்கள் அரக்கியர்கள் என்றாலும் பெண்கள். அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்து நீ பெரும் பாவத்தைத் தேடிக்கொள்ளாதே" என்று கூறினார். அனுமன் உண்மையைப் புரிந்து கொண்டார்.

நமக்கு மற்றவர்கள்

துன்பம் விளைவிக்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் நாம் முன் செய்த தீவினைப் சூபயன்தான் காரணம்.

இதைத்தான் மகாபாரதத்தில் வரும் ஆணிமாண்டவ்யரின் வாழ்க்கையும் நமக்கு உணர்த்துகிறது. சிறுவயதில் அவர் தும்பியின் வாலில் கூரிய முனை கொண்ட தர்ப்பைப் புல்லைச் செருகியதால், பிற்காலத்தில் மன்னன் ஒருவனால் கழுவில் ஏற்றப்பட்டார். மகரிஷியான தனக்கு ஏன் இப்படி ஒரு துன்பம் ஏற்பட்டது என்று ஆணிமாண்டவ்யர் தர்மதேவதையிடம் கேட்ட போது, சிறுவயதில் அவர் தும்பியைத் துன்புறுத்தியதுதான் காரணம் என்று கூறியது.

இதைத்தான் வள்ளுவப் பெருந்தகை, “பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் தமக்கின்னா தாமே வரும்” என்று நமக்கு

அறிவுறுத்தி இருக்கிறார்.

“எனவே,

நமக்கு ஒருவர் துன்பம் விளைவித்தாலும், நம்மை ஒருவர் பழித்துப் பேசினாலும், அதற்குக் காரணம் நாம் செய்த வினைப் பயன்தான் என்பதை உணர்ந்து, நாம் பதினுக்கு அவரைப் பழிதீர்க்க நினைக்காமல் அறம் செய்வோம்.

சோதிட பலன்களின் படி, ராமாயணத்தில் ஒரு கதை.

ராவணன் ராமாயணத்தில் முடி இழத்தல் ஓர் ஆய்வு :

முடி இழத்தல் என்றால் , பதவி இழத்தல், உயிர், இழத்தல், பெருமை இழத்தல், தலை முடி இழத்தல் DE PROMOTE என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

இராமனுக்கும், இராவணனுக்கும் இடையே போர் நடந்தது இராவணன் போரில் தோற்று நிராயுதபாணியாக நிற்கின்றான். அப்போது இராமன் இராவணனை பார்த்து "இன்று போய் நாளை வா" என்று சொல்லி இராவணனை சாகடிக்காமல் விட்டுவிடுகிறார். ராமன் இதில் உள்ள ஜோதிட சூட்சுமம் என்ன ? பார்ப்போம்

அதன் பிறகு அவன் தம்பி கும்பகரணன், மகன் இந்தர்சித் , மற்றும் அவனது உறவினர்கள் மந்திரிகள், பலர் ராமனிடம் போரிட்டு இறந்தனர். இறுதியில் இராவணனும் போரில் இறந்தான்.

இந்த இரண்டு ஜோதிட பாடல்களைப் பார்ப்போம்.

பதினொன்றில் குரு வர
பார் போற்றும் மேன்மை வரும்
விதி என்னதான் ஆனாலும்
வெற்றி கொள்ள துணிவு வரும்
புது வாழ்வில் நுழைந்து விடலாம்
புத்திரரை பெற்று விடலாம்
அதிகார பதவிகள்
அனைத்தும் வந்து சேருமே !!!!!

பாடல் விளக்கம் :

பத்தாம் இடம் என்பது உச்சி ஆகும் - அடுத்து 11 ஆம் இடம் என்பது லாப ஸ்தானம் ஆகும் - இதை HIGHEST PEAK என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் - 11 இல் குரு வரும்போது குழந்தை பிறக்கும், அரசு பதவிகள், கிடைத்து வாழ்க்கையில் ஒரு உன்னதமான நிலைகள் உருவாகும் - இதே இடத்துக்கு குரு பகவான் மீண்டும் வர 12 ஆண்டுகள் ஆகும்

சர லக்கினங்களுக்கு 11 ஆம் இடமும், அதில் உள்ள கிரகங்களும், பாதகாதிபதிகள் ஆகும். உபய லக்கினங்களுக்கு 11 ஆம் இடமும், அதில் உள்ள கிரகங்களும் மார்ககத்தை உண்டுபண்ணும் - ஆனால் குரு பகவான் 11 இல் இருக்க, அதிக கெடுதல்கள் செய்வது இல்லை - ஏன் எனில் நைசார்சிக சுப கிரகங்களில் குரு பகவான் முதல், முழுமையான சுபர் என்பதாலும், குரு பகவான் அதிக பாதகம்நுமாரகம் செய்வது இல்லை .

இராமன் அதனால் தான் இராவணனை 12 இல் குரு வரும் வரை காத்து இருந்து, பின் 12 இல் குரு வந்தவுடன், இராவணனை வதம் செய்தார்கள். அதற்கான பாடலைக் காண்போம்.

தான்னேன்றே சந்திரனான் வியத்தில் ஏற
தவத்தாலே வந்த தொரு இலங்கை வேந்தன்
கோன்னேன்ற இராமன் கை அம்பால் மாண்டான்
குவலயத்தில் ஜென்மனுக்கு கொடுமை மெத்த
மானன்றே மறலி பயம் பொருளுஞ் சேதம்
மைந்தனே அரிட்டங்கள் வந்து சேரும்
ஊன் என்ற போகருடைய கடாச்சத்தாலாலே
உத்தமனே புலிப்பாணி உரைத்தேன் பாரே !!!!

பாடல் விளக்கம் :

சந்திரனுக்கும் 12 இல் குருவர இலங்கை மன்னன் ராமனால் மாண்டான். மேலும் மரண பயம், பொருட் சேதம், பல துன்பங்கள் வந்து சேரும் என்பதாகும்.

சிதற்கு பரிகாரம்

12 இல் குரு வரும்போது பெருமானுக்கு முடி காணிக்கை செலுத்துவது நன்மை தரும்.

ஆடித் திங்களில் ராவணன் பட்டதும் ஆல மெய்ப்பொருள் பரத மார்கழி வீடிட்டான், இரணியன் மேவாசன் நஞ்சுண்டது மாசியில், படிக்காமனை எரித்தது பங்குனியில் பார்க்கு லேகினான் மகாபலி , ஆனியில் வீட்டிலங் குடி புக வேண்டினேன் ஓடிடேன் இறந்துன்னே பாருலகிலே

பாடல் விளக்கம் :

ஆடி மாதம் ராவணன் மாண்டது பாரதப்போர் நடந்தது ,

மார்கழி மாதம் இரணியன் மாண்டது ,

புரட்டாசி மாதம் ஈசன் விஷம் சாப்பிட்டது ,

மாசி மாதம் மன்மதனை ஈசன் எரித்தது ,

பங்குனி மாதம் மகாபலி தனது ராஜ்யத்தை விட்டு

பாதாளம் சென்றது

ஆகிய காரணங்கள் இந்த 6 மாதங்களும் சுப காரியங்கள் செய்வது தவிர்க்கப்படுகிறது.

இந்து சமயத்தில் ஏழு (7)

"ரிஷிகள் ஏழு..."

அகத்தியர்,
காசியபர்,
அத்திரி,
பரத்வாஜர்,
வியாசர்,
கவுதமர்,
வசிஷ்டர்.

"கன்னியர்கள் ஏழு..."

பிராம்மி,
மகேஸ்வரி,
கௌமாரி,
வைஷ்ணவி,
வராகி,
இந்திராணி,
சாமுண்டி

"சூசீவிகள் ஏழு..."

அனுமன்,
விபீஷணர்,
மகாபலி சக்கரவர்த்தி,
மார்க்கண்டேயர்,
வியாசர்,
பரசுராமர்,
அசுவத்தாமர்.

"முக்கிய நலங்கள் ஓயு...."

வாரணாசி,
அயோத்தி,
காஞ்சிபுரம்,
மதுரா,
துவாரகை,
உஜ்ஜைன்,
ஹரித்வார்.

"நதிகள் ஓயு..."

கங்கை,
யமுனை,
கோதாவரி,
சரஸ்வதி,
நர்மதா,
சிந்து,
காவிரி.

"வானவில் நிறங்கள் ஓயு..."

ஊதா,
கருநீலம்,
நீலம்,
பச்சை,
மஞ்சள்,
ஆரஞ்சு,
சிவப்பு.

"நாட்கள் ஓடி..."

திங்கள்,
செவ்வாய்,
புதன்,
வியாழன்,
வெள்ளி,
சனி,
ஞாயிறு

"கிரகங்கள் ஓடி..."

சூரியன்,
சந்திரன்,
செவ்வாய்,
புதன்,
குரு,
சுக்கிரன்,
சனி.

"மகைகள் ஓடி..."

இமயம்/கயிலை,
மந்திரம்,
விந்தியம்,
நிடதம்,
ஹேமகூடம்,
நீலம்,
கந்தமாதனம்.

“கடல்கள் ஏழு..”

உவர் நீர்,
தேன்மது,
நன்னீர்,
பால்,
தயிர்,
நெய்,
கரும்புச் சாறு.

“மழையின் வகைகள் ஏழு...”

சம்வர்த்தம் - மணி (ரத்தினக் கற்கள்)
ஆவர்த்தம் - நீர் மழை
புஷ்கலாவர்த்தம் - பொன் (தங்க) மழை
சங்காரித்தம் - பூ மழை (பூ மாரி)
துரோணம் - மண் மழை
காளமுகி - கல் மழை
நீலவருணம் - தீ மழை (எரிமலை, சுனாமி)

“பெண்களின் பருவங்கள் ஏழு...”

பேதை,
பெதும்பை,
மங்கை,
மடந்தை,
அரிவை,
தெரிவை,
பேரிளம் பெண்.

"ஆண்களின் பருவங்கள் ஏழு....."

பாலன்,
மீளி,
மறவோன்,
திறவோன்,
விடலை
காளை,
முதமகன்.

"ஔன்மங்கள் ஏழு.."

தேவர்,
மனிதர்,
விலங்கு,
பறவை,
ஊர்வன,
நீர்வாழ்வன,
தாவரம்.

"தலை முறைகள் ஏழு...."

நாம் -முதல் தலைமுறை
தந்தை - தாய் - இரண்டாம் தலைமுறை
பாட்டன் - பாட்டி - மூன்றாம் தலைமுறை
பூட்டன் - பூட்டி - நான்காம் தலைமுறை
ஓட்டன் - ஓட்டி - ஐந்தாம் தலைமுறை
சேயோன் - சேயோள் - ஆறாம் தலைமுறை
பரன் - பரை - ஏழாம் தலைமுறை.

கடை வள்ளல்கள் ஏழு...

பேகன்,

பாரி,

காரி,

ஆய்,

அதிகன்,

நள்ளி,

ஓரி.

சக்கரங்கள் ஏழு...

மூலாதாரம்,

ஸ்வாதிஷ்டானம்,

மணிபூரகம்,

அனாஹதம்,

வித்தி,

ஆக்னா,

சகஸ்ராரம்.

கொடிய பாவங்கள் ஏழு....

உழைப்பு இல்லாத செல்வம்,

மனசாட்சி இலாத மகிழ்ச்சி,

மனிதம் இல்லாத விஞ்ஞானம்,

பண்பு இல்லாத படிப்பறிவு,

கொள்கை இல்லாத அரசியல்,

நேர்மை இல்லாத வணிகம்,

சுயநலம் இல்லாத ஆன்மிகம்.

கொல்லும் கொடிய பாவங்கள் ஏழு...

ஆணவம்,
சினம்,
பொறாமை,
காமம்,
பெருந்துணி,
சோம்பல்,
பேராசை.

"திருமணத்தின் போது அக்னியை சுற்றும் அடிகள் ஏழு ..."

முதல் அடி பஞ்சமில்லாமல் வாழ வேண்டும்.
இரண்டாம் அடி ஆரோக்கியமாக வாழ வேண்டும்.
மூன்றாம் அடி நற்காரியங்கள் எப்பொழுதும் நடக்க வேண்டும்.
நான்காவது அடி சுகத்தையும், செல்வத்தையும் அளிக்க
வேண்டும்.
ஐந்தாவது அடி லக்ஷ்மி கடாக்கஷம் நிறைந்து பெற வேண்டும்.
ஆறாவது அடி நாட்டில் நல்ல பருவங்கள் நிலையாக தொடர
வேண்டும்.
ஏழாவது அடி தர்மங்கள் நிலைக்க வேண்டும்.

சாஸ்திர கதம்பம்

1.செவ்வாய் கிழமை எவரிடமும் கடன் வாங்குவதும், பத்திரத்தில் கையாழுத்திடவும் கூடாது.

- காலப் பிரகாசிகா

2.முதல் திருமணம் செய்வதற்கு கார்த்திகை மாதம் கூடாது. மறுமணம் செய்வதற்கு காத்திகை மாதம் சிறந்தது.

- விதான மாலை

3.சந்திரன் ரோகினியில் சஞ்சாரம் செய்யும் காலத்தில், அந்த நட்சத்திர நாழிகையில் சூபாதியை நீக்கி, மீதியிருப்பதில் முதல் பாதியில் எந்த காரியம் செய்தாலும், தடை, தாமதம் இல்லாமல் வெற்றி கிடைக்கும்.

- மணிக்கண்ட சேகரன்

4.கனவில் சுடுகாட்டைக் கண்டால் விரைவில் திருமணம் உண்டாகும்.

- கனவு பலன்கள்

5.வீட்டின் இடது புறத்தில் இருக்கும் மரங்களை விட, வலதுபுறத்தில் இருக்கும் மரங்கள் உயர்வாக இருக்க வேண்டும்.

- வாஸ்து சாஸ்திரம்

6.ஜீவன் தந்தையிடமிருந்து விந்து வடிவாய் தாயிடம் செல்வது முதல் பிறப்பு. தாயிடமிருந்து இந்த பூமியில் பிறப்பது இரண்டாவது பிறப்பு. பூமியிலிருந்து வின்னுலகம் செல்வது மூன்றாவது பிறப்பு. ஆக மரணமும் ஒரு பிறப்பே!

- ஜதேரயோப நிஷத்து

7.பெண்கள் ஓம் என்பதை கூறக் கூடாது, ஹர்மீம் என்று கூற வேண்டும்.

- *பூஜா கல்ப பஞ்சகம்*

8.இரவில் பால் சாதம் ஆயுள் விருத்தி, இரவில் தயிர் சாதம் ஆயுள் குறையும்.

- *சிவமகா புராண சாஸ்திரம்*

9.அரளி பூக்களில் மஞ்சள் நிறம் அல்லது பொன் நிறப்பூக்கள் கொண்டு தெய்வத்திற்கு அர்ச்சனை செய்ய முதிர் கன்னி திருமணமும், கடன்களும் தீரும்

- *மஹாபாரதம்*

சூட்சும விஞ்ஞானம்

1. மனம் என்கு உள்ளது என்று தெரியுமா? நாம் எதை நினைக்கிறோமோ அங்கு செல்கிறது அதற்கு தூரம் தடை இல்லை.
2. நம் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு செல்லுக்கும், சுய உணர்வு உள்ளது.
3. நிலப்பிராண சக்தி, உடலுக்கு உறுதியை தருகிறது.
4. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும், சூட்சுமசரீரம் உண்டு. இதுவே ஒளி உடல் எனப்படும்.
5. சுகமும், நோயும், வலியும், உணர்வும் நமது பிராண உடலால் உணரப்படுகிறது.
6. மகான்கள், சித்தர்களைச் சுற்றி ஒளி உடல் பல நூறு அடிகளுக்கு பரவி இருக்கும்.
7. பல்வேறு நோய்களின் பதிவுகள் மனோ சரீரத்தில் பதிவாகி உள்ளது.
8. சிலர் கைகளில் உள்ள பிராணசக்தி, அவர்கள் சமையல் செய்வது மூலமாக ருசியாக வெளிப்படுகிறது.
9. மருந்தின்றி, மாத்திரையின்றி உடல் நோய்களை பிராணசரீரம் குணப்படுத்துகிறது.
10. மனிதனின், உள்ளுணர்வு மிகப்பெரிய வழிகாட்டி.
11. மனிதன் என்பது, அவன் உடல் மட்டுமல்ல.
12. கோவில்களில், சித்தர் சமாதிகளில் மனித ஜிவனுக்கு ஜீவ சக்தி கிடைக்கிறது.

13. மயக்கம் என்பது, பௌதீக உடனுக்கும் சூட்சும உடனுக்கும் உள்ள தொடர்பு பாதிப்பே ஆகும்.
14. சிறுவர் சிறுமியர்களின் அருகில் இருப்பது, பெரியவர்களின் உடலில், இளமை சக்தி ஓட்டம் பெருகும்.
15. நோயாளிகளிடம் அதிகம் பேசுவதால், பிராண சக்தி விரயம் ஆகும்.
16. மனதாலும் உடலாலும், இயற்கையை விட்டு விலகும் போது, தீராத களைப்பு ஏற்படும்.
17. மனிதன் தலைகீழாக வளரும் மரம். மூளை என்ற வேர் அனைத்தும் தலையில் தான் உள்ளது.
18. நமது உடலின் உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒருவித மொழியில் நம்முடன் பேசுகிறது.
19. ஒரு மனிதனை புண்பட செய்வது நூதனமான கொலைக்கு சமம்.
20. மனிதனை தவிர மற்ற இனங்கள், சூட்சும உணர்வு மூலமே எதையும் அணுகுகிறது.
21. நாம் விஞ்ஞான அறிவையே பயன்படுத்தினால், மெய்ஞான அறிவை இழந்து விடுவோம்.
22. நமது வீட்டில் பஞ்ச பூத பிராணசக்தி, அனைத்து அறைகளிலும் ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.
23. வலி என்பது உடலின் மொழி. அதை ஒரு போதும், மாத்திரையால் அமுக்க கூடாது.
24. நிகழ்கால உணர்வுடன் இருக்க பழகுவர்கள்.
25. வலியை ஏற்று கொண்டு, அதன் மூலத்தை ஆராய்ச்சி செய்யுங்கள்.

26. உடலின் உறுப்புக்கள், மனதுடன் ஒத்த இயக்கமே ஆரோக்கியம்.
27. விவசாய நிலத்தில் தாயின் கருவரையில் உள்ளதை போன்ற பிராணசக்தி உள்ளது.
28. நிற்கும் தண்ணீரில் பிராணசக்தி குறைவாகவும், அசையும் தண்ணீரில் அதிகமாகவும் உள்ளது.
29. நம் உடலில் எங்கெல்லாம், புதிய தண்ணீர் நுழைகிறதோ அங்கெல்லாம் காற்று பிராண சக்தி நுழைகிறது.
30. தென்றல் காற்றில், அதிக பிராணசக்தி உள்ளது.
31. அருவி நீரில், அதிக பிராணசக்தி உள்ளது.
32. கடல்நீர், நம்முடைய பாவ, தீய, கர்ம வினைகளை, உள்வாங்க கூடிய ஆற்றல் உள்ளது.
33. உப்பு நீர் தெளித்து கழுவினால், சூட்சும தீய பதிவுகள் நீங்கும்.
34. கர்ப்பம் கொண்ட பெண், தீய எண்ணம் கொண்டவர்கள் பார்வையின் முன்னே செல்ல, பேச, தொடரவோ கூடாது.
35. மலர்ந்த முகத்துடன், மற்றவர்களை அணுகும் போது, நமது சூட்சும சரீரத்தின் கவசம் பெறுகிறது.
36. செயல்குறைந்த உடல் உறுப்பை, அன்புடன் உணர்ந்தால் சக்தி பெற துவங்குகிறது.
37. ஒரு நாளில் சீல நிமிடங்களாவது, வெட்ட வெளியில் செருப்பின்றி நடந்து பாருங்கள்.
38. பிறந்த குழந்தையும், நீடித்த நோயாளியும் ஒரே அறையில் தூங்குவது நல்லதல்ல.
39. சூரிய ஒளியில் காயவைத்த துணி, பிராண உடலில் உள்ள, பிராண ஒட்டுண்ணிகளை அழிக்கிறது.

40. மனது மாயையில் விழுகிறது. சூட்சும சரீரமோ எப்போதும் விழிப்புணர்வோடு உள்ளது.
41. மனித உடல் இறப்பதற்கு முன், அவனது பிராண சரீரம் இறக்க துவங்குகிறது.
42. தீட்சண்யமான தீய பார்வை கர்ப்ப சிதைவை ஏற்படுத்தும்.
43. நாம் பயன்படுத்தும் பொருள்களில், நமது எண்ண பதிவு ஏற்படுகிறது.
44. நாம் தும்மும் போது, அதன் அதிர்வு, தாயின் நாபிச்சக்கரத்தை சென்று தாக்குகிறது.
45. தொடர்ந்த ஒரே எண்ணம், செயல் வடிவம் பெறும்.
46. தீய எண்ணங்கள், தீய நீரை உடலில் சுரக்க செய்கிறது.
47. பிராண சக்தி இல்லா உணவு, உடலுக்கு சுமையே.
48. போதை பொருள், நரம்பு மண்டலத்தை அழிக்கும்.
49. தீயவர்களை சூழ்ந்தால், தீய எண்ணமும், நல்லவர்களை சூழ்ந்தால், நல்ல எண்ணமும் இருக்கும்.
50. தூக்கம் என்பது, விழிப்புணர்வு அற்ற தியானம், தியானம் என்பது, விழிப்புணர்வுடன் கூடியது.

துன்பங்களை நீக்கும் ஹோமம் என்கிற அக்னி வழிபாடு

துன்பங்களை நீக்கும் வழிகளில் 'ஹோமம்' எனப்படும் 'அக்னி வழிபாடு' முதன்மையாக இருக்கிறது.

ஹோமங்களின் வகைகள்

யாகங்களை அமைதி தரும் 'சாந்திகம்', விருப்பங்களை நிறைவேற்றும் 'பௌஷ்டிகம்', எதிரிகளை ஒழிக்கும் 'ஆபிசாரிகம்' என்று மூன்று வகையாக பிரித்துள்ளது.

பண்டைய காலத்தில் தேவர்கள், ரிஷிகள், முனிவர்கள் ஆகியோர்கள் தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும், மக்களது நன்மைக்காகவும் ஹோமங்களை செய்தார்கள்.

மன்னர்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவும், மக்களின் நன்மைக்காகவும் ஹோமங்களை நடத்தினார்கள். இதிகாசங்களான மகாபாரதம் மற்றும் ராமாயணம் ஆகியவற்றில் ஹோமங்கள் பற்றிய முக்கியமான செய்திகள் உள்ளன.

மகாபாரதத்தில் பாஞ்சாலியும், அவளது சகோதரனும் ஹோமத்திலிருந்து வெளிவந்தார்கள் எனவும், ராமாயணத்தில் ராமனை வெல்ல இந்திரஜித் ஆபிசார வகை ஹோமமான 'நிகும்பலா' யாகம் செய்ததாகவும் நாம் அறிகிறோம்.

கணபதி பூஜை

எந்தவொரு ஹோமமும் தொடங்குவதற்கு முன்னர் கணபதி பூஜை செய்யப்படும். துர்மேதவைகள் அல்லது துஷ்ட சக்திகள் ஆகியவற்றால் எவ்விதமான இடையூறும் இல்லாமல் ஹோமம் நடப்பதற்கு வினைகளை விலக்கும் விநாயகர் பூஜை நடத்தப்படும்.

சங்கல்பம்

ஹோமங்களுக்கும் சரியான, கச்சிதமான இலக்கு அவசியம். ஹோமத்தின் பலன்கள் தலைவருக்கு முழுவதுமாக சென்று சேர வேண்டும் என்பதற்காக சங்கல்பம் செய்யப்படுகிறது.

குல தெய்வ பூஜை

உலகத்தில் நமது விருப்பத்திற்கேற்ப கடவுள் வழிபாடுகளை கடைப்பிடித்து வந்தாலும், குல தெய்வ வழிபாடு முக்கியமானது என்று நமது முன்னோர்கள் நம்பினார்கள்.

அதனால் குலதெய்வ பூஜையை அவர்கள் குறையில்லாமல் செய்ததோடு, சகல காரியத்துக்கும் முதலில் குல தெய்வத்தையே பிரார்த்தனை செய்தார்கள். வீட்டில் நடக்கும் சகல சுப காரியங்களுக்கான முதல் பத்திரிகையை குல தெய்வத்துக்கு வைக்கப்பட்டது.

பித்ரு பூஜை

பித்ரு லோகம் எனப்படும் நீத்தார் உலகத்தில் நமது மூன்று தலைமுறை முன்னோர்கள் இருப்பதாகவும், அவர்கள் சில நேரங்களில் மட்டும் வெளியே வருவார்கள் என்றும் நம்பப்படுகிறது. அவர்களது ஆசிகளை பெறுவதற்காக செய்யப்படுவது பித்ரு பூஜையாகும். ஒரு ஹோமம் செய்யப்படும் போது சம்பந்தப்பட்டவரது முன்னோர்களுக்கான பூஜை செய்யப்பட வேண்டும்.

கும்ப ஸ்தாபனம்

கும்பத்தை உடலாகவும், அதன் மேல் உள்ள தேங்காயை தலையாகவும், அதில் சுற்றப்படும் நூலானது நாடி நரம்புகளையும், கும்பத்திற்குள் இருக்கும் தண்ணீரானது ரத்தத்தையும் குறிப்பிடுவதாகும். கும்பத்தின் மீது வைக்கப்படும் தர்ப்பையின் மூலமாக குறிப்பிட்ட தேவதையின் ஆற்றலை கும்பத்துக்குள் வர வழைத்து நிலைப்படுத்துவது ஆவாகனம் எனப்படும்.

ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் தனிப்பட்ட முறையில் மூல மந்திரம், வேத மந்திரம், காயத்ரி மந்திரம், பிரார்த்தனை மந்திரம் என்ற நான்கு வகை மந்திரங்கள் உண்டு. அவற்றை சரியான சப்த அதிர்வுகளில் உச்சாரணம் செய்து குறிப்பிட்ட தேவதா அம்சத்தின் தெய்வீக அலைகளை ஆகர்ஷணம் செய்து, கும்பத்தில் இருக்கும் புனித நீருக்குள் நிலைப்படுத்தப்படும்.

பூர்ணாகுதி

ஹோம அக்னியில் பட்டுத் துணியில், வாசானாதி திரவியங்கள் சேர்க்கப்பட்டு அக்னி தேவனுக்கு சமர்ப்பணம் செய்வதுதான் பூர்ணாகுதி எனப்படும் 'அவிர்பாகம்' ஆகும். அதைப்பெற தேவேந்திரன் வருவதாகவும், ஹோமத்துக்கான காரணத்தை அவர் பூர்த்தி செய்து வைப்பதாகவும் ஐதீகம்.

பிரதோஷம் என்றால் என்ன என்பதை அறிவோம்

பிரதோஷம் என்பது சைவ சமயத்தில் சிவபெருமானை வழிபட உகந்ததாகக் கருதப்படும் காலமாகும். இப்பிரதோஷ காலத்தில் நிகழும் வழிபாடு பிரதோஷ வழிபாடு எனவும், பிரதோஷ தினத்தில் கடைபிடிக்கப்படும் விரதம் பிரதோஷ விரதம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. பிரதோஷத்திற்காக கூறப்படும் புராணக் கதையில் செல்வத்திற்காக அசுரர்களும், தேவர்களும் பாற்கடலைக் கடையும் பொழுது ஆலகாலம் எனும் விசம் வெளிப்பட்டது. அதற்கு அஞ்சிய தேவர்களும், அசுரர்களும் சிவபெருமானின் தங்களை காக்கும் படி வேண்டினர். அவர்களுக்காக சிவபெருமான் ஆலகால விசத்தினை உண்டார். அவ்விசம் சிவபெருமானின் வயிற்றினை அடையாமல் இருக்க அருகிலிருந்த பார்வதி சிவபெருமானின் கழுத்தினை இறுகப் பிடித்தார். இதனால் ஆலகாலம் சிவபெருமானின் கழுத்தினை நீலமாக மாற்றிவிட்டது.

பிரதோஷம் காலம் எது

வளர் பிறை, தேய் பிறை ஆகிய இரண்டு காலங்களிலும் திரியோதசி திதியில் கதிரவன் மறைவதற்கு முன் 4.30 மணி முதல் 6.00 மணி வரை உள்ள நேரமே பிரதோஷ காலமாகும்.

சனி பிரதோஷம் என்றால் என்ன

சிவபெருமான், தேவர்களைக் காப்பாற்ற, ஆலகால நஞ்சை உண்ட நாள் சனிக்கிழமை. எனவே பிரதோஷ நேரம் சனக்கிழமையன்று வந்தால் சனி பிரதோஷம் எனச் சிறப்பு பெறுகிறது.

மஹா பிரதோஷம் என்று வரும்

சிவபக்தர்களுக்கு சனி பிரதோஷம் மிகவும் முக்கியமானது. அது போலவே சித்திரை மாதம் வளர்பிறை திரியோதசி திதியில் வரும் பிரதோஷ நாளே மஹா பிரதோஷம் ஆகும்.

பிரதோஷ வகைகள்

பிரதோஷத்தில் பத்து வகைகள் உள்ளன. அவையாவன

1. நித்திய பிரதோஷம்
2. நட்சத்திர பிரதோஷம்
3. பட்ச பிரதோஷம்
4. மாதப் பிரதோஷம்
5. பூர்ண பிரதோஷம்
6. திவ்ய பிரதோஷம்
7. அபய பிரதோஷம்
8. தீபப் பிரதோஷம்
9. சப்த பிரதோஷம்
10. மகா பிரதோஷம்

1. நித்திய பிரதோஷம் - அனுதினமும் சூரியமறைவிற்கு மூன்று நாழிகைகள் முன்னர் நட்சத்திரங்கள் தோன்றும் வரை
2. பக்ஷப் பிரதோஷம் - சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தி மாலை
3. மாதப் பிரதோஷம் - கிருஷ்ண பக்ஷ திரயோதசி
4. மகாப் பிரதோஷம் - சனிக்கிழமை தினம் கிருஷ்ண பக்ஷ திரயோதசி
5. பிரளயப் பிரதோஷம் - ஈசனிடம் ஒடுங்கும் பிரளயக் காலம்

திங்கட்கிழமைகளில் வருகின்ற பிரதோஷம் சோமவாரப் பிரதோஷம் எனவும், சனிக்கிழமைகளில் வருகின்ற பிரதோஷம் சனிப்பிரதோஷம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சோம சூக்தப் பிரதட்சணம் என்பது பிரதோஷ நாளில் சிவாயத்தினை வலம் வரும் முறையாகும்.

பிரதோஷ கால பிரகாரம் சுற்றும் முறை

அமுதம் வேண்டி தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடலை கடைய திட்டமிட்டார்கள். அதற்காக மேரு மலையை மத்தாகவும் வாசுகி பாம்பினை கயிறாகவும் உபயோகம் செய்து பாற்கடலை கடைந்தார்கள். ஒரு கட்டத்தில் வலி பொறுக்க இயலாத வாசுகி பாம்பு ஆலகாலம் எனும் விசத்தினை கக்கியது.

அந்த ஆலகாலம் தேவர்களையும், அசுரர்களையும் துரத்தியது. சிவபெருமான் இருக்கும் இமயமலையை தேவர்கள் வலமாக சுற்றும் போது ஆலகாலம் வழிமறைத்தது. அதனால் தேவர்கள் வந்த வழியே திரும்பி சுற்ற இம்முறை ஆலகாலம் இடப்புறம் வந்து எதிர்த்தது. இவ்வாறு வலமும் இடமுமாக மாறி மாறி பயமுருத்திய ஆலகாலத்தினை சிவபெருமான் உண்டு தேவர்களை காத்தார். ஆலகாலம் துரத்த தேவர்கள் கையிலாயத்தினை சுற்றிய விதத்தினை சோம சூக்தப் பிரதட்சணம் என்கிறார்கள் சைவர்கள்

திருமுழுக்குப் பொருள்களும் பலன்களும்

1. மலர்கள் - தெய்வ தரிசனம் கிட்டும்
2. பழங்கள் - விளைச்சல் பெருகும்
3. சந்தனம் - சிறப்பான சக்திகள் பெறலாம்
4. சர்க்கரை - எதிர்ப்புகள் மறையும்
5. தேன் - இனிய சாரீரம் கிட்டும்
6. பஞ்சாமிர்தம் - செல்வம் பெருகும்
7. எண்ணெய் - சுகவாழ்வு
8. இளநீர் - நல்ல மக்கட் பேறு கிட்டும்
9. பால் - நோய் தீரும் நீண்ட ஆயுள் கிடைக்கும்.
10. தயிர் - பல வளமும் உண்டாகும்
11. நெய் - முக்தி பேறு கிட்டும்

ஸ்ரீ ருத்ரத்தின் மகிமை

ஸ்ரீ ருத்ரம் காட்டும் சிவ ஸ்வஷ்ரூபம்

வேத மாதாவினானும் ஓரளவுக்குத்தான் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனை அடையாளம் காட்ட முடியும்.

வேதத்தால் துதிக்கும்போது அவன் எல்லாவற்றையும் வழங்குகிறான். அவன் எங்கெல்லாம் எந்தெந்த வடிவில் இருக்கிறான் என்ற பெரிய பட்டியலையே தந்துவிடுகிறது ஸ்ரீ ருத்ரம்.

எல்லா உலகமும் ஆகி “ஐகதாம் பதயே” இருப்பவன், எங்கு தான் இல்லை? இருந்தாலும் ஒன்றொன்றாகச் சொல்லுகிறது வேதம். அந்த ஈஸ்வரன் தான் எல்லா தேவர்களின் இருதயங்களிலும் இருக்கிறான்” தேவானாம் ஹ்ரிதயேப்ய. அப்படி இருந்து கொண்டு வேண்டுவார் வேண்டுவது எல்லாம் தருபவனாக இருக்கிறான் (விசின்வத்கேப்யஹா).

மகான்கள் வடிவிலும் அற்ப சக்தி உள்ளவர்கள் வடிவிலும் விளங்குகிறான். சேனைத் தலைவர்களாகவும் சேனைகள் எனவும் இருப்பதை, சேனாப்ய: சேனா நிப்யச்ச: என்கிறது ருத்ரம்.

அதே சமயம் தேர் ஓட்டுபவர் வடிவிலும் (கஷத்ருப்ய) தச்சர் வடிவிலும் (தக்ஷப்ய) குயவர் வடிவிலும் (குலாலேப்ய) கருமார் வேடத்திலும் (கர்மாறேப்ய) புறவைகளைப் பிடிக்கும் வேடர் வடிவத்திலும் (புஞ்சிஷ்டேப்ய) மீன் பிடிக்கும் செம்படவ வடிவிலும் (நிஷாதேப்ய) இருக்கிறான்.

சிவ ச்வஷ்ரூபயோ அலாதியானது

ஆலகால விஷத்தை உண்ட கண்டம் (நீலகீர்வாய)

அதன் மேல் விபூதி பூசப்பட்டு இருக்கிறது (சிதிகன்டாய)

ஒரு சமயம் பார்த்தால் நீண்ட ஜடா முடி (கபர்தினே) இருக்கிறது

மறு கணம் பார்த்தால் கேசம் நீக்கப்பட்ட (வ்யுப்தகேசாய) தலை

ஆயிரக்கணக்கான கண்கள் (சகஸ்ராக்ஷாய)

குறுகிய வாமன வடிவுடைய (ஹ்ரச்வாய்ச வாமனாய்ச) அவனே

பெரிய வடிவத்துடனும் (புருஹதே) தோன்றுகிறான்

பால விருத்த வடிவங்களிலும் காட்சி அளிக்கிறான். வேதங்களால் துதிக்கப்படுவனாகவும் (சதுத்யாய) வேத முடிவில் வீற்றிருப்பவனாகவும் (அவசான்யாய) விளங்குகிறான். ஆகவே தர்மத்தின் வடிவமான பரமேச்வரனைத் தர்ம தேவதையே வாகனமாகத் தங்குகிறது என்பதை, “பப்லுசாய” என்ற சொல்லால் வேதம் வர்ணிக்கிறது.

சம்சாரமாகிய மரம் ஜனன மரணங்களுக்கு ஏதுவானது. அதை வேரோடு வெட்டி வீழ்த்தி முக்தியைத் தருபவன் ஆதலால் ” பவச்ய ஹேதயை ” எனப்படுகிறான். பக்தனைக் காப்பதற்காக அவன் கூடவே செல்லுபவன் என்று “தாவதே” என்ற பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுவார்கள் பெரியவர்கள்.

எனவே, பக்தனுக்காகத் தூது செல்லவும் தயங்குவதில்லை பரமன் என்பதைத் திருவாஷ்டாரில் சுந்தரருக்காகப் பரவை நாச்சியாரிடம் தியாகராஜப் பெருமான் தூது சென்றதால் அறியலாம். அது மட்டுமா?

இன்னும் உனக்காக வேறு ஏதேனும் செய்ய வேண்டுமா, அதனையும் செய்கிறேன் என்கிறானாம். இதைத்தான் ஸ்ரீ ருத்ரம், “தூதாய ச ப்ரஹி தாய ச” என்று காட்டுகிறது. தவறு செய்யாதவர்கள் உலகத்தில் யாரும் இல்லை.

அதிலும் தனது பக்தன் செய்யும் தவறுகளைப் பொறுத்துக் கொண்டு மன்னிக்கிறான் ஈச்வரன். இதைத் தான் வேத மாதா நமக்கு, “ஸஹமானாய” என்ற பதத்தால் உணர்த்துகிறாள். திருக் கருப்பறியலூர் (தலை ஞாயிறு) என்ற ஸ்தலத்தில் ஸ்வாமிக்கு அபராதக்ஷமாபநேச்வரர் (குற்றம் பொறுத்த நாதர்) என்று பெயர்.

நமஸ் ஸோமாய ச என்று தொடங்கும் எட்டாவது அனுவாகத்தில் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம் வருவதால் பெரியவர்கள் இதை ஜபிப்பதை விசேஷமாகக் கருதுவார்கள்.

இதைத் தான் ஞான சம்பந்தரும், “வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது நாதன் நாமம் நமசிவாயவே” என்று பாடினார். இவ்வளவு மகிமை வாய்ந்த ஸ்ரீ ருத்ர பாராயணத்துடன் சி வ பூஜை செய்பவன் சிவனாகவே ஆகிவிடுகிறான்.

சுவாமியைத் தொட்டு பூஜை பண்ணிய கைகள் அத்தன்மையை அடைந்து விடுவதை, "அயம்மே ஹஸ்தோ பகவான்" என்று சொல்லும் ஸ்ரீ ருத்ரம், அப்படிப் பூஜை செய்யும் வதை கை, நோய் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் ஆகிவிடுவதாகக் கூறுகிறது.

- ஓம் நமசிவாய -

மூக்குத்தி குத்துவதின் மூல தத்துவம்.

மூக்குத்தி அணிவது ஏன்?

மூக்கு குத்துவது, காது குத்துவது துளையிடுவது உடலில் உள்ளவாயுவை, காற்றை வெளியேற்றுவதற்கு. கைரேகை, ஜோசியம், நாடிபார்ப்பவர்கள் ஆண்களுக்கு வலது கையும் பெண்களுக்கு இடது கையும் பார்த்து பலன் கூறுவது நோய் கணிப்பது வழக்கம். ஆண்களுக்கு வலப் புறமும் பெண்களுக்கு இடப் புறமும் பலமான, வலுவான பகுதிகளாகும்.

ஞானிகளும், மஹான்களும், இறைநேசர்களும் தியானம் செய்யும் போது வலது காலை மடக்கி இடது தொடை மீது போட்டு தியானம் செய்வார்கள். இஸ்லாமியர்கள் தொழுகையில் இருப்பு நிலையில் (அத்தகையாத்து) வலது காலை மடித்து வலது கால் கட்டைவிரலை தரையில் குத்தி தொழுவார்கள். இதற்கு காரணம் இடது காலை மடக்கி தியானம் செய்யும் போது வலது பக்கமாக சுவாசம் போகும். வலது என்றால் தமிழில் வெற்றி என்று பொருள். வலது பக்கமாக சுவாசம் செல்லும்போது தியானம், பிராத்தனை எல்லாம் கண்டிப்பாக பலன் தரும். அதனால் இந்த நாடியை அடக்குவதாக இருந்தால் வலது பக்க சுவாசத்திற்கு மாற்ற வேண்டும். அதே மாதிரி ஒரு அமைப்புத்தான் மூக்குத்தி. நமது மூளைப் பக்கத்தில் ஹிப்போதலாமஸ் என்ற பகுதி இருக்கிறது.

நரம்பு மண்டலங்களை கட்டுப் படுத்தக் கூடிய, செயல்படக் கூடிய அளவு சில பகுதிகள் உள்ளன. அந்தப் பகுதியில் சில உணர்ச்சி பிரவாகங்கள் உள்ளன. இதனைச் செயல்படுத்துவதற்கு அந்தப் பகுதி துணையாக இருக்கிறது.

இப்படி இந்தப் பகுதியை அதிகமாக செயல்படுத்துவதற்கும் பெண்ணின் மூக்கில் இடது பக்கத்தில் குத்தக்கூடிய முக்குத்தி வலது பக்க மூளையை நன்றாக செயல் படவைக்கும். இடது பக்கத்தில் முளை அடைப்பு என்றால் வலது பக்கத்தில் நன்கு வேலை செய்யும். வலது பக்கம் அடைத்தால் இடது பக்கம் உள்ள மூளை அதிகமாக இயங்கும். இன்றைய நம்முடைய மனித வாழ்க்கைக்கு அதிகமாக இந்த இடதுபக்க மூளையை அடைத்து வலது பக்கமாக வேலை

செய்ய வைக்கிறோம் அதனால் வலது கை, வலது கால் எல்லாமே பலமாக உள்ளது. பெண்கள் மூக்குத்தி அணியும் போது முன் நெற்றிப் பகுதியில் இருந்து ஆலம் விழுதுகள் போல் சில நரம்புகள் நாசி துவாரத்தில் இறங்கி கீழே வரும். இப்படி விழுதுகள் மூக்குப் பகுதியிலும், ஐவ்வு போல மெல்லிய துவாரங்களாக இருக்கும். ஆலம் விழுதுகள் போல உள்ள மூக்குப் பகுதியில் ஒரு துவாரத்தை ஏற்படுத்தி அந்த துவாரத்தில் தங்க முக்குத்தி அணிந்தால், அந்த தங்கம் உடலில் உள்ள வெட்பத்தை கிரகித்து தன்னுள்ளே ஈர்த்து வைத்துக் கொள்ளும் சக்தியைப்பெறும் அதுமட்டுமல்ல, மூக்கின் மடல் பகுதியில் ஒரு துவாரம் ஏற்பட்டால் அதன் மூலம் நரம்பு மண்டலத்தில் உள்ள கெட்டவாயு அகலும். சிறுமிகளுக்கு மூக்குத்தி அணிவிப்பது கிடையாது. பருவப் பெண்களுக்கே மூக்குத்தி அணிவிக்கப்படுகிறது. பருவ வயதை அடைந்த பெண்களுக்கு கபாலப் பகுதியில் அதாவது, தலைப்பகுதியில் சில விதமான வாயுக்கள் இருக்கும். இந்த வாயுக்களை வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு ஏற்படுத்தட்டதுதான் இந்த மூக்கு குத்துவது. மூக்கு குத்துவதால் பெண்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய சளி, ஒற்றைத் தலைவலி, மூக்கு சம்பந்தமான தொந்தரவுகள், பார்வைக்கோளாறு சரி செய்யப்படுகின்றன. இன்றைக்கு நாகரிகம் வளர்ந்து விட்ட தால் சில பெண்கள் வலதுப் பக்கம் மூக்குத்தி அணிகிறார்கள். ஆனால், சாஸ்திர ரீதியாக இடப் பக்கம்தான் பெண்கள் மூக்குத்தி அணிய வேண்டும். இடது பக்கம் குத்துவதால் சில மாற்றங்கள் ஏற்படும். சிந்தனா சக்தியை ஒரு நிலைப்படுத்துகிறது. மனதை அமைதிப்படுத்துகிறது. தியானம், பிராத்தனையில் ஈடுபட உதவுகிறது. ஒற்றைத் தலைவலி, நரம்பு சம்பந்தமான நோய்கள், மனத் தடுமாற்றம் ஏற்படாமல் இருக்க மூக்குத்தி உதவுகிறது என்று ஞானிகளும் ரிஷிகளும் கூறியிருக்கின்றனர். உடலிலுள்ள வெட்பத்தைக் கிரகித்து நீண்ட நேரம் தன்னுள்ளே வைத்திருக்கூடிய ஆற்றல் தங்கத்துக்கு இருக்கிறது. தங்க நகை களைப் பெண்கள் அணிவதன் மூலம் உடலில் ஏற்படும் அதிக வெப்பம் உணர்ச்சியாக மாறுவதிலிருந்து தடைப்பட்டு போகும்.

அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு, ஆகிய நால்வகைப் பண்புகள் உடையவர் களாகத் திகழ முடியும். தங்க நகைகள் அணிவதால் உணர்ச்சிப் பிரவாகம் தடைப்பட்டு பெண்களின் உடல் வெப்பம் சம

நிலையடைகிறது. இதனால் இவர்களது வாழ்க்கை தர்ம நெறிகளுக்கு உட்பட்டு சிறந்த வாழ்க்கையாக அமையப்பெற்று வாழ்வு சீரும் சிறப்போடு அமையப்பெறுகிறது.

உலோகத்தில் தங்கம் :- ஆண்

உலோகத்தில் வெள்ளி :- பெண்

ஓயாது ஒலிக்கும் சங்கைநாதம்

எமது கிராமத்தில் பிறந்து வாழ்ந்து மறைந்தவர்கள் எத்தனையோ பேர், அந்த வரிசையில் அமரர் ஆ.சு.சற்குணநாதன் ஒருவர் என்றாலும் அவரின் மறைவானது எமது கிராமத்திற்கு மட்டுமல்லாது ஒட்டுமொத்த கலையுலகிற்கும் பாரிய இழப்பாக அமைந்துவிட்டதென்றால் அதுமிகையாகாது. எமதுகிராமத்தில் பிறருக்காக வாழ்ந்து பிறர் போற்ற வாழ்ந்தவர்கள் வரிசையில் அமரர் தொண்டர் கந்தசாமி, அமரர் மான் முத்தையா, அமரர் பொன் சாம்பசிவம் என்ற வரிசையில் இன்றுஅமரர் ஆ.சு.சற்குணநாதன் அவர்களின் பெயரும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, சங்காணையில் 1970ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இருந்து நாடகத்துறையிலே தலைசிறந்த எழுத்தாளராக இயக்குநராக, பாடலாசிரியராக, பல்லாயிரக்கணக்கான ரசிகர்களைக் கொண்ட கலைஞராக வாழ்ந்தவர் அமரர் ஆ.சு.சற்குணநாதன் ஆவார்.

அதுமட்டுமல்லாது சிறந்தமேடைப் பேச்சாளராக, சமூக சேவையாளனாக பல்வகை திறமைகள் பொதிந்த அறிஞனாக கலைஞனாக வாழ்ந்து மறைந்தவர் எம் சங்கைநாதன். வன்னிக் கான இடப்பெயர்வு காலத்தில் வன்னி மண்ணின் நிர்வாகப் பரப்பில் தன்னையொர் வானொலி நாடகக் கலைஞனாக நிலைநிறுத்தி "சங்கைநாதன்" என்ற அழியாப் பெயரைப் பெற்றவர் அமரராவார்.

வன்னி மண்ணில் வானொலியில் சங்கைநாதனின் குரல் கேட்க வானொலி முன் ரசிகர்கள் காத்துக்கிடந்த காலமும் உண்டு. அமரர் எங்கே இருந்தாலும் அவரைச்சுற்றி ஒரு கூட்டம் எப்போதும் இருக்கும், ஏனெனில் இவரின் நகைச்சுவை புனைக்கதைகளை கேட்பதற்கு. அந்த வகையில் நானும் ஒருவனாக அக்கூட்டத்தில் இருந்ததும் உண்டு. அமரர் இவ் உலகைவிட்டு மறைந்தாலும் அமரரின் புகழ் இவ் உலகு இருக்கும் வரை மறையாது என்பது திண்ணம். அமரரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல செங்கற்படை மகாதேவ பிள்ளையாரை வேண்டி நிற்கிறேன்.

கௌரவ திரு.குணரட்ணம் குணசிறி

உறுப்பினர்- வலிமேற்கு பிரதேச சபை.

தலைவர்- சங்காணை பட்டின அபிவிருத்தி சபை.

மரணம் தோற்றுப்போன கதை.

மரணத்தோடு பலரது வாழ்வு முடிந்து விடுகிறது. மரணத்தின் பின்பே பலரை இவ்வுலகம் அறிந்து கொள்கிறது. எனினும் தாம் வாழும் காலத்திலும், தம் சாவின் பின்பும் பலர் நிலைத்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களை சாவு வெற்றி கொள்வ தில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒருவர்தான் எங்கள் அன்புத் தந்தையும் எல்லோராலும் சங்கைநாதன் என்று அறியப்பட்டவருமாகிய அமரர் ஆ.ச.சற்குணநாதன் அவர்கள். அப்பாவை நான் முதல் கண்டு பழகியது முல்லைத்தீவின் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசத்தில் வள்ளி புனம் எனும் கிராமத்தில் தான். அவர் தனது குடும்பத்தினருடன் இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த மிக நெருக்கடியான காலம் அது, எப்போதும் மாறாத புன்னகையுடன் சீராக சுவரம் செய்து தலைவாரி, விபூதி அணிந்தபடி நாம் அவரை காணலாம், அவரது பிள்ளைகளுடனான எனது உறவு பின்பு அவரது குடும்பத்தில் ஒருவனாகவே என்னை அழைக்கும்படி இறுக்கமானது.

மிகவும் எளிமையாக அதேவேளை இனிமையாகவும் பண்பாகவும் பேசும் அவரிடமிருந்து விடைபெற முடியாமல் தவித்த நாட்கள் பல. யாவரையும் எளிதில் கவர்ந்துவிடும் அவரது இனிமை யான உரையாடல், நகைச்சுவை கலந்த கதைகளுக்கூடாக அவர் சொல்லும் வாழ்க்கை நெறிமுறைகள் எல்லாம் என்னை நல் வழிப்படுத்தின. இவ் உரையாடல்கள் ஊடாகவே அவர் ஒரு சிறந்த நாடகக் கலைஞர் என்பதையும் பின்பு அறிந்து கொண்டேன். அவர் மீதான அன்பும் பார்வையும் இதனால் இன்னும் அதிகமாயிற்று. அவரிடம் சிரிப்பதற்காகவே பலமுறை சென்றிருக்கிறேன். வன்னி யில் வானொலியில் பணியாற்றிய போது அவரின் நடிப்புத்திறன், குரல் வளம் என்பவற்றை கண்டு வியந்தேன். கிட்டப்பா, பாகவதர், தியாகராஜர் ஆகியோரின் திரையிசைப் பாடல்கள் பலவற்றை அவர் பாடிக்காட்டும் விதம் அலாதியானது. இன்னும் கவிதை, திரைப்பட பின்னணிக்குரல், வானொலி தொடர் நாடகங்கள் பலவற்றிலும் அவர் குரல் நாடு கடந்தும் ஒலித்தது வரலாறு.

சாதாரண கலைஞராக அல்லாமல் விடுதலைப் போராட்டத் துடன் தனது குடும்பத்தையும் நெருக்கமாக்கிதான் நேசித்த கலையால் விடுதலைக்கு வலுச்சேர்த்த தேசப்பற்றாளர். தன்னடைய பன்முக ஆற்றலால் எமது மண்ணின் கலைகளை பாதுகாத்து

வளர்த்த நல்ல கலைஞர், பண்பாளர், நல்ல மனிதர் அப்படிப்பட்ட ஒருவரை நாம் இழந்தது எமக்கும் அவரது குடும்பத்திற்கும் பேரிழப்பே என்றாலும் “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்பது போல தனது சீரிய பண்பாலும் குணத்தாலும் வாழ்ந்து வழிகாட்டி சென்றிருக்கும் அமரர் ஆ.சு.சற்குணநாதன் என்றும் எம் மக்கள் மனதில் வாழ்வார். அன்னாரின் ஆன்மா இறைவன் மரையில் நித்திய சாந்தி பெற பிரார்த்திப்போம்.

- நீங்கா நினைவுகளுடன்.
மகன் தேவா (செயல்வீரன்)
தேசத்தின் கௌசயமப்பாளர்.

மகனின் திருமண நிகழ்வின் போது...

ஒரு நன்னாளின் போது...

இந்து முறைப்படி தமிழ்க் காலங்களைத் தெரிந்து கொள்வோம்

1. தமிழ் வருடங்கள் (60)
2. அயணங்கள் (2)
3. ருதுக்கள் (6)
4. மாதங்கள் (12)
5. பக்ஷங்கள் (2)
6. திதிகள் (15)
7. வாஸராங்கள் (நாள்) (7)
8. நட்சத்திரங்கள் (27)
9. கிரகங்கள் (9)
10. நவரத்தினங்கள் (9)
11. பூதங்கள் (5)
12. மஹா பதகங்கள் (5)
13. பேறுகள் (16)
14. புராணங்கள் (18)
15. இதிகாசங்கள் (3)

இவை அனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாக பார்ப்போம்.

தமிழ் வருடங்கள்:

1. ப்ரபவ
2. விபவ
3. சக்ல
4. ப்ரமோதாத
5. ப்ரஜோத்பத்தி
6. ஆங்கீரஸ

7. ஸ்ரீமுக
8. பவ
9. யுவ
10. தாது(தூத்ரு)
11. ஈச்வர
12. வெகுதான்ய
13. ப்ரமாதி
14. விக்ரம
15. வி/
16. சித்ரபானு
17. ஸ/பானு
18. தாரண
19. பார்த்திப
20. வ்யய
21. ஸர்வஜித்
22. ஸர்வதாரி
23. விரோதி
24. விக்ருதி
25. கர
26. நந்தன
27. விஜய
28. ஜய
29. மன்மத
30. துன்முகி
31. ஹேவிளம்பி
32. விளம்பி
33. விகாரி

34. சார்வாரி
35. ப்லவ
36. சுபக்ருது
37. சோபக்ருது
38. க்ரோதி
39. விச்வாவஸு/
40. பராபவ
41. ப்லவங்க
42. கீலக
43. ஸௌம்ய
44. ஸாதாரண
45. விரோதிக்குத்
46. பரிதாபி
47. பிரமாதீச
48. ஆனந்த
49. ராக்ஷஸ
50. நள
51. பிங்கள
52. காளயுக்தி
53. ஸித்தார்த்தி
54. ரௌத்ரி
55. துன்மதி
56. துந்துபி
57. ருத்தோத்காரி
58. ரக்தாக்ஷி
59. க்ரோதன
60. அக்ஷய.

அயணங்கள்:

1. உத்தராயணம்

(தை மாதம் முதல் ஆனி மாதம் வரை உள்ள ஆறு மாத காலம்)

2. தக்ஷிணாயணம்

(ஆடி மாதம் முதல் மார்கழி மாதம் வரை உள்ள ஆறு மாத காலம்)

இரண்டு அயணங்கள் சேர்ந்து ஒரு தமிழ் வருடமாகும்.

ருதுக்கள்:

1. வஸந்தருது

(சித்திரை, வைகாசி)

2. கர்ஷ்டருது

(ஆனி, ஆடி)

3. வர்ஷருது

(ஆவணி, புரட்டாசி)

4. ஸரத்ருது

(ஐப்பசி, கார்த்திகை)

5. ஹேமந்தருது

(மார்கழி, தை)

6. சிசிரருது

(மாசி, பங்குனி)

இரண்டு தமிழ் மாதங்கள் சேர்ந்தது ஒரு ருது ஆகும்.

மாதங்கள்:

1. சித்திரை (மேஷம்)
2. வைகாசி (ரிஷபம்)
3. ஆனி (மிதுனம்)
4. ஆடி (கடகம்)
5. ஆவணி (சிம்மம்)
6. புரட்டாசி (கன்னி)
7. ஐப்பசி (துலாம்)
8. கார்த்திகை (விருச்சிகம்)
9. மார்கழி (குநூர்)
10. தை (மகரம்)
11. மாசி (கும்பம்)
12. பங்குனி (மீனம்)

பக்ஷங்கள்:

1. ஸ்கல் பக்ஷம்
(அமாவாசை திதி முதல் சதுர்த்தசி திதி வரை)
2. க்ருஷ்ணபக்ஷம்
(பௌர்ணமி திதி முதல் சதுர்த்தசி திதி வரை)

திதிகள்:

1. பிரதமை
2. துதியை
3. திருதியை
4. சதுர்த்தி
5. பஞ்சமி

6. ஷஷ்டி
7. சப்தமி
8. அஷ்டமி
9. நவமி
10. தசமி
11. ஏகாதசி
12. துவாதசி
13. திரையோதசி
14. சதுர்த்தசி
15. பௌர்ணமி (அ) அமாவாசை.

வாஸுரங்கள்:

1. ஆதித்யவாஸுரம்
2. சோமவாஸுரம்
3. மங்களவாஸுரம்
4. னௌமியவாஸுரம்
5. குருவாஸுரம்
6. சுக்ரவாஸுரம்
7. மந்தவாஸுரம் (அ)
ஸ்திரவாஸுரம்

நட்சத்திரங்கள்:

1. அஸ்வினி
2. பரணி
3. கர்த்திகை
4. ரோகினி

5. மிருகசீரிஷம்
6. திருவாதிரை
7. புனர்புசம்
8. புசம்
9. ஆயில்யம்
10. மகம்
11. புரம்
12. உத்திரம்
13. ஹஸ்தம்
14. சித்திரை
15. சுவாதி
16. விசாகம்
17. அனுஷம்
18. கேட்டை
19. மூலம்
20. புரட்டம்
21. உத்ராட்டம்
22. திருவோணம்
23. அவிட்டம்
24. சதயம்
25. புரட்டாதி
26. உத்திரட்டாதி
27. ரேவதி.

கிரகங்கள்:

1. சூரியன் (SUN)
2. சந்திரன் (MOON)
3. அங்காரகன் (MARS)
4. புதன் (MERCURY)
5. குரு (JUPITER)
6. சுகரன் (VENUS)
7. சனி
8. இராகு (ASCENDING NODE)
9. கேது (DESCENDING NODE)

நவரத்தினங்கள்:

1. கோமேதகம்
2. நீலம்
3. பவளம்
4. புஷ்பராகம்
5. மரகதம்
6. மாணிக்கம்
7. முத்து
8. வைடூரியம்
9. வைரம்.

யூதங்கள் : (SATURN)

1. ஆகாயம் - வானம்
2. வாயு - காற்று
3. அக்னி - நெருப்பு(த்)
4. ஜலம் - நீர்
5. பிருத்வி - நிலம்

மஹா பாசுதகங்கள்:

1. கொலை
2. பொய்
3. களவு
4. கள் அருந்துதல்
5. குரு நிந்தை.

பேறுகள்:

1. புகழ்
2. கல்வி
3. வலிமை
4. வெற்றி
5. நன்மக்கள்
6. பொன்
7. நெல்
8. நல்ஊழ்
9. நுகர்ச்சி
10. அறிவு
11. அழகு
12. பொறுமை
13. இளமை
14. துணிவு
15. நோயின்மை
16. வாழ்நாள்.

புராணங்கள்:

1. பிரம்ம புராணம்
2. பத்ம புராணம்
3. பிரம்மவைவர்த்த புராணம் 4. லிங்க புராணம்
5. விஷ்ணு புராணம்
6. கருட புராணம்
7. அக்னி புராணம்
8. மத்ஸ்ய புராணம்
9. நாரத புராணம்
10. வராக புராணம்
11. வாமன புராணம்
12. கூர்ம புராணம்
13. பாகவத புராணம்
14. ஸ்கந்த புராணம்
15. சிவ புராணம்
16. மார்க்கண்டேய புராணம்
17. பிரம்மாண்ட புராணம்
18. பவிஷ்ய புராணம்.

இதிகாசங்கள்:

1. சிவரகசியம்
2. இராமாயணம்
3. மஹாபாரதம்.

வாழ்க இந்து மதம்..வளர்க தமிழ்சிவ மொழி

அருந்தமிழ் மருத்துவம்

இப்பாடல் அருந்தமிழ் மருத்துவம் 500 என்ற பாடலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.

மூளைக்கு வல்லாரை
முடிவளர நீலிநெல்லி
ஈளைக்கு முசுமுசுக்கை
எலும்பிற்கு இளம்பிரண்டை

பல்லுக்கு வேலாலைன்
பசிக்குச் சீ ரகமிஞ்சி
கல்லீரலுக்கு கரிசாலை
காமாலைக்கு கீழாநெல்லி

கண்ணுக்கு நந்தியாவட்டை
காதுக்கு சுக்குமருள்
தொண்டைக்கு அக்கரகாரம்
தோலுக்கு அருகுவேம்பு

நரம்பிற்கு அமுக்குரான்
நாசிக்கு நொச்சிதும்பை
உரத்திற்கு முருங்கைப்பூ
ஊதலுக்கு நீர்முள்ளி

முகத்திற்கு சந்தனநெய்
மூட்டுக்கு முடக்கறுத்தான்
அகத்திற்கு மருதம்பட்டை
அம்மைக்கு வேம்புமஞ்சள்

உடலுக்கு எள்ளெண்ணை
உணர்ச்சிக்கு நிலப்பனை
குடலுக்கு ஆமணக்கு
கொழுப்பெதிர்க்க வெண்பூண்டே

கருப்பைக்கு அசோகுபட்டை
களைப்பிற்கு சீந்திலுப்பு
குருதிக்கு அத்திப்பழம்
குரனுக்கு தேன்மிளகே!

விந்திற்கு ஓரிதழ்தாமரை
வெள்ளைக்கு கற்றாழை
சிந்தைக்கு தாமரைப்பு
சிறுநீர்க்கல்லுக்கு சிறுகண்பீளை

கக்குவானுக்கு வசம்புத்தூள்
காய்ச்சலுக்கு நிலவேம்பு
விக்கலுக்கு மயிலிறகு
வாய்ப்புண்ணிற்குமணத்தக்காளி

நீர்க்கோவைக்கு சுக்குமிளகுநீர்
நீரிழிவிற்கு ஆவாரைக்குடிநீர்
வேர்க்குருவிற்கு பனைநாங்குநீர்
வெட்டைக்கு சிறுசெருப்படையே

தீப்புண்ணா குங்கிலியவெண்ணை
சீழ்காதுக்கு நிலவேம்பு
நாப்புண்ணிற்கு திரிபலாவேலன்
நஞ்செதிர்க்க அவரிளட்டி

குருதிகழிச்சலுக்கு துத்திதேற்றான்
குருதிகக்கலுக்கு இம்பூரல்வேர்
பெரும்பாட்டிற்கு அத்திநாவல்
பெருவயிறுக்கு மூக்கிரட்டை

கக்கலுக்கு எலுமிச்சைஏலம்
கழிச்சலுக்கு தயிர்சுண்டை
அக்கிக்கு வெண்பூசனை
ஆண்மைக்கு பூனைக்காவி

வெண்படைக்கு பூவரசு கார்போகி
விதைநோயா கழற்சிவிதை
புண்படைக்கு புங்கன்சீமையகத்தி
புழுகுடற்கு வாய்விளங்காமணக்கு

கால்வெடிப்பா மருதாணிகிளிஞ்சல்
கரும்படை வெட்பாலைசிரட்டை
கால்சொறிக்குவெங்காரபனிநீர்
கானாகடிக்கு குப்பைமேனிஉப்பே

உடல்பெருக்க உளுந்துள்ளளு
உளம்மயக்க கஞ்சாகள்ளு
உடல்இளைக்க தேன்கொள்ளு
உடல் மறக்க இலங்கநெய்யே

அருந்தமிழர் வாழ்வியலில்
அன்றாடம்சிறுபிணிக்கு
அருமருந்தாய் வழங்கியதை
அறிந்தவரை உரைத்தேனே!!

இறந்த உடலுக்கு ஏன் காரியம் செய்ய வேண்டும்?

ப்ரேத ஸம்ஸ்காரம்: சரீரத்தின் சிறப்பு -

இறந்த உடலுக்கு ஏன் காரியம் செய்ய வேண்டும்? இப்படி ஒரு கேள்வி தோன்றும். உடம்பை விட்டுப் போன ஜீவனின் த்ருப்திக்காக சிரார்த்தம் முதலானவை செய்வது பரோபகாரம் என்றால் ஸரிதான்.

ஆனால் ஜீவன் (உயிர்) போன இந்த வெறும் உடம்புக்கு எதற்கு ஸம்ஸ்காரம் என்று தோன்றலாம்.

“உயிரோடு இருக்கிறவர்களுக்கே உபகாரம் பண்ண முடியாமலிருக்கிறது. செத்துப்போன பின் பிணத்துக்கு என்ன ஸேவை வேண்டிக் கிடக்கிறது?

ஏதோ ஸம்பிரதாயம் என்று வந்துவிட்டதால் அதை விடுவதற்கு பயமாயிருப்பதால் வீட்டில் மரணம் நடந்தால் ப்ரேத ஸம்ஸ்காரம் பண்ணத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

பிரேதமென்றாலே ஒரு பயம் கூச்சம் இருக்கிறது. இதில் ஸம்பந்தமில்லாததை எதற்காக நாமாக எடுத்துப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்?

உயிர் போன வெறும் கட்டையான உடம்புக்கு என்ன பரோபகாரம் வேண்டியிருக்கிறது? என்று கேட்கலாம்.

சாஸ்திரங்களைக் கூர்ந்து பார்த்தால் ஒரு ஜீவன் சரீரத்தை விட்டுப்போய் விட்டாலும் அதன் அங்கங்களில் கண்ணில் ஸூர்யன். வாயில் அக்னி. கையில் இந்திரன் என்றெல்லாம் மிருக்கும் தேவாம்சங்கள் உடனே அதனதன் மூலஸ்தானத்துக்குப் போய்விட வில்லை என்று தெரிகிறது.

பிரேத ஸம்ஸ்காரத்தின் மூலம்தான் அவற்றை அதனதன் ஸ்தானத்துக்கு அனுப்பி வைக்கிறோம். அபர மந்த்ரங்களைப் பார்த்தால் தெரியும்.

ஜீவாத்மா என்கிற புருஷன் பதினாறு கலை உள்ளவன் என்பார்கள். இதில் பதினைந்து கலைகள் மட்டுமே உயிராக

இருப்பது என்றும், உடம்பும் ஒரு கலை என்றும், எனவே உயிர் போன பின்னும் ஒரு கலை உள்ள அந்த உடலை ஈஸ்வரார்ப்பண மாக்கவே பிரேத ஸம்ஸ்காரம் தேவைப்படுகிறது என்றும் ஒரு அபிப்பிராயம் உண்டு.

சாஸ்த்ரங்களில் தஹனம் பண்ணுவதை “அந்த்யேஷ்டி”- அந்திய இஷ்டி - அதாவது “இறுதியான வேள்வி” என்றே ரொம்பவும் உயர்த்திச் சொல்லியிருக்கிறது.

கர்ப்பம் தரிப்பலிருந்து ஒரு ஜீவனை ஒவ்வொரு பருவத்திலும் எப்படி சுத்தி பண்ண வேண்டும் என்பதற்காக சாஸ்த்ரங்களில் நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறது.

“ஸம்ஸ்காரம்” என்றால் “நன்றாக ஆக்குவது” என்று அர்த்தம். (“நன்றாக ஆக்கப்பட்ட” பாஷைதான் “ஸம்ஸ்கருதம்”.)

உபநயனம், விவாஹம் ஆகிய எல்லாமே ஜீவனை அந்தந்த நிலையில் பக்குவப்படுத்துவதற்காக ஏற்பட்ட ஸம்ஸ்காரங்கள்தான்.

வாழ்நாள் கர்மா முழுவதையும் வேள்வியாக ஈஸ்வரனிடம் ஆஹீதி செய்துகொண்டே இருக்கிற ரீதியில் இந்த நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்படி வாழ்க்கையையே யாகமாகச் செய்த ஒருத்தனுக்கு வாழ்க்கை முடிந்த பிறகு கடைசியில் மற்றவர்கள் செய்கிற யாகம்தான் - அதாவது அந்திய இஷ்டியே ப்ரேத ஸம்ஸ்காரமாகும். எந்த உடம்பை வைத்துக்கொண்டு பாக்கி யஜ்ஞங்களை ஒருத்தன் பண்ணினானோ அந்த உடம்பையே சிதாக்கி (சிதை) யில் ஹோமம் பண்ணிவிடுவது தான் இது. ப்ரேத ஸம்ஸ்கார மந்த்ரங்களில் அப்படித்தான் சொல்லியிருக்கிறது.

ஹோமத்துக்குரிய மற்ற வஸ்துக்களை நெய்யினால் சுத்தி செய்து அக்னியில் போடுகிற மாதிரித்தான் ப்ரேதத்தையும் சுத்தம் பண்ணிதஹனம் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறது. உடம்பு ஈஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்படுகிறது. மண்ணில் அடக்கம் பண்ணுவதானாலும் ஈஸ்வரார்ப்பணமே ஆகிறது.

இதைப்பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் சொல்கிறேன்.

“தேஹம் ரொம்ப இழிவானது. இதிலிருந்து விடுபட வேண்டும்” என்று பெரியவர்கள் பாடி வைத்திருப்பதெல்லாம் உண்மைதான்.

ஆனால் இன்னொரு நிலையில் பார்த்தால் இந்த தேஹம் என்பது ஒரு மஹா அத்துமாயான மெஷினாக இருக்கிறது. ஒரே மெஷினில் ஒவ்வொரு பாகம் ஒவ்வொரு தினுஸான கார்யத்தைச் செய்கிறது.

கண் என்று ஒன்று வெளிச்சத்தையும், வர்ணங்களையும் பார்க்கிறது. காது என்று ஒன்று சப்தங்களைக் கேட்கிறது.

இருக்கிறதெல்லாம் ஒரே ஆத்மா- இத்தனை அவயவங்களுக்குள்ளேயும் ஒரே ஜீவன்தான் இருக்கிறது என்றாலும் கண்ணும், காதும் கிட்டக்கிட்ட இருந்துங்கூட கண்ணால் கேட்க முடிவதில்லை காதால் பார்க்க முடிவதில்லை! பக்கத்திலேயே வாய் என்று ஒன்று அதற்குத்தான் ருசி தெரிகிறது. பேசுகிற சக்தியும் அதற்கே இருக்கிறது.

தொண்டையில் பல தினுஸாகக் காற்றைப் புரட்டி அழகாக கானம் செய்ய முடிகிறது.

பல வஸ்துக்களைப் பிடிப்பதற்கு ஏற்றமாதிரி கையும் விரல்களும் அமைந்திருக்கின்றன.

இந்த அமைப்பு கொஞ்சம் வேறுவிதமாக இருந்தாலும் இப்போது நாம் பண்ணுகிற கார்யங்களைப் பண்ண முடியாது. அடி எடுத்து வைத்து மேலே போவதற்கு வசதியாகக் காலின் அமைப்பு இருக்கிறது.

நடக்கிறபோது கூடியமட்டும் ஜீவராசிகள் நசுங்காதபடி, பூரான் மாதிரியானவற்றின் மேலேயே நாம் பாதத்தை வைத்தால்கூட அவை நெளிந்து கொண்டு ஓட வசதியாக உள்ளங்கால்களில் குழித்தாற் போன்ற ஏற்பாடு, சப்பணம் கூட்டி உட்கார வசதியாக முழங்காலில் எலும்பு நரம்புகளின் அமைப்பு - என்று இப்படி ஒவ்வொன்றைப் பார்த்தாலும் பராசக்தி எத்தனை ஸீஷைக்ஷமமான கற்பனையோடு ஒரு சரீரத்தைப் பண்ணியிருக்கிறாள் என்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது!

ஆஹாரத்தை ஜெரிக்க ஒரு அங்கம், ஜெரித்ததை ரத்தமாக்க ஒரு அங்கம். மூச்சுவிட ஒன்று, ரத்தத்தை “பம்ப” பண்ண ஒன்று - எல்லாவற்றுக்கும் மேலே ஸகல கார்யங்களையும் டைரக்ட் பண்ணி கன்ட்ரோல் பண்ணும் மூளை - என்றெல்லாம் விசித்ர விசித்ரமாக பகவான் சரீரத்தைக் கல்பித்திருக்கிறான்.

சதை, ரத்தம், மஸில்ஸ், நரம்பு, எலும்பு என்ற ஒவ்வொன்றும் கும் ஒரு “பர்பஸ்” இருக்கிறது. எலும்புக்குள்ளேகூட மஜ்ஜை என்ற ஜீவஸத்து ஒருவது ஒரு அதிசயம்.

மனித சரீரத்தில் இருக்கும் கோடிக்கணக்கான ஸெல்களில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு அற்புத லோகம்.

இப்படித் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு பாகமும் ஒரு அத்துமான மெஷினாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், எல்லாமாக ஒன்றுக் கொன்று இசைவாக ஸஹாயம் செய்து போஷித்துக் கொள்வதும் மஹா அதிசயமாக இருக்கிறது.

ஆனபடியால், எவனோ லக்ஷத்தில் ஒருவன் தேஹம் பொய், மனஸ் பொய் என்று புரிந்து கொள்ளும் ஞானியாக ஆனாலும், பாக்கி எல்லாரும் பகவான் தந்திருக்கிற இந்த அத்துமான மெஷினை வைத்துக் கொண்டு தர்மமாக வாழத்தான் முயற்சி பண்ண வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த தர்ம வாழ்க்கையிலிருந்துதான் அப்புறம் ஞானத்துக்குப் போக வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

யோசித்துப் பார்த்தால், சரீரத்தை ஏன் மட்டம் என்று திட்ட வேண்டும்? அது என்ன பண்ணுகிறது? அது மனஸின் கருவி மட்டும் தானே? கையையும் காலையும் கண்ணையும் வாயையும் மனஸ் நல்படி ஏவினால் சரீரம் நல்லதே செய்யும்.

கை பரோபகாரம் பண்ணும் அல்லது அர்ச்சனை பண்ணும். கால் கோயிலுக்குப் போகும். கண் ஸ்வாமி தர்சனம் பண்ணும், வாய் ஸ்தோத்ரம் சொல்லும், அல்லது எல்லோருக்கும் ப்ரிய வசனம் சொல்லும். ஆனதால் “நிஷித்தம்” என்று சரீரத்தைக் திட்டுவதுகூட தப்புத்தான்.

“தர்மத்தைச் செய்ய சரீரம்தானே ஸாதனமாயிருக்கிறது?”-
சரீரம் ஆத்யம் கலு தர்ம ஸாதனம் - என்று வசனமே இருக்கிறது.

“தேஹோ தேவாலய : ப்ரோக்தா” - உள்ளே இருக்கிற
பரமாத்மாவுக்கு இந்த உடம்பே ஆலயம் என்கிறோம்.

“காயமே கோயிலாக” என்று அப்பரும் சொன்னார்.
திருமூலரும் இப்படியே, “முன்னே உடம்பு ரொம்ப நிஷித்தம் என்று
மட்டமாக நினைத்தேன். அப்புறம் அதற்குள்தான் ஈஸ்வரன் குடி
கொண்டிருக்கிறான் என்று தெரிந்து கொண்டதும், உடம்பை
ஓம்பலானேன்” என்று திருமந்திரத்தில் சொல்கிறார்.

ஆனாதல், இப்படிப்பட்ட அப்பதமான, பகவான் கொடுத்த
மெஷினை விட்டு உயிர் போனதும் அதைக் கன்னாபின்னா என்று
“டிஸ்போஸ்” பண்ணக்கூடாது தான்.

மஹா ச்மாசானவாஸியான பரமேஸ்வரனுக்குத்தான் அதை
ஆஹ்^{ரீ}தி பண்ண வேண்டும். எவன் இந்த உடம்பைக் கொடுத்தா
னோ அவனுக்கே அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்.

உலகத்தில் எந்த தேசத்திலுமுள்ள காட்டுக்குடிகள் உள்பட
எல்லோரும் ஏதோ ஒரு தினுஸில் இதைத்தெரிந்து கொண்டிருப்ப
தால் தான் எங்கே பார்த்தாலும் ப்ரேத ஸம்ஸ்காரம் என்பது ஒரு
பெரிய ஸமயச் சடங்காக இருக்கிறது.

செத்துப்போனபின் ஒரு உடம்புக்குள் தேவதாம்சங்கள் ஒட்டிக்
கொண்டிருப்பதாக நம்பாவிட்டாலுங்கூட ஒன்றை நினைத்துப்
பார்க்க வேண்டும். இத்தனை நாள் அதற்குள் இருந்த ஜீவன்
ஈஸ்வர சைதன்யத்தின் ஒரு திவலையல்லவா? எப்போதோ ஸ்வாமி
விக்ரஹம் வைத்த புறை என்றால் கூட, இப்போதும் அதில் கண்ட
கண்டதுகளை வைக்காமல் ஒரு அகலை ஏற்றி வைக்க வேண்டும்
என்று தானே தோன்றுகிறது? அப்படியிருக்க ஈஸ்வர சைதன்யத்
தின் அம்சம் இருந்த சடலத்தை மரியாதை தந்து மந்திர பூர்வமாக
தானே தகனம் செய்ய வேண்டும்?

ஒருத்தன் தன்னுடைய சரீரத்தால் அநேக நன்மைகளைச்
செய்தானென்றால், உயிர்போன பின்னும் அந்த சரீரத்துக்கு
மரியாதை பண்ணத்தான் வேண்டும். நாஸ்திகர்கள் கூடத் தங்கள்

தலைவர்களின் ம்ருத சரீரத்துக்கு மலர்வளையம் வைக்கிறார்களே!

ஒருவன் சரீரத்தைக் கெட்டத்திற்கே பயன்படுத்தினான் என்றாலும்கூட, அவனுக்கு அந்த சரீரத்தை இயக்கியது ஈஸ்வர சக்தி என்று தெரியாவிட்டாலும் நமக்குத் தெரிவதால் அதற்குரிய ஸம்ஸ்கார மரியாதையைப் பண்ணத்தான் வேண்டும்.

“அவனாக இந்த சரீரத்தைக் கொண்டு ஈஸ்வரார்ப்பணமாக எந்த நல்லதும் செய்யாமல் போய்விட்டாலும், அதற்கும் ஈடாக, ப்ராயச்சித்தமாக இப்போது நாமாவது இதையே ஈஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்வோம்” என்ற எண்ணத்துடன் ஸம்ஸ்காரம் பண்ண வேண்டும்.

சைவ ஸித்தாந்தத்தில் ஈஸ்வரன்தான் ஜீவனுக்குத் தரு, கரண, புவன, போகங்களைத் தருகிறான் என்பார்கள். லோகத்தை (புவனத்தை) படைத்து, அதிலுள்ள போகங்களை அநுபவிப்பதற் காகவே மநுஷ்ய சரீரத்தை (குருவை) ஸ்ருஷ்டி செய்து அதில் கரணங்கள் என்ற இந்திரியங்களை அவன் வைத்திருக்கிறான்.

கர்மாவைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் வரை போகங்களை அநுபவித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்று இப்படி வைத்திருக்கி றான். எனவே அவனுடைய பிரஸாதமான தநுவைக் கரணங்கள் ஓய்ந்த பிற்பாடும் அதற்குரிய கௌரவத்தைக் கொடுத்து ஸம்ஸ்கரித்துத்தான் அவனிடம் வேள்விப் பொருளாகத் திரும்பக் கொடுக்க வேண்டும்.

இதிலே ஒரு வித்யாஸம். மற்ற வேள்விகளை, இஷ்டிகளை ஒரு ஜீவன், தானே பண்ணுகிறான். ஆனால் செத்துப்போன பிறகு உடம்பை பகவானுக்குக் கொடுக்கிற இந்த அந்திய “இஷ்டி”யை அவன் பண்ண முடியாது.

மற்ற ஸம்ஸ்காரங்களைப் பண்ணுவதும் பண்ணாததும் அதனால் புண்ய பாபங்களை ஸம்பாதிப்பதும் அந்தந்த ஜீவனுடைய கார்யந்தான். இவற்றில் மற்றவர்களுக்கு பொறுப்பு இல்லை. ஆனால் ப்ரேத ஸம்ஸ்காரம் மற்றவர்களே செய்ய வேண்டியது அல்லவா? அதனால் அதில் பொறுப்பு மற்றவர்களுக்குத்தான். எனவே இதை ஸரியாகச் செய்யாவிட்டால் நமக்குத்தான் பாபம்.

“உயிரோடு இருக்கிறவரையில் உபகாரம் பண்ண வேண்டியது தான் போன உயிரும் வேறு எங்கோ இருக்குமாதலால் அதற்கு சிராத்தாதிகள் பண்ண வேண்டியது தான் ஆனால் உயிர் போன உடலுக்கு எதற்கு ஸம்ஸ்காரம்?” என்று முதலில் கேட்டுக் கொண்டோம். இப்போது அலசிப் பார்த்துக் கொண்டதிலோ பகவானின் பராமத்புத ஸ்ருஷ்டியான சரீரம் உயிரற்ற பிறகுங்கூட அதற்கான மரியாதையைப் பெற்று பகவானிடமே சேர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்

உடம்புக்குச் செய்கிற இந்த ஸம்ஸ்காரந்தான் முழுக்க நம் பொறுப்பில் இருப்பது அதனால் இதைச் செய்யா விட்டாலே நமக்குப் பெரிய தோஷம் என்று தெரிகிறது!

இந்த இலவாஜி மன்றம் சிவங்கை
YOUNG MEN HINDU ASSOCIATION
2016

ஒரு பிரச்சனை நமக்கு வந்துவிட்டால்
முதலில் அதை பற்றிய பயம் வர விடக்கூடாது.

அதில் இருந்து வெளியே வர
நிதானமாக ஒரு நல்ல தீர்வுக்கான
விடையை தேட வேண்டும்.

விடை கிடைப்பதற்கான மனநிலை
அப்போதைய சூழலில் இல்லையா

கொஞ்சம் இடை வேளை விட்டு
அமைதியாக பிரபஞ்சத்திற்கு

நன்றி சொல்லி கண்ணை
மூடி பிரார்த்தனை செய்ய செய்ய

அற்புதமான வழி ஒன்று திறக்கும்.
ஆமாம், உங்க பிரச்சனைக்கான தீர்வு

அற்புதமாக முடித்து வைக்கப்படும்.
நம்பிக்கை கொண்டு

சூரிய நமஸ்காரம் செய்யுங்கள்.

27 நட்சத்திரங்களுக்கான தேவாரப்பாடல்கள்.

சகல நட்சத்திரங்களுக்கான தேவாரப் பாடல்களும் இங்கே தரப்பட்டுள்ளது. அவரவர் நட்சத்திரங்களுக்கான தேவாரப் பாடலை தினமும் உகாலையில் பாராயனம் செய்துவந்தால் உங்கள் நட்சத்திரத்திற்கான அதிதேவதைகள் மனம் மகிழ்ந்து நன்மை செய்வர் என்பதோடு உங்கள் ஆளுமைத்திறன் தன்நம்பிக்கை செயற்திறன் போன்றன வலுவடையும் என்பது சாஸ்திர நம்பிக்கை.

அசுவினி :

தக்கார்வம் எய்திசமண தவிர்ந்து
உந்தன் சரண புகுந்தேன்
எக்கால் எப்பயன் நின் திறம்
அல்லால் எனக்கு உளதே
மிக்கார் தில்லையுள் விருப்பா
மிக வடமேரு என்னும்
திக்கா! திருச்சத்தி முற்றத்து
உறையும் சிவக்கொழுந்தே.!

பரணி :

கரும்பினும் இனியான் தன்னைக்
காய்கதிர்ச் சோதியானை
இருங்கடல் அமுதம் தன்னை
இறப்பொடு பிறப்பு இலானைப்
பெரும்பொருள் கிளவியானைப்
பெருந்தவ முனிவர் ஏத்தும்
அரும்பொனை நினைந்த நெஞ்சம்
அழகிதாம் நினைந்தவாறே..!

கிருத்திகை :

செல்வியைப் பாகம் கொண்டார்
சேந்தனை மகனாக் கொண்டார்
மல்லிகைக் கண்ணியோடு
மாமலர்க் கொன்றை சூடிக்
கல்வியைக் கரை இலாத
காஞ்சி மாநகர் தன்னுள்ளார்
எல்லிய விளங்க நின்றார்
இலங்கு மேற்றளியனாரே..!

ரோகினி :

எங்கேனும் இருந்து உன்
அடியேன் உனை நினைந்தால்
அங்கே வந்து என்னோடும்
உடன் ஆகி நின்றருளி
இங்கே என் வினையை
அறுத்திட்டு எனை ஆளும்
கங்கா நாயகனே
கழிப்பாலை மேயோனே..!

மிருக சீரிடம் :

பண்ணின் இசை ஆகி நின்றாய் போற்றி
பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி
எண்ணும் எழுத்தும் சொல் ஆனாய் போற்றி
என் சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
விண்ணும் நிலனும் தீ ஆனாய் போற்றி
மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
கண்ணின் மணி ஆகி நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி..!

திருவாதிரை :

கவ்வைக் கடல் கதறிக் கொணர்
முத்தம் கரைக்கு ஏற்றக்
கொவ்வைத் துவர் வாயார்
குடைந்து ஆடும் திருச்சுழியல்
தெய்வத்தினை வழிபாடு செய்து
எழுவார் அடி தொழுவார்
அவ்வத் திசைக்கு அரசு
ஆகுவர் அரைகள் பிரியாளே..!

புற்பூசம் :

மன்னும் மலைமகள் கையால்
வருடின் மாமறைகள்
சொன்ன துறைதொறும் தூப்பொருள்
ஆயின தூக்கமலத்து
அன்னவடிவின அன்புடைத்
தொண்டர்க்கு அமுது அருத்தி
இன்னல் களைவன இன்னம்பரான்
தன் இணை அடியே..!

பூசம் :

பொருவிடை ஒன்றுடைப் புண்ணிய
மூர்த்திப் புலி அதளன்
உருவுடை அம்மலைமங்கை
மணாளன் உலகுக்கு எல்லாம்
திருவுடை அந்தணர் வாழ்கின்ற
தில்லை சிற்றம்பலவன்
திருவடியைக் கண்ட கண்கொண்டு
மற்று இனிக் காண்பது என்னே..!

ஆயில்யம் :

கருநட்ட கண்டனை அண்டத்
தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
செருநட்ட மும்மதில் எய்ய
வல்லானைச் செந்நீ முழங்கத்
திருநட்டம் ஆடியைத் தில்லைக்கு
இறையைச் சிற்றம்பலத்துப்
பெருநட்டம் ஆடியை வானவர்
கோன் என்று வாழ்த்துவனே..!

மகம் :

பொடி ஆர் மேனியனே! புரிநூல்
ஒருபால் பொருந்த
வடி ஆர் மூவிலை வேல் வளர்
கங்கையின் மங்கையொடும்
கடிஆர் கொன்றையனே! கடவுர்
தனுள் வீரட்டத்து எம்
அடிகேள்! என் அமுதே!
எனக்கு ஆர்துணை நீ அலதே..!

பூரம் :

நூல் அடைந்த கொள்கையாலே
நுன் அடி கூடுதற்கு
மால் அடைந்த நால்வர் கேட்க
நல்கிய நல்லறத்தை
ஆல் அடைந்த நீழல் மேவி
அருமறை சொன்னது என்னே
சேல் அடைந்த தண்கழனிச்
சேய்னஞ்ஞார் மேயவனே..!

உத்திரம் :

போமும் மதியும் புனக் கொன்றைப்
புனர்சேர் சென்னிப் புண்ணியா!
சூழும் அரவச் சுடர்ச் சோதீ
உன்னைத் தொழுவார் துயர் போக
வாமும் அவர்கள் அங்கங்கே
வைத்த சிந்தை உய்த்து ஆட்ட
ஆழும் திரைக்காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளே..!

அஸ்தம் :

வேதியா வேத கீதா விண்ணவர்
அண்ணா என்று
ஓதியே மலர்கள் தூவி ஒருங்கு
நின் கழல்கள் காணப்
பாதி ஓர் பெண்ணை வைத்தாய்
படர் சடை மதியம் சூடும்
ஆதியே ஆலவாயில் அப்பனே
அருள் செயாயே..!

சித்திரை :

நின் அடியே வழிபடுவான்
நிமலா நினைக் கருத
என் அடியான் உயிரை வவ்வேல்
என்று அடர்சூற்று உதைத்த
பொன் அடியே இடர் களையாய்
நெடுங்களம் மேயவனே..!

சுவாதி :

காவினை இட்டும் குளம் பல
தொட்டும் கனி மனத்தால்
ஏவினையால் எயில் மூன்று
எரித்தீர் என்று இருபொழுதும்
பூவினைக் கொய்து மலரடி
போற்றுதும் நாம் அடியோம்
தீவினை வந்து எமைத்
தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம்..!

விசாகம் :

விண்ணவர் தொழுது ஏத்த நின்றானை
வேதம் தான் விரித்து ஓத வல்லனை
நண்ணினார்க்கு என்றும் நல்லவன் தன்னை
நாளும் நாம் உகக்கின்ற பிரானை
எண்ணில் தொல்புகழாள் உமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
கண்ணும் மூன்று உடைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவானே..!

அனுஷம் :

மயிலார் சாயல் மாது ஓர் பாகமா
எயிலார் சாய எரித்த எந்தை தன்
குயிலார் சோலைக் கோலக்காவையே
பயிலா நிற்கப் பறையும் பாலுமே..!

கேட்டை :

முல்லை நன்முறுவல் உமை பங்கனார்
தில்லை அம்பலத்தில் உறை செல்வனார்
கொல்லை ஏற்றினர் கோடிகாவா என்று அங்கு
ஒல்லை ஏத்துவார்க்கு ஊனம் ஒன்று இல்லையே..!

ழலைம் :

கீளார் கோவணமும் திருநீறும்
மெய்ப்புசி உன் தன்
தாளே வந்து அடைந்தேன் தலைவா
எனை ஏற்றுக்கொள் நீ
வாள் ஆர் கண்ணி பங்கா!
மழபாடியுள் மாணிக்கமே
ஆளாய் நின்னையல்லால்
இனியாரை நினைக்கேனே..!

யூராடம் :

நின் ஆவார் பிறர் அன்றி நீயே ஆனாய்
நினைப்பார்கள் மனத்துக்கு ஓர் வித்தும் ஆனாய்
மன் ஆனாய் மன்னவர்க்கு ஓர் அமுதம் ஆனாய்
மறை நான்கும் ஆனாய் ஆறு அங்கம் ஆனாய்
பொன் ஆனாய் மணி ஆனாய் போகம் ஆனாய்
பூமி மேல் புகழ்தக்கப் பொருளே உன்னை
என் ஆனாய் என் ஆனாய் என்னின் அல்லால்
ஏழையேன் என் சொல்லி ஏத்துகேனே..!

உத்திராடம் :

குறைவிலா நிறைவே குணக்குன்றே
கூத்தனே குழைக்காது உடையோனே
உறவு இலேன் உனை அன்றி மற்று அறியேன்
ஒரு பிழை பொறுத்தால் இழிவு உண்டே
சிறைவண்டு ஆர் பொழில் சூழ்திருவாஷ்நூர்ச்
செம்பொனே திருவடுதுறையுள்
அறவோனே எனை அஞ்சல் என்று அருளாய்
ஆர் எனக்கு உறவு அமரர்கள் ஏறே..!

திருவோணம் :

வேதம் ஒதி வெண்நூல் பூண்ட
வெள்ளை எருது ஏறி
பூதம் சூழப் பொலிய வருவார்
புலியின் உரிதோலார்
நாதா எனவும் நக்கா எனவும்
நம்பா என நின்று
பாதம் தொழுவார் பாவம்
தீர்ப்பார் பழன நகராரே..!

அவிட்டம் :

எண்ணும் எழுத்தும் குறியும்
அறிபவர் தாம் மொழியப்
பண்ணின் இடைமொழி பாடிய
வானவரதா பணிவார்
திண்ணென் வினைகளைத்
தீர்க்கும் பிரா திருவேதிக்குடி
நண்ணரிய அமுதினை
நாம் அடைந்து ஆடுதுமே..!

சதயம் :

கூடிய இயைம் சதி பிழையாமைக்
கொடி இடை இமையவள் காண
ஆடிய அழகா அருமறைப் பொருளே
அங்கணா எங்கு உற்றாய் என்று
தேடிய வானோர் சேர் திருமுல்லை
வாயிலாய் திருப்புகழ் விருப்பால்
பாடிய அடியேன் படுதுயர் களையாய்
பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

பூரட்டாதி :

முடி கொண்ட மத்தமும் முக்கண்ணனின்
நோக்கும் முறுவலிப்பும்
துடிக்கொண்ட கையும் துதைந்த
வெண்ணீறும் சுரிகுழலாள்
படி கொண்ட பாகமும் பாய்புலித்
தோலும் என் பாவி நெஞ்சில்
குடி கொண்டவா தில்லை அம்பலக்
கூத்தன் குரை கழலே..!

உத்திரட்டாதி :

நாளாய போகாமே நஞ்சு
அணியும் கண்டனுக்கு
ஆளாய அன்பு செய்வோம்
மட நெஞ்சே அரன் நாமம்
கேளாய் நம் கிளை கிளைக்கும்
கேடுபடாத்திறம் அருளிக்
கோள் ஆய நீக்குமவன்
கோளிலி எம்பெருமானே..!

ரேவதி :

நாயினும் கடைப்பட்டேனை
நன்னெறி காட்டி ஆண்டாய்
ஆயிரம் அரவம் ஆர்த்த
அமுதனே அமுதம் ஒத்து
நீயும் என் நெஞ்சினுள் நிலாவிளாய்
நிலாவி நிற்க
நோயவை சாரும் ஆகில் நோக்கி
நீ அருள் செய்வாயே..!

ஒளவையும் அதிசய நெல்லிக்கனியும்..!

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, தகடுரை ஆண்ட பெரும் வீரன். இவர் ஒளவையிடம் அன்பு பாராட்டி அவரால் பல பாடல்கள் பாடப் பெற்ற நல்லவர், வல்லவராவர். வீரத்தினும், வள்ளல் குணத்தினும் மிகவும் புழ்பெற்றவர் இவர். ஒளவையின் அன்புக்குப் பாத்திரமானவர். அவரால் பல பாடல்கள் பாடப்பெறும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்.

இவரின் புகழ்கண்டு பொறாமையுற்ற சேரசோழபாண்டியரும் பிற குறுநில மன்னரும் ஒன்று கூடி மாநாடு நடத்தி இவர் மீது யுத்தம் நடத்த திட்டங்கள் தீட்டினர். அப்போது அங்கு யதேச்சையாக வந்த ஒளவை விடயம் அறிந்து அவர்களுக்கு அறிவுரை பகர்கின்றார். மிகவும் நல்லவனான அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை வஞ்சிப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு நன்மைகள் வரப்போவதில்லை. மாறாக ஒரு நல்லவனை அழித்த அவப்பெயர் மட்டுமே மிஞ்சும் எனப் பலவாறாக எடுத்துக்கூறி அவர்களின் போர்த்திட்டத்தைக் கைவிடச் செய்கிறார். ஒளவையின் பால் மதிப்புக்கொண்ட அவர்களும் உன்மையை உணர்ந்து போரிடும் எண்ணத்தைக் கைவிடுகின்றனர். இதை குறிப்பிடும் ஒளவையின் பாடல் இதோ...

திணை - தும்பை துறை - தானைமறம்

களம்புகல் ஓம்புமின் தெவ்வீர்! போர்எதிரந்து

எம்முளும் உளனொரு பொருநன்- வைகல்

எண்தேர் செய்யும் தச்சன்

திங்கள் வலித்த கால்அன் னோனே. (புறநானூறு 87)

இவ்வாறிருக்க மன்னன் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை காண ஒரு நாள் ஒளவை தகடுருக்கு வருகிறார். ஒளவையை அன்போடு வரவேற்று உபசரிக்கின்றான் மன்னன் அதியமான். அப்போது மன்னன் ஒரு நெல்லிக்கனியை ஒளவைக்குத் தந்து உண்ணும்படி வற்புறுத்துகிறான். ஒளவையும் அக்கனியை உண்டார். அதன் வித்தியாசமான் சுவையில் அதிசயித்த ஒளவை,

அதியமானிடம் அக்கனியைப்பற்றி விசாரிக்க. அது ஓர் அற்புத நெல்லிக்கனி என்றும் அதை உண்ணும் பேறு பெற்றவர் நீண்ட நெடுங்காலம் மரனமிலாப் பெருவாழ்வு பெற்று வாழ்வார் எனும் உண்மையை உரைக்கின்றான். அதிசயித்த ஒளவை நீண்ட காலம் வாழ வேண்டிய மன்னனே, வயதான எனக்கு எதற்கு இக்கனி, நீயல்லவோ இக்கனியை உண்டு நெடுங்காலம் வாழ வேண்டும் எனக் கேட்கிறார், அதற்கு மன்னன் அதியமான் கூறுகிறார், ஒளவை பிராட்டியாரே எனை போன்ற ஒரு மன்னன் நீண்ட காலம் வாழ்வதைக் காட்டிலும் உமைப் போன்றதொரு தமிழ்ப்புலவர் நெடுங்காலம் வாழ்ந்து தமிழுக்கு தொண்டு செய்வதே சாலச் சிறந்தது என்று. அதன் பின்னர் ஒளவை நெடுங்காலம் வாழ்ந்தார் என்று கூறப்படுகிறது, அவரோடு இன்றளவும் மாவீரனும், சிறந்த தமிழ் நெஞ்சனுமாகிய அரசன் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் புகழும் ஒளவையுடன் வாழ்கிறது.

அவ்வை என்ற பெயரில் நான்கு புலவர்கள்.

அவ்வையார் என்ற பெயரில் நான்கு புலவர்கள் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் இருந்திருப்பதாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

முதலாவதாக வாழ்ந்தவர் சங்ககால அவ்வையார். இவர் தொண்டை நாட்டு மன்னர் அதியமானுக்கு நல்ல நண்பர். நீண்ட நாள் வாழ்வைத் தரும் நெல்லிக்கனியை மன்னர் அதியமான் தான் உண்ணாது அவ்வை நீண்டநாள் வாழவேண்டும் எனக் கருதி கொடுத்தார் என்பது வரலாற்றுக்கதை. இந்த அவ்வையார் சங்க இலக்கியத்தில் 59 பாடல்களை பாடியுள்ளார்.

பக்திக்கால இறுதியில் விநாயகர் அகவலைப் பாடியவர் இரண்டாவது அவ்வையார். இவர் பாடிய விநாயகர் அகவலைத் தான் விநாயகரை வழிபடுபவர்கள் முதல் நூலாகக் கொள்வர். இது மிகுந்த பக்திச் சுவையுடைய நூல். ஆழ்ந்த பொருளுடையது. அதற்குப் பலர் பல விளக்கங்கள் எழுதியுள்ளனர்.

மூன்றாவது அவ்வையார், ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி போன்ற நீதி நூல்களைப் பாடியவர். சங்ககால அவ்வையார் அரசர்களோடு பழகி வாழ்ந்தவர். இரண்டாம் அவ்வையார் பக்தர்களோடு வாழ்ந்தவர். மூன்றாம் அவ்வையார் குழந்தைகளோடு வாழ்ந்தவர். குழந்தைகளுக்காக நீதி நூல்களை எழுதியவர். சிறுவயதில் மனப்பாடம் செய்து கொண்டு, வயதான பின்பு பொருளைத் தெளிவாக உணரும் நிலையில் அமைந்தவை இவர் பாடல்கள்.

நான்காவது அவ்வையார் தனிப்பாடல்கள் மிகுதியாகப் பாடியவர். முருகன் குழந்தை நிலையில் சுட்ட பழம் வேண்டுமா? சுடாத பழம் வேண்டுமா? என்று அவ்வைப் பாட்டியிடம் கேட்க, அவன் மரத்தை உலுப்ப, பழங்கள் மண்ணில் விழ, பழுத்திலுள்ள மண்ணை நீக்க அவ்வை உடத, "பழம் சுடுகிறதா? பாட்டி, என்ற கதையுடன் தொடர்புடைய அவ்வையார். இவர் மிகச் சிறந்த கருத்துள்ள தனிப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

அவ்வையாரின் நூல்களில் 5 மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. அவை அனைத்தும் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

கொன்றை வேந்தன், நல்வழி, மூதுரை, ஞானக்குறள், நாலு கோடிப் பாடல்கள்.

மூதுரை

வாக்குண்டாம். பாட்டின் முதல் தொடரால் இந்நூல் இப் பெயரைப் பெற்றது. இதில் கடவுள் வாழ்த்து உட்பட 31 வெண்பாக்கள் உள்ளன.

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டாம் நல்ல மனம் உண்டாம் மாமலராள்
நோக்கு உண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

நூல்

நன்றி ஒருவர்க்குச் செய்தக்கால் அந் நன்றி
“என்று தருங்கொல்?” என வேண்டா - நின்றது
தளரா வளர் தெங்கு தாள் உண்ட நீரைத்
தலையாலே தான் தருதலால்.

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்மேல் எழுத்துப் போல் காணுமே- அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம்
நீர் மேல் எழுத்துக்கு நேர்.

இன்னா இளமை வறுமை வந்து எய்தியக் கால்
இன்னா அளவில் இனியவும்- இன்னாத
நாள் அல்லா நாள் பூத்த நன் மலரும் போலுமே
ஆள் இல்லா மாங்கைக்கு அழகு.

அட்டாலும் பால் சுவையில் குன்றாது அளவளாய்
நட்டாலும் நண்பு அல்லார் நண்பு அல்லர்
கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே சங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நாள் அன்றி
எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - தொடுத்த
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம்
பருவத்தால் அன்றிப் பழா.

உற்ற இடத்தில் உயிர் வழங்கும் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ? - கல்தூண்
பிளந்து இறுவது அல்லால் பெரும் பாரம் தாங்கின்
தளர்ந்து விளையுமோ தான்.

நீர் அளவே ஆகுமாம் நீர் ஆம்பல் தான் கற்ற
நூல் அளவே ஆகுமாம் நுண் அறிவு - மேலைத்
தவத்து அளவே ஆகுமாம் தான் பெற்ற செல்வம்
குலத்து அளவே ஆகும் குணம்.

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலம்மிக்க
நல்லார் சொல் கேட்பதுவும் நன்றே-நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே திரு அற்ற
தீயார் சொல் கேட்பதுவும் தீதே-தீயார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் தீது.

நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழி ஓடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்-தொல் உலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும்
விண்டு உமிபோனால் முளையாதாம்-கொண்ட பேர்
ஆற்றல் உடையார்க்கும் ஆகாது அளவு இன்றி
ஏற்ற கருமம் செயல்.

மடல் பெரிது தழை மகிழ் இனிது கந்தம்
உடல் சிறியர் என்று இருக்க வேண்டா-கடல் பெரிது
மண்ணீரும் ஆகாது அதன் அருகே சிற்றுறல்
உண்ணீரும் ஆகி விடும்.

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள்-சபை நடுவே
நீட்டு ஒலை வாசியா நின்றான் குறிப்பு அறிய
மாட்டாதவன் நன் மரம்.

கான மயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான் கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்து-தானும் தன்
பொல்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினால் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

வேங்கை வரிப்புலி நோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கு அதனுக்கு ஆகாரம் ஆனால்போல்-பாங்குஅழியாப்
புல் அறிவாளருக்குச் செய்த உபகாரம்
கல்லின் மேல் இட்ட கலம்.

அடக்கம் உடையார் அறிவிலர் என்று எண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா-மடைத் தலையில்
ஓடுமீன் ஓட உறுமீன் வரும் அளவும்
வாடி இருக்குமாம் கொக்கு.

அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவு அல்லர் -அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி உறவார் உறவு.

சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே சீரியர் மற்று
அல்லாதார் கெட்டால் அங்கு என்னாகும்?-சீரிய
பொன்னின் குடம் உடைந்தால் பொன்னாகும் என் ஆகும்
மண்ணின் குடம் உடைந்தக் கால்?

ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல் நீர்
நாழி முகவாது நானாழி-தோழி
நிதியும் கணவனும் நேர் படினும் தம்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்று இருக்க வேண்டா
உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி-உடன் பிறவா
மாமலையில் உள்ள மருந்தே பிணி தீர்க்கும்
அம் மருந்து போல் வாரும் உண்டு.

இல்லாள் அகத்து இருக்க இல்லாதது ஒன்று இல்லை
இல்லாளும் இல்லாளே ஆமாயின்-இல்லாள்
வலி கிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் அவ்வில்
புலி கிடந்த தூறாய் விடும்.

எழுதியவாறே தான் இரங்கும் மட நெஞ்சே!
கருதியவாறு ஆமோ கருமம்?-கருதிப் போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல்
முற்பவத்தில் செய்த வினை.

கற்பிளவோடு ஒப்பர் கயவர் கடும் சினத்துப்
பொற் பிளவோடு ஒப்பாரும் போல்வாரே-வில்பிடித்து
நீர் கிழிய எய்த வீடுப் போல மாறுமே
சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம்.

நற்றாமரைக் கயத்தில் நல் அன்னம் சேர்ந்தார் போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்-கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டில்
காக்கை உகக்கும் பிணம்.

நஞ்சு உடைமை தான் அறிந்து நாகம் கரந்து உறையும்
அஞ்சாப் புறம் கிடக்கும் நீர்ப் பாம்பு-நெஞ்சில்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

மன்னனும் மாசு அறக் கற்றோனும் சீர் தூக்கின்
மன்னனில் கற்றோன் சிறப்பு உடையன்-மன்னர்க்குத்
தன் தேசம் அல்லால் சிறப்பு இல்லை கற்றோர்க்குச்
சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு.

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்று உணர்ந்தார் சொல் கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம் கூற்றம்-மெல்லிய
வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய் கூற்றம் கூற்றமே
இல்லிற்கு இசைந்து ஒழுகாப் பெண்.

சந்தன மென் குறடு தான் தேய்ந்த காலத்தும்
கந்தம் குறை படாது ஆதலால்-தம்மம்
தனம் சிறியர் ஆயினும் தார் வேந்தர் கேட்டால்
மனம் சிறியர் ஆவரோ மற்று?

மருவு இனிய சுற்றமும் வான் பொருளும் நல்ல
உருவும் உயர் குலமும் எல்லாம்- திரு மடந்தை
ஆம் போது அவளோடும் ஆகம் அவள் பிரிந்து
போம் போது அவளோடும் போம்.

சாந்தனையும் தீயனவே செய்திழனும் தாம் அவரை
ஆந்தனையும் காப்பர் அறிவுடையோர்-மாந்தர்
குறைக்கும் தனையும் குளிர் நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாம் கண்டீர் மரம்.

ஞானக்குறள்.

இந்நூலை திருமுலரின் திருமந்திரத்தின் சுருக்கம் எனக் கூறுவர். சைவ சமயக் கருத்துக்களைக் கொண்டது. 310 குறள்களையுடையது.

1. வீட்டுனெறிப்பால். மோட்சம் செல்லும் வழி

ஆதியாய் நின்ற வறிவுமுத லெழுத்
தோதிய நூலின் பயன். 1

பரமாய சத்தியுட் பஞ்சமா பூதந்
தரமாறிற் றோன்றும் பிறப்பு. 2

ஓசை பரிசுமுருவஞ் சுவை நாற்ற
மாசை படுத்து மளறு. 3

தருமம் பொருள் காமம்வீடெனு நான்கு
முருவத்தா லாய பயன். 4

நிலமைந்து நீர் நான்கு நீடங்கி மூன்றே
யுலவை யிறண்டொன் றுவிண். 5

மாயன் பிரமனு ருத்திரன் மகேசனோ
டாயுஞ்சிவ மூர்த்தி யைந்து. 6

மாலய னங்கி யிரவிமதி யுமையோ
டேனும் திகழ்சத்தி யாறு. 7

தொக்குதிரத் தோடுன் மூளைநிண மென்பு
சுக்கிலந் தாதுக்க ளேழு. 8

மண்ணோடு நீரங்கி மதுயொடு காற்றிரவி
விண்ணெச்ச மூர்த்தியோ டெட்டு. 9

இவையெல் லாங்கூடி யுடம்பாய வொன்றி
னவையெல்லா மானது விந்து. 10

2. உடம்பின் பயன்

உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவ தெல்லா
முடம்பினி லுத்தமனைக் காண். 11

உணர்வாவ வெல்லா முடம்பின் பயனே
யுணர்வ உணர்வு டையார். 12

ஒருபய னாவ துடம்பின் பயனே
தருபயனாஞ் சங்கரனைச் சார். 13

பிறப்பினாற் பெற்ற பயனாவ தெல்லாந்
துறப்பதாந் தூநெறிக்கட் சென்று. 14

உடம்பினா லன்றி யுணர்வுதா னில்லை
யுடம்பினா லுன்னிய தேயாம். 15

மாசற்ற கொள்கை மனத்தி லடைந்தக்கால்
ஈசனைக் காட்டு முடம்பு. 16

ஓசை யுணர்வுக ளெல்லாந் தருவிக்கும்
நேசத்தா லாய வுடம்பு. 17

உயிர்க்குறுதி யெல்லா முடம்பின் பயனே
அயிர்ப்பின்றி யாதியை நாடு. 18

உடம்பினாற் பெற்ற பயனாவ வெல்லாம்
திடம்பட வீசனைத் தேடு. 19

அன்னத்தா லாய உடம்பின் பயனெல்லா
முன்னோனைக் காட்டி விடும். 20

3. உள்ளூடம்பின் (சூக்கும சரீரம்) நிகையை

- கற்கலாங் கேட்கலாங் கண்ணாரக் காணலா
முற்றுடம்பா லாய வுணர்வு. 21
- வெள்ளிபொன் மேனிய தொக்கும் வினையுடைய
வுள்ளூடம்பி னாய வொளி. 22
- சென்றுண்டு வந்து திரிதரு முள்ளூடம்பு
என்றுங் கெடாத திது. 23
- வருபய னுண்டு மகிழ்ந்துடனா நிற்கு
மொருபயனைக் காட்டு முடம்பு. 24
- அல்லற் பிறப்பை யகற்றுவிக்கு மாய்ந்தாய
தொல்லை யுடம்பின் றொடர்பு. 25
- நல்வினையுந் தீவினையு முண்டு திரிதருஞ்
செய்வினைக்கும் வித்தா முடம்பு. 26
- உள்ளூடம்பின் வாழ்வன வொன்பது மேழைக்
கள்ள வுடம்பாகி விடும். 27
- பொய்க்கெல்லாம் பாசனமா யுள்ளதற் கோர்வித்தாகு
மெய்க்குள்ளா மாய வுடம்பு. 28
- வாயுவினா லாய வுடம்பின் பயனே
யாயுவி னெல்லை யது. 29
- ஒன்பது வாசலுமொக்க வடைத்தக்கா
லன்பதி லொன்றா மரன். 30

4. நாடி தாரணை

- எழுபத் தீராயிர நாடி யவற்றுள்
முழுபத்து நாடி முதல். 31
- நரம்பெனு நாடியிவை யினுக்கெல்லா
முரம்பெறு நாடியொன் றுண்டு. 32
- உந்திமுதலா யறுமுடிக்கீழ் மேலாய்ப்
பந்தித்து நிற்கும் பரிந்து. 33
- காலொடு கையி னடுவிடத் தாமரை
நூல்போலு நாடி நுழைந்து. 34
- ஆதித்தன்றன் கதிர்போல வந்நாடிகள்
பேதித்துத் தாம்பரந்த வாறு. 35
- மெய்யெல்லாமாகி நரம்போ டெலும்பிசைந்து
பொய்யில்லை நாடிப் புணர்வு. 36
- உந்திமுதலாகி யோங்காரத்துட் பொருளாய்
நின்றது நாடி நிலை. 37
- நாடிகளுாடு போய்ப் புக்க நலஞ்சுடர்தான்
வீடு தருமாம் விரைந்து. 38
- நாடி வழக்கமறிந்து செறிந்தடங்கி
நீடொளி காண்ப தறிவு. 39
- அறிந்தடங்கி நிற்குமந் நாடிகடோறுஞ்
செறிந்தடங்கி நிற்குஞ் சிவம். 40

5. வாயுதாரணை

மூலத்திற்றோன்றி முடிவிலிரு நான்காகிக் கால்வெளியிற் பன்னிரண்டாங் காண்.	41
இடைபிங் கலைகளி ரேசக மாற்றி லடையு மரனா ரருள்.	42
அங்குலியான் மூடிமுறையா லிரேசிக்கிற் பொங்குமாம் பூரகத்தி னுள்.	43
எண்ணிலியுழி யுடம்பா யிரேசிக்கி லுண்ணிலமை பெற்ற துணர்வு.	44
மயிர்க்கால்வழி யெல்லா மாய்கின்றவாயு வுயிர்ப்பின்றி யுள்ளே பதி.	45
இரேசிப்பது போலப்பூரித்து நிற்கிற் றராசுமுனை நாக்கதுவே யாம்.	46
கும்பகத்தினுள்ளே குறித்தரனைத் தானோக்கிற் றும்பிபோ னிற்குந் தொடர்ந்து.	47
இரேச கபூரக கும்பக மாற்றிற் றராசு போனிற்குந் தலை.	48
வாயு வழக்க மறிந்து செறிந் தடங்கி லாயுட் பெருக்க முண்டாம்.	49
போகின்ற வாயு பொருந்திற் சிவமொக்குந் தாழ்கின்ற வாயு வடக்கு.	50

6. அங்கிதாரணை

- அந்தத்தி லங்கி யழல்போலத் தானோக்கிற்
பந்தப் பிறப் பறுக்கலாம். 51
- உள்ளும் புறம்பு மொருங்கக் கொழுவூறிற்
கள்ள மல மறுக்கலாம். 52
- எரியுங் கழல்போல வுள்ளுற நோக்கிற்
கரியுங்கன லுருவ மாம். 53
- உள்ளங்கி தன்னை ஒருங்கக் கொழுவூறில்
வெள்ளங்கி தானாம் விரைந்து. 54
- உந்தியி னுள்ளே யொருங்கச் சுடர்பாய்ச்சி
லந்தி யழலுருவ மாம். 55
- ஐயைந்து மாய வகத்துளெரி நோக்கிற்
பொய்யைந்தும் போகும் புறம். 56
- ஐம்பது மொன்றுமழல் போலத்தா னோக்கி
லும்ப ரொளியாய் விடும். 57
- தூண்டும் சுடரைத் துளங்காமற் றானோக்கில்
வேண்டுங் குறை முடிக்கலாம். 58
- உள்ளத்தாலங்கி யொருங்கக் கொழுவூறில்
மெள்ளத்தான் வீடாம் விரைந்து. 59
- ஒள்ளிதா யுள்ள சுடரை யுறநோக்கில்
வெள்ளியா மாலை விளக்கு. 60

7. அமுததாரகை

- அண்ணாக்குத் தன்னையடைத் தங்கமிர் துண்ணில்
விண்ணோர்க்கு வேந்தனு மாம். 61
- ஈரெண் கலையி னிறைந்தவமிர் துண்ணில்
பூரண மாகும் பொலிந்து. 62
- ஓங்காரமான கலசத்தமிர் துண்ணில்
போங்காலமில்லை புரிந்து. 63
- ஆனகலசத் தமிழ்தை யறிந்துண்ணில்
போனகம் வேண்டாமற் போம். 64
- ஊறுமமிர்த்ததை யுண்டியுறப் பார்க்கில்
கூறும் பிறப்பறுக்க லாம். 65
- ஞான வொளிவிளக்கா னல்லவமிர் துண்ணில்
ஆன சிவ யோகி யாம். 66
- மேலையமிர்தை விளங்காமற்றா னுண்ணில்
காலனை வஞ்சிக்க லாம். 67
- காலன லூக்கங் கலந்த வமிர்துண்ணில்
ஞான மதுவா நயந்து. 68
- எல்லையி லின்னமிர்த முண்டாங் கினிதிருக்கில்
தொல்லை முதலொளியே யாம். 69
- நிலாமண்டபத்தி னிறைந்த வமிர்துண்ணில்
உலாவலா மந்தரத்தின் மேல். 70

8. அர்ச்சனை

- மண்டலங்கள் மூன்று மருவவுட நிறுத்தி
அண்டரனை யர்ச்சிக்கு மாறு. 71
- ஆசனத்தைக் கட்டியரன் றன்னை யர்ச்சித்து
பூசனைசெய் துள்ளே புணர். 72
- உள்ளமே பீடமுணர்வே சிவலிங்கத்
தெள்ளிய ரர்ச்சிக்கு மாறு. 73
- ஆதாரத்துள்ளே யறிந்து சிவனுருவைப்
பேதமற வர்ச்சிக்கு மாறு. 74
- பூரித்திருந்து புணர்ந்து சிவனுருவைப்
பாரித்தங் கர்ச்சிக்கு மாறு. 75
- விளக்குறு சிந்தையான் மெய்ப்பொருளைக் கண்டு
துளக்கற வர்ச்சிக்கு மாறு. 76
- பிண்டதினுள்ளே பேரா திறைவனைக்
கண்டுதா னர்ச்சிக்கு மாறு. 77
- மந்திரங்களெல்லா மயங்காம னுண்ணினைந்து
முந்தரனை யர்ச்சிக்கு மாறு. 78
- பேராக்கருத்தினாற் பிண்டத்தி னுண்ணினைந்
தாராதனை செய்யு மாறு. 79
- உள்ளத்தினுள்ளே யுறப்பார்த்தங் கொண் சுடரை
மெள்ளத்தா னர்ச்சிக்கு மாறு. 80

9. உள்நூணர்வு

- எண்ணிலியூழி தவஞ் செய்திங் கீசனை
உண்ணிலைமை பெற்ற துணர்வு. 81
- பல்லூழி காலம் பயின்றனை யர்ச்சித்து
நல்லுணர்வு பெற்ற நலம். 82
- எண்ணற்கரிய வருந்தவத்தா லன்றே
நண்ணப் படுமுணர்வு தான். 83
- முன்னைப் பிறப்பின் முயன்ற தவத்தினால்
பின்னைப் பெறுமுணர்வு தான். 84
- காயக்கிலேச முணர்ந்த பயனன்றே
ஓயா வுணர்வு பெறல். 85
- பண்டைப்பிறவிப் பயனாந் தவத்தினால்
கண்டங் குணர்வு பெறல். 86
- பேராத் தவத்தின் பயனாம் பிறப்பின்மை
ஆராய்ந் துணர்வு பெறின். 87
- ஞானத்தாலாய வுடம்பின் பயனன்றே
மோனத்தா லாய வுணர்வு. 88
- ஆதியோடொன்று மறிவைப் பெறுவதுதான்
நீதியாற் செய்த தவம். 89
- காடு மலையுங் கருதித்தவஞ் செய்தால்
கூடு முணர்வின் பயன். 90

10. பத்தியுடைமை

- பத்தியா லுள்ளே பரிந்தரனைத் தானோக்கில்
முத்திக்கு மூலமது. 91
- பாடியு மாடியும் பல்காலும் நேசித்துத்
தேடுஞ் சிவ சிந்தையால். 92
- அன்பா லமுது மலறியு மாள்வானை
யென்புகி யுள்ளே நினை. 93
- பூசனை செய்து புகழ்ந்து மனங்கூர்ந்து
நேசத்தா லீசனைத் தேடு. 94
- கண்ணா லுறப்பார்த்துக் காதலாற் றானோக்கில்
உண்ணுமே யீச னொளி. 95
- நல்லானப் பூசித்து நாதனை வுருகில்
நில்லதோ வீச னினை. 96
- அடியார்க் கடியராயன் புகித் தம்முள்
படியொன்றிப் பார்த்துக் கொளல். 97
- ஈச னனைக்கருதி யெல்லா வுயிர்களையும்
நேசத்தால் நீ நினைந்துகொள 98
- மெய்ம்மயிர் கூரவிருப்புற்று வேர்த்தெழுந்து
பொய்ம்மையி லீசனைப் போற்று. 99
- செறிந்தறிந்து நாடிச் செவ்விதா யுள்ளே
அறிந்தரனை யாய்ந்து கொளல். 100

11. அருள் பெறுதல்

- அருளினா லன்றி யகத்தறி வில்லை
அருளின் மலமறுக்க லாம். 101
- இருளைக் கடிந்தின் றிறைவ னருளால்
தெருளும் சிவசிந்தை யால். 102
- வாய்மையாற் பொய்யா மனத்தினால் மாசற்ற
தூய்மையா மீச னருள். 103
- ஒவ்வகத்து ணின்ற சிவனருள் பெற்றக்கால்
அவ்வகத்து ளானந்த மாம். 104
- உன்னுங் கரும முடிக்கலா மொள்ளிதாய்
மன்னுமருள் பெற்றக் கால். 105
- எல்லாய் பொருளு முடிக்கலா மீசன்றன்
தொல்லையருள் பெற்றக் கால். 106
- சிந்தையு ணின்ற சிவனருள் பெற்றக்கால்
பந்தமாம் பாச மறும். 107
- மாசற்ற கொள்கை மதிபோலத்தான் றோன்றும்
ஈசனருள் பெற்றக் கால். 108
- ஆவாவென் றோதியருள் பெற்றார்க் கல்லாது
தாவாதோ ஞான ஒளி. 109
- ஓவாச் சிவனருள் பெற்றா லுரையின்றித்
தாவாத வின்பந் தரும். 110

2. திருவருட்பால்

12. நினைப்புறுதல்

- கருத்துறப் பார்த்துக் கலங்காம னுள்ளது
திருத்திச் சிவனை நினை. 111
- குண்டலியி னுள்ளே குறித்தரனைச் சிந்தித்து
மண்டலங்கள் மேலாகப் பார். 112
- ஓர்மின்கள் சிந்தையி லொன்றச் சிவன்றன்னைப்
பார்மின் பழம்பொரு ளேயாம். 113
- சிக்கனத் தேர்ந்துகொள் சிந்தையி லீசனை
மிக்க மலத்தை விடு. 114
- அறமின்கள் சிந்தையி லாதாரத் தைச்சேர்ந்
துறுமின்க ளும்முளே யோர்ந்து. 115
- நித்தம் நினைத்திரங்கி நின்மலனையொன்றுவிக்கில்
முற்றுமவ னொளியே யாம். 116
- ஓசை யுணர்ந்தங்கே யுணர்வைப் பெறும்பரிசால்
ஈசன் கருத்தா யிரு. 117
- இராப் பகலன்றி யிருசுடர்ச் சிந்திக்கில்
பராபரத்தோ டொன்றனு மாம். 118
- மிக்க மனத்தால் மிகநினந்து சிந்திக்கில்
ஒக்க சிவனுருவ மாம். 119
- வேண்டுவோர் வேண்டும் வகைதான் விரிந்தொங்கும்
காண்டற் கரிதாஞ் சிவம். 120

13. தெரிந்து தெளிதல்

- தேறித் தெளிமின் சிவமென்றே யுள்ளுணர்வில்
கூறிய பல்குணமு மாம். 121
- உண்டில்லை யென்று முணர்வை யறிந்தக்கால்
கண்டில்லை யாகுஞ் சிவம். 122
- ஒருவர்க் கொருவனே யாகுமுயிர்க் கெல்லாம்
ஒருவனே பல்குணமு மாம். 123
- எல்லார்க்கு மொன்றே சிவமாவ தென்றுணர்ந்த
பல்லோர்க்கு முண்டோ பவம். 124
- ஆயுமிரவியு மொன்றே யனைத் துயிர்க்கும்
ஆயுங்கா லொன்றே சிவம். 125
- ஓவாத தொன்றே பலவா முயிர்க்கெல்லாந்
தேவான தென்றே தெளி. 126
- தம்மை யறியாதார் தாமறிவோ மென்பதென்
செம்மையா மீசன் றிறம். 127
- எல்லா வுலகத் திருந்தானு மேத்துவார்கள்
நல்லுலக நாத னடி. 128
- உலகத்திற் பட்ட உயிர்க்கெல்லா மீசன்
நிலவுபோ னிற்கும் நிறைந்து. 129
- உலகத்தில் மன்னு முயிர்க்கெல்லா மீசன்
அலகிறந்த வாதியே யாம். 130

14. கலை ஞானம்

- சத்தியாஞ் சந்திரனைச் சொங்கதிரோ னூடுருவில்
முத்திக்கு மூல மது. 131
- அயனங்கொள் சந்திரனா லாதித்த னொன்றில்
நயனமா முத்திக்கு வீடு. 132
- அஞ்சாலு மாயா தறம்பொரு ளின்பமுந்
துஞ்சாதவர் துறக்கு மாறு. 133
- ஈசனோ டொன்றி விசையாப் பொருளில்லை
தேசவிளக் கொளியே யாம். 134
- தாஞ்செய் வினையெல்லாந் தன்மையற வுணரில்
காஞ்சனமே யாகுங் கருத்து. 135
- கூடகமான குறியெழுத்தைத் தானறியில்
வீடக மாகும் விரைந்து. 136
- வீடக மாக விழைந்தொல்லை வேண்டுமேல்
கூடகத்திற் சோதியோ டொன்று. 137
- பூரித்து நின்ற சிவனைப் புணரவே
பாரித்த தாகுங் கருத்து. 138
- இரேசக மாற்றி யிடையறாதே நிற்கில்
பூரிப்ப துள்ளே சிவம். 139
- சிந்தையில் நின்ற நிலைவிசும்பிற் சாக்கிரமாம்
சந்திரனிற் றோன்று முணர்வு. 140

15. உருவொன்றி நின்றல்

- உள்ளகத் தீச னொளி. 141
- பாலின்க ணைய்போற் பரந்தெங்கு நிற்குமே
நூலின்க ணீச னுழைந்து. 142
- கரும்பினிற் கட்டியுங் காய்பாலி னெய்யும்
இரும்புண்ட நீரு மியல்பு. 143
- பழத்தி னிரதம்போற் பரந்தெங்கு நிற்கு
மழுத்தினா லீச னிலை. 144
- தனுவொடு தோன்றுமே தானெல்லா மாகி
யணுவதுவாய் நிற்கு மது. 145
- வித்து முளைபோல் விரிந்தெங்கு நிற்குமே
ஒத்துளே நிற்கு முணர்வு. 146
- அச்ச மாங்கார மகத்தடக்கி னாற்பின்னை
நிச்சயமா மீச னிலை. 147
- மோட்டினீர் நாற்ற முளைமுட்டை போலுமே
வீட்டுளே நிற்கு மியல்பு. 148
- நினைப்பவர்க்கு நெஞ்சத்துள் நின்மலனாய் நிற்கும்
அனைத்துயிர்க்குந் தானா மவன். 149
- ஓசையி நுள்ளே யுதிக்கின்ற தொன்றுண்டு
வாசமலர் நாற்றம்போல் வந்து. 150

16. முத்தி காண்டல்

- மனத்தோ றுறுபுத்தி யாங்காருள் சித்தம்
அனைத்தினு மில்லை யது. 151
- வாக்குங் கருத்து மயங்குஞ் சமயங்கள்
ஆக்கிய நூலினு மில். 152
- உருவ மொன்றில்லை யுணர்வில்லை யோதும்
அருவமுந் தானதுவே யாம். 153
- தனக்கோ ருருவில்லை தானொங்கு மாகி
மனத்தகமாய் நிற்கு மது. 154
- பெண்ணா ணலியென்னும் போரொன் றிலதாகி
விண்ணாகி நிற்கும் வியப்பு. 155
- அனைத்துருவ மாய வறிவை யகலில்
தினைத்துணையு மில்லை சிவம். 156
- துணிமுகத் துக்காதி யாத்துன் னறிவின்றி
அணிதா ரிரண்டு விரல். 157
- மயிர்முனை யிற்பாதி மனத்தறி வுண்டேல்
அயிர்ப்புண் டங்காதி நிலை. 158
- தற்பர மான சதாசிவத்தோ டொன்றில்
உற்றறி வில்லை யுயிர்க்கு. 159
- உறக்க முணர்வு பசிகெடப் பட்டால்
பிறக்கவும் வேண்டா பிறப்பு. 160

17. உருபாதீதம்

- கருவின்றி வீடாங் கருத்துற வேண்டில்
உருவின்றி நிற்கு முணர்வு. 161
- பிறத்த லொன்றின்றிப் பிறவாமை வேண்டில்
அறுத்துருவ மாற்றி யிரு. 162
- உருவங்க ளெல்லா மறுத்தற மாற்றில்
கருவேது மில்லை தனக்கு. 163
- கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்புறு பொன்பச்சை
யறுத்துருவ மாற்றி யிரு. 164
- அனைத்துருவ மெல்லா மறக்கெடுத்து நின்றால்
பினைப்பிறப் பில்லையாம் வீடு. 165
- நினைப்பு மறப்பற்று நிராகரித்து நின்றால்
தனக்கொன்று மில்லை பிறப்பு. 166
- குறித்துருவ மெல்லாங் குறைவின்றி மாற்றில்
மறித்துப் பிறப்பில்லை வீடு. 167
- பிதற்று முணர்வை யறுத்துப் பிரபஞ்ச
விகற்ப முணர்வதே வீடு. 168
- பிறப்பறுக்க வீடாம் பேருவமை யின்றி
அறுத்துருவ மாற்றி யிரு. 169
- ஓசை யுணர்வோ டுயிர்ப்பின்மை யற்றக்கால்
பேசவும் வேண்டா பிறப்பு. 170

18. பிறப்பறுதல்

- தன்னை யறியு மறிவு தனைப்பெறில்
பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு. 171
- அறம்பாவ மாயு மறிவுதனைக் கண்டால்
பிறந்துழல வேண்டா பெயர்ந்து. 172
- சிவனுருவந் தானாய்ச் செறிந்தடங்கி நிற்கில்
பவநாச மாகும் பரிந்து. 173
- உறக்க முணர்வோ டுயிர்ப்பின்மை யற்றால்
பிறப்பின்றி வீடாம் பரம். 174
- நினைப்பு மறப்பு நெடும்பசியு மற்றால்
அனைத்துலகும் வீடா மது. 175
- உடம்பிரண்டுங் கெட்டா லுறுபய னொன்றுண்டு
திடம்படு மீசன் நிறம். 176
- தன்னை யறிந்து செறிந்தடங்கித் தானற்றால்
பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு. 177
- மருளன்றி மாசறுக்கின் மாதா வெளியாய்
இருளின்றி நிற்கு மிடம். 178
- விகாரங்கெட மாற்றி மெய்யுணர்வு கண்டால்
அகாரமாங் கண்டே ரறிவு. 179
- சிந்த யாங்காரஞ் செறிபுல னற்றக்கால்
முந்தியே யாகுமாம் வீடு. 180

19. தூயவொளி காண்டல்

- தோன்றிய தெல்லாந் தொடக்கறுத்துத் தூய்வெளியாய்த்
தோன்றியக் காற்றூய வொளி. 181
- தெளிவாய தேசவிளக் கொளியைக் காணில்
வெளியாய வீடதுவே யாம். 182
- மின்போ லுருவ விளக்கொளிபோல் மேற்காணில்
முன்போல மூலம் புகும். 183
- பளிங்கு வலம்புரி பானிகர்த்த தாகில்
துளங்கொளியாந் தூய நெறி. 184
- சங்கு நிறம்போற் றவளவொளி காணில்
அங்கையி னெல்லியே யாகும். 185
- துளங்கிய தூண்டா விளக்கொளி காணில்
விளங்கிய வீடாம் விரைந்து. 186
- மின்மினி போன்ற விளக்காகத் தான்தோன்றில்
அன்னப் பறவையே யாம். 187
- உள்ளொளி தோன்றி னுணரி லருளொளி
அவ்வொளி யாதி யொளி. 188
- பரந்த விசும்பிற் பரந்த வொளிகாணில்
பரம்பரமே யாய வொளி. 189
- ஆதியொளியாகி யாள்வானுந் தானாகி
ஆதி யவனுருவு மாம். 190

20. சதாசிவம்

தோன்றிய தெல்லாந் தொடக்கறுத்துத் தூய்வெளியாய்த்
தோன்றியக் காற்றூய வொளி. 181

தெளிவாய தேசவிளக் கொளியைக் காணில்
வெளியாய வீடதுவே யாம். 182

மின்போ லுருவ விளக்கொளிபோல் மேற்காணில்
முன்போல மூலம் புகும். 183

பளிங்கு வலம்புரி பாணிகர்த்த தாகில்
துளங்கொளியாந் தூய நெறி. 184

சங்கு நிறம்போற் றவளவொளி காணில்
அங்கையி னெல்லியே யாகும். 185

துளங்கிய தூண்டா விளக்கொளி காணில்
விளங்கிய வீடாம் விரைந்து. 186

மின்மினி போன்ற விளக்காகத் தான்தோன்றில்
அன்னப் பறவையே யாம். 187

உள்ளொளி தோன்றி லுணரி லருளொளி
அவ்வொளி யாதி யொளி. 188

பரந்த விசும்பிற் பரந்த வொளிகாணில்
பரம்பரமே யாய வொளி. 189

ஆதியொளியாகி யாள்வானுந் தானாகி
ஆதி யவனுருவு மாம். 190

21. குரவழி

- அன்பா யிருக்கு மரன். 201
- சிந்தை சிவமாகக் காண்பவர் சிந்தையில்
சிந்தித் திருக்குஞ் சிவம். 202
- குருவி னடிபணிந்து கூடுவ தல்லார்க்
கருவமாய் நிற்குஞ் சிவம். 203
- தலைப்பட்ட சற்குருவின் சந்நிதியி லல்லால்
வலைப்பட்ட மானதுவே யாம். 204
- நெறிப்பட்ட சற்குரு நேர்வழி காட்டில்
பிரிவற் றிருக்குஞ் சிவம். 205
- நல்லன நூல்பல கற்பினுங் காண்பரிதே
எல்லையில் லாத சிவம். 206
- நினைப்பு மறப்பு மில்லாதவர் நெஞ்சந்
தனைப்பிரி யாது சிவம். 207
- ஒன்றிலொன் றில்லாத மனமுடை யாருடல்
என்றுமொன் றாது சிவம். 208
- நாட்டமில் லாவிடம் நாட்ட மறிந்தபின்
மீட்டு விடாது சிவம். 209
- பஞ்சமா சத்த மறுப்பவர்க் கல்லாஅல்
அஞ்சலென் னாது சிவம். 210

22. அங்கியில் பஞ்சு

- அங்கியிற் பஞ்சுபோ லாகாயத் தேநிணையில்
சங்கிக்க வேண்டாஞ் சிவம். 211
- மெய்ப்பா லறியாத மூடர்த நெஞ்சத்தின்
அப்பால தாகுஞ் சிவம். 212
- நெஞ்சகத்து னோக்கி நினைப்பவர்க் கல்லாஅல்
அஞ்சலென் னாது சிவம். 213
- பற்றிலா தொன்றினைப் பற்றினா லல்லது
கற்றதனா லென்ன பயன். 214
- தம்மை யறிவாரைத் தாமறிந்து கொண்டபின்
தம்மை யறிவரோ தான். 215
- அசபை யறிந்துள்ளே யழழை நோக்கில்
இசையாது மண்ணிற் பிறப்பு. 216
- இமையாத நாட்டத் திருந்துணர் வாருக்
கமையாத வானந்த மாம். 217
- துரியங் கடந்த சுடரொளியைக் கண்டால்
மரணம் பிறப்பில்லை வீடு. 218
- மதிபோ லுடம்பினை மாசற நோக்கில்
விதிபோ யகல விடும். 219
- சீவன் சிவலிங்க மாகத் தெளிந்தவர்தம்
பாவ நசிக்கும் பரிந்து. 220

23. மெய்யகம்

- மெய்யகத்தி னுள்ளே விளங்குஞ் சுடர்நோக்கில்
கையகத்தி னெல்லிக் கனி. 221
- கரையற்ற செல்வத்தைக் காணுங் காலத்தில்
உரையற் றிருப்ப துணர்வு. 222
- உண்டு பசிதீர்ந் தார்போ ளுடம்பெல்லாஅங்
கண்டுகொள் காதல் மிகும். 223
- உரைசெயு மோசை யுரைசெய் பவர்க்கு
நரைதிரை யில்லை நமன். 224
- தோன்றாத தாயவொளி தோன்றியக்கா லுன்னைத்
தோன்றாமற் காப்ப தறிவு. 225
- வாக்கு மனமு மிறந்த பொருள்காணில்
ஆக்கைக் கழிவில்லை யாம். 226
- கண்ணகத்தே நின்று களிதருமே காணுங்கால்
உன்னகத்தே நின்ற வொளி. 227
- ஆநந்த மான வருளை யறிந்தபின்
தானந்த மாகு மவர்க்கு. 228
- மறவாமற் காணும் வகையுணர் வாருக்
கிறவா திருக்கலு மாம். 229
- விண்ணிறைந்து நின்ற பொருளே யுடம்பதன்
உண்ணிறைந்து நின்ற வொளி. 230

24. கண்ணாடி

- கண்ணாடி தன்னி லொளிபோ லுடம்பதனுள்
உண்ணாடி நின்ற வொளி. 231
- அஞ்சு புலனின் வழியறிந்தாற் பின்னைத்
துஞ்சுவ தில்லை உடம்பு. 232
- நாபி யகத்தே நலனுற நோக்கிடில்
சாவது மில்லை யுடம்பு. 233
- கண்டத் தளவிற் கடிய வொளிகாணில்
அண்டத்த ராகு முடம்பு. 234
- சந்திர னுள்ளே தழனுற நோக்கினால்
அந்தர மாகு முடம்பு. 235
- ஆர்க்குந் தெரியா வருவந்தனை நோக்கில்
பார்க்கும் பரமா மவன். 236
- வண்ண மில்லாத வடிவை யறிந்தபின்
விண்ணவ ராகு முடம்பு. 237
- நெற்றிக்கு நேரே நிறைந்த வொளிகாணில்
முற்று மழியா துடம்பு. 238
- மாதா வெளியின் மனமொன்ற வைத்தபின்
போதக மாகு முடம்பு. 239
- சுத்தமோ டொன்றி மனமு மிறந்தக்கால்
முற்று மழியா துடம்பு. 240

25. சூனிய காமறிதல்

அரவணை யானாகு முடம்பு.	241
உருவந் தழலாக வுள்ளத்தே சென்று புருவத் திடையிருந்து பார்.	242
புருவத் திடையிருந்து புண்ணியனைக் காணில் உருவற்று நிற்கு முடம்பு.	243
அகம்புறம் பேராப் பொருளை யறியில் உகம்பல காட்டும் உடம்பு.	244
ஆவிபாழ் போகா தடக்கி யிருந்தபின் ஓவிய மாகு முடம்பு.	245
அஞ்சு மடக்கி யறிவோ டிருந்தபின் துஞ்சுவ தில்லை யுடம்பு.	246
தீயாக வுள்ளே தெளிவுற நோக்கினால் மாயாது பின்னை யுடம்பு.	247
தானந்த மின்றித் தழலுற நோக்கிடில் ஆனந்த மாகு முடம்பு.	248
ஒழிவின்றி நின்ற பொருளை யுணரில் அழிவின்றி நிற்கு முடம்பு.	249
பற்றற்று நின்ற பழம்பொருளைச் சிந்திக்கில் முற்று மழியா துடம்பு.	250

26. சிவயோக நிலை

அடிமிசை வாயு வடுத்தடுத்த தேகி முடிமிசை யோடி முயல்.	251
உண்ணாடி வாயு வதனையுட னிறப்பி விண்ணோடு மெள்ள விடு.	252
மெள்ள விரேசித்து மெய்விம்மிப் பூரித்துக் கொள்ளுமின் கும்பங் குறித்து.	253
இரேசக முப்பத் திரண்டது மாத்திரை பூரகம் பத்தாறு புகும்.	254
கும்பக நாலோ டறுபது மாத்திரை தம்பித் திடுவது தான்.	255
முன்ன மிரேசி முயலுபின் பூரகம் பின்னது கும்பம் பிடி.	256
ஈரைந் தெழுபத்தீ ராயிர நாடியுஞ் சேருமின் வாயுச் செயல்.	257
வாசலீ ரைந்து மயங்கிய வாயுவை ஈசன்றன் வாசலி லேற்று.	258
தயாவினில் வாயு வலத்தி லியங்கில் தியான சமாதிகள் செய்.	259
ஆதியா மூமைறிந் தஞ்செழுத் தினைப் பேதியா தோது பிணை.	260

3. தன்பால்

27. ஞான நிலை

- தற்புருட மாமுகந் தன்னிற் றனியிருந்
துற்பன மஞ்சை யுரை. 261
- தற்புருட மாமுகமேற் றாரகை தன்மேலே
நிற்பது பேரொளி நில். 262
- ஓதிய தற்புரு டத்தடி யொவ்வவே
பேதியா தோது பிணை. 263
- கொழுந்துறு வன்னி கொழுவுற வொவ்வில்
எழுந்தா ரகையா மிது. 264
- மறித்துக் கொளுவிடு வன்னி நடுவே
குறித்துக் கொளுஞ்சீயைக் கூட்டு. 265
- காலுந் தலையு மறிந்து கலந்திடில்
சாலவும் நல்லது தான். 266
- பொன்னொடு வெள்ளியி ரண்டும் பொருந்திடில்
அன்னவன் றாளதுவே யாம். 267
- நின்ற வெழுத்துட னில்லா வெழுத்தினை
யொன்றுவிக் கிலொன் றேயுள. 268
- பேசா வெழுத்துடன் பேசுமெழுத்துறில்
ஆசான் பரநந்தி யாம். 269
- அழியா வுயிரை யவனுடன் வைக்கில்
பழியான தொன்றில்லை பார். 270

28. ஞானம் பிரியாகம

பிறந்திட மாலிடம் பேரா திருப்பின் இறந்திடம் வன்னி யிடம்.	271
சாகா திருந்த தலமே மவுனமது ஏகாந்த மாக விரு.	272
வெளியில் விளைந்த விளைவின் கனிதான் ஒளியி லொளியா யுறம்.	273
மறவா நினையா மவுனத் திருக்கில் பிறவா ரிறவார் பினை.	274
குருவாம் பரநந்தி கூடல் குறித்தாங் கிருபோது நீங்கா திரு.	275
சுந்திரச் சோதி துலங்கு மிடமது மந்திரச் சக்கரமு மாம்.	276
தூராதி தூரஞ் சொல்லத் தொலையாது பாராப் பராபரம் பார்.	277
ஈரொளி யீதென் றிறைவ னுரைத்தனன் நீரொளி மீது நிலை.	278
அந்தமு மாதியு மில்லா வரும்பொருள் சுந்தர ஞானச் சுடர்.	279
இதுமுத்தி சாதனமென் றேட்டில் வரைந்து பதிவைத் தனன்குரு பார்.	280

29. மெய்நெறி

- செல்லல் நிகழல் வருங்கால மூன்றினையுஞ்
சொல்லு மவுனத் தொழில். 281
- பஞ்சிற் படுபொறி போலப் பரந்திருந்து
துஞ்சாது ஞானச் சுடர். 282
- இமைப்பிற் பரந்தங் கொடுங்கு மின்போல்
நமக்குட் சிவன்செயல் நாடு. 283
- குவித்து மனத்தைக் குவித்துள்ளே யோங்கில்
செவித்துப் பெறுவ தெவன். 284
- காலுந் தலையு மொன்றாகக் கலந்திடம்
நாலா நிலையென நாடு. 285
- மூல நிலமிசை மூன்றா நிலத்தினில்
ஆல மருந்துஞ் சிவம். 286
- எழுஞ்சுட ருச்சியின் மேன்மனம் வைக்கத்
தொழிலொன் றிலாத சுடர். 287
- அடைத்திட்ட வாசலின் மேன்மனம் வைத்துப்
படைத்தவன் தன்னையே பார். 288
- அறுபதொ டாறு வருட மிதனை
உறுதிய தாக யுணர். 289
- அட்டமா சித்தி யடையுமோ ராண்டினில்
இட்ட மிதனைத் தெளி. 290

30. சூரிய தரிசனம்

வன்னிய தெட்டு மதியம் பதினாறு முன்னிய பன்னிரண்டு முள.	291
சூரியன் வன்னியொன் றாகிடிற் சோமனாம் பாருமி னீது பயன்.	292
மதியொடு வன்னியொன் றாகவே வந்தால் கதிரவ னாமென்று காண்.	293
மதிக்குட் கதிரவன் வந்தங் கொடுங்கில் உதிக்குமாம் பூரணைச் சொல்.	294
தோற்றுங் கதிரவ னுண்மதி புக்கிடில் சாற்று மமாவாசை தான்.	295
வன்னி கதிரவன் கூடி லத்தகை பின்னிலை யாகு மெலாம்.	296
அமாவாசை பூரணை யாகு மவர்க்குச் சமனா முயிருடம்பு தான்.	297
அண்டத் திலுமிந்த வாறென் றறிந்திடு பிண்டத் திலுமதுவே பேசு.	298
ஏறு மதிய மிறங்கிடி னுறங்கிடும் கூறுமப் பூரணை கொள்.	299
உதிக்கு மதியமுங் கண்டங் குறங்கில் மதிக்கு மமாவாசை யாம்.	300

31. உயர்கூன தரிசனம்

- கொண்டிடு மண்டல மூன்றங்கி தன்னையிப்
பிண்டமு மூழி பிரியா. 301
- வெள்ளி புதனொடு திங்க ளிடமெனத்
தள்ளுமின் கால சரம். 302
- செவ்வாய் சனிநா யிறுவல மாகவே
கொள்ளிலிவ் வாறிடரு மில். 303
- வளர்பொன் னிடம்பிறைத் தேய்வு வலமாம்
வளர்பிறை யென்றே மதி. 304
- வலத்திற் சனிக்கே யிராப்பகல் வாயு
செலுத்துபே ராது செயல். 305
- இயங்கும் பகல்வலமி ராவிடம் வாயு
தயங்குறல் நாடிக்குட் டான். 306
- அரசறி யாம லவன்பே ருறைந்துத்
தரைதனை யாண்ட சமன். 307
- கல்லாத மூடர் திருவுருக் கொண்டிசு
செல்லாத தென்ன செயல். 308
- திருவருட் பாலைத் தெரிந்து தெளியில்
குருவிருப் பாமென்று கொள். 309
- கற்கிலுங் கேட்கிலும் ஞானக் கருத்துற
நிற்கில் பரமவை வீடு. 310

கொன்றைவேந்தன்.

கொன்றை வேந்தன் ஓளவையார். யற்றிய ஒரு தமிழ் நீதி நூல் ஆகம். கொன்றை மரத்தின் மலரை விரும்பி அணியும் கடவுள் சிவன், அவரது புதல்வர்களுள் ஒருவரும் தமிழ்க்கடவுள் என்று போற்றப்படுவருமாகிய முருகனை நினைந்து இந்நூல் பாடப்பட்டுள்ளது. இதில் குறிப்பிடப்படும் 'கொன்றைவேந்தன்' செல்வன் முருகன், இப்பாவின் முதலிருசொற்களே ,ந்நூலின் பெயராகின. இதில் மொத்தம் 91 பாக்கள் உள்ளன.

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
2. ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று
3. இல் அறம் அல்லது நல் அறம் அன்று
4. ஈயார் தேட்டை தீயார் கொள்வர்
5. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு
6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்
7. எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத் தகும்
8. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து
9. ஐயம் புகினும் செய்வன செய்
10. ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத்து இரு
11. ஒதலின் நன்றே வேதியர்க்கு ஒழுக்கம்
12. ஓளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு
13. அஃகமும் காசம் சிக்கெனத் தேடு
14. கற்பு எனப் படுவது சொல் திறம்பாமை
15. காவல் தானே பாவையர்க்கு அழகு
16. கிட்டாதாயின் வெட்டென மற
17. கீழோர் ஆயினும் தாழ் உரை
18. குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை
19. கூர் அம்பு ஆயினும் வீரியம் பேசேல்
20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்

21. கேட்டில் உறுதி கூட்டும் உடைமை
22. கைப் பொருள் தன்னில் மெய்ப் பொருள் கல்வி
23. கொற்றவன் அறிதல் உற்ற இடத்து உதவி
24. கோள் செவிக் குறளை காற்றுடன் நெருப்பு
25. கௌவை சொல்லின் எவ்வருக்கும் பகை
26. சந்ததிக்கு அழகு வந்தி செய்யாமை
27. சான்றோர் என்கை ஈன்றோட்கு அழகு
28. சிவத்தைப் பேணில் தவத்திற்கு அழகு
29. சீரைத் தேடின ஏரைத் தேடு
30. சுற்றத்திற்கு அழகு சூழ இருத்தல்
31. சூதும் வாதும வேதனை செய்யும்
32. செய்தவம் மறந்தால் கைத்தவம் ஆளும்
33. சேமம் புகினும் யாமத்து உறங்கு
34. சை ஒத்து இருந்தால் ஐயம் இட்டு உண்
35. சொக்கர் என்பவர் அத்தம் பெறுவர்
36. சோம்பர் என்பவர் தேம்பித் திரிவர்
37. தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை
38. தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலும் இல்லை
39. திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு
40. தீராக் கோபம் போராய் முடியும்
41. துடியாப் பெண்டிர் மடியில் நெருப்பு
42. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்று எனத் தகும்
43. தெய்வம் சீறின் கைதவம் மாளும்
44. தேடாது அழிக்கின் பாடாய் முடியும்
45. தையும் மாசியும் வையகத்து உறங்கு
46. தொழுது ஊண் சுவையின் உழுது ஊண் இனிது
47. தோழனோடும் ஏழைமை பேசேல்

48. நல் இணக்கம் அல்லது அல்லல் படுத்தும்
49. நாடு எங்கும் வாழக் கேடு ஒன்றும் இல்லை
50. நிற்கக் கற்றல் சொல் திறம்பாமை
51. நீர் அகம் பொருந்திய ஊர் அகத்திரு
52. நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித்துணி
53. நூல் முறை தெரிந்து சீலத்து ஒழுகு
54. நெஞ்சை ஒளித்து ஒரு வஞ்சகம் இல்லை
55. நேரா நோன்பு சீர் ஆகாது
56. நைபவர் எனினும் நொய்ய உரையேல்
57. நொய்யவர் என்பவர் வெய்யவர் ஆவர்
58. நோன்பு என்பது கொன்று தின்னாமை
59. பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும்
60. பாலோடு ஆயினும் காலம் அறிந்து உண்
61. பிறன் மனை புகாமை அறம் எனத் தகும்
62. பீரம் பேணில் பாரம் தாங்கும்
63. புலையும் கொலையும் களவும் தவிர்
64. பூரியோர்க்கு இல்லை சீரிய ஒழுக்கம்
65. பெற்றோர்க்கு இல்லை செற்றமும் சினமும்
66. பேதைமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலம்
67. பையச் சென்றால் வையம் தாங்கும்
68. பொல்லாங்கு என்பது எல்லாம் தவிர்
69. போனகம் என்பது தான் உழுந்து உண்டல்
70. மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடு உண்
71. மாரி அல்லது காரியம் இல்லை
72. மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை
73. மீகாமன் இல்லா மரக்கலம் ஓடாது
74. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்

75. மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்
76. மெத்தையில் படுத்தல் நித்திரைக்கு அழகு
77. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது
78. மை விழியார் தம் மனை அகன்று ஒழுக
79. மொழிவது மறுக்கின் அழிவது கரும்பம்
80. மோனம் என்பது ஞான வரம்பு
81. வளவன் ஆயினும் அளவு அறிந்து அழித்து உண்
82. வானம் சுருங்கின் தானம் சுருங்கும்
83. விருந்து இலோர்க்கு இல்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்
84. வீரன் கேண்மை கூர் அம்பாகும்
85. உரவோர் என்கை இரவாது இருத்தல்
86. ஊக்கம் உடைமை ஆக்கத்திற்கு அழகு
87. வெள்ளைக்கு இல்லை கள்ளச் சிந்தை
88. வேந்தன் சீரின் ஆம் துணை இல்லை
89. வைகல் தோறும் தெய்வம் தொழு
90. ஒத்த இடத்து நித்திரை கொள்
91. ஒதாதவர்க்கு இல்லை உணர்வோடு ஒழுக்கம்

நாலு கோடிப் பாடல்கள்.

"மதியாதார் முற்றம் மதித்தொரு கால்சென்று
மிதியாமை கோடி பெறும்"

"உண்ணீர் உண்ணீரென்று உபசரியார் தம்மனையில்
உண்ணாமை கோடி பெரும்"

"கோடி கொடுப்பினும் குடிப்பிறந்தார் தம்முடனே
கூடுதலே கோடி பெறும்"

"கோடானு கோடி கொடுப்பினுந் தன்னுடைநாக்
கோடாமை கோடி பெறும்"

இப்பாடல்கள் அனைத்திற்கும் விளக்கவுரை அதிக பக்கங்களில் இருப்பதால் இங்கே தனிப்பாடல்கள் மட்டுமே தரப்பட்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கியம் கற்கும் மாணவர்களுக்காகவே இதனை இங்கே தந்துள்ளோம்.

நல்வழி

வாழ்க்கைக்கு நல்வழிகாட்டும் நற்கருத்துக்களைச் சொல்லும் நூலாக இந்நூல் அமைந்திருக்கிறது. அதன் பொருளால் இந்நூல் 'நல்வழி' எனும் பெயரால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இது கடவுள் வாழ்த்து உட்பட நாற்பத்தொரு பாக்களை கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

கடவுள் வாழ்த்து.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலம்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

நூல்

புண்ணியம் ஆம் பாவம் போம் போன நாள் செய்த அவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள்- எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத்தார் சொல்லும்
தீதொழிய நன்மை செயல். 1

சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில்
இட்டார் பெரியோர் இடாதார்இழி குலத்தோர்
பட்டாங்கில் உள்ள படி. 2

இடும்பைக்கு இடும்பை இயல்பு உடம்பு இது அன்றே
இடும் பொய்யை மெய் என்று இராதே - இடும் கடுக
உண்டாயின் உண்டாகும் ஊழில் பெரு வலி நோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு. 3

எண்ணி ஒரு கருமம் யார்க்கும் செய்ய ஒண்ணாது
புண்ணியம் வந்து எய்த போது அல்லால் - கண் இல்லான்
மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக் கோல் ஒக்குமே
ஆங்காலம் ஆகும் அவர்க்கு. 4

வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமின் என்றால் போகா - இருந்து ஏங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரம் தாம் நினைத்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில். 5

உள்ளது ஒழிய ஒருவர்க்கு ஒருவர் சுகம்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் வெள்ளக்
கடல் ஓடி மீண்டு கரையேறினால் என்
உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு. 6

எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் இவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலி நோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் ஆம் கமல நீர் போல்
பிரிந்திருப்பர் பேசார் பிறர்க்கு. 7

ஈட்டும் பொருள் முயற்சி எண்ணிறந்த ஆயினும் ஊழ்
கூட்டும்படி அன்றிக் கூடாவாம் - தேட்டம்
மரியாதை காணும் மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணும் தனம். 8

ஆற்றுப் பெருக்கற்று அடிசும் அந்நாளும் அவ்ஆறு
ஊற்றுப் பெருக்காம்உகை ஊட்டும் - ஏற்றவர்க்கு

நல்ல குடிப் பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்
இல்லை என மாட்டார் இசைந்து. 9

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவாரோ? மாநிலத்தீர் - வேண்டாம்
"நமக்கும் அது வழியே நாம் போம் அளவும்
எமக்கு என்" என்று இட்டு உண்டு இரும். 10

ஒரு நாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய்
இரு நாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - ஒரு நாளும்
என் நோவு அறியாய் இடும்பை கூர் என் வயிறே!
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது. 11

ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசு அறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் வீழும் அன்றே - ஏற்றம்
உழுது உண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பு இல்லை கண்டீர்
பழுது உண்டு வேறு ஓர் பணிக்கு. 12

ஆவாரை யாரே அழிப்பார்? அது அன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்? ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்?
மெய் அம்புவி அதன் மேல். 13

பிச்சைக்கு மூத்தகுடி வாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சை பல சொல்லி இடித்து உண்கை - சீச்சி
வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது
உயிர் விடுகை சால உறும். 14

சிவாய நம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு
அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகும் அல்லாத எல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும். 15

தண்ணீர் நில நலத்தால் தக்கோர் குணம் கொடையால்
கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால் - பெண்ணீர்மை
கற்பு அழியா ஆற்றால் கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமாம் என்றே அறி. 16

செய் தீவினை இருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ இரு நிதியம்?-வையத்து
அறும் பாவம் என்ன அறிந்து அன்று இடார்க்கு இன்று
வெறும் பானை பொங்குமோ மேல்! 17

பெற்றார் பிறந்தார் பெரு நாட்டார் பேருலகில்
உற்றார் உகந்தார் என வேண்டார்-மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தால் இருவர் இடாரே
சரணம் கொடுத்தாலும் தாம். 18

சேவித்தும் சென்று இரந்தும் தெண் நீர்க்கடல் கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டு இசைத்தும் போவிப்பம்
பாழின் உடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி அரிசிக்கே நாம். 19

அம்மி துணையாக ஆறு இழிந்தவாறு ஒக்கும்
கொம்மை முலை பகர்வார் கொண்டாட்டம்-இம்மை

மறுமைக்கும் நன்று அன்று மாநிதியம் போக்கி
வறுமைக்கு வித்தாய் விடும். 20

நீரும் நிழலும் நிலம் பொதியும் நெல் கட்டும்
பேரும் புகழும் பெரு வாழ்வும் - ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ் நாளும் வஞ்சமில்லார்க்கு என்றும்
தரும் சிவந்த தாமரையாள் தான். 21

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டு இங்கு
ஆவிதான் போயின பின்பு யாரே அனுபவிப்பார்
பாவிகள் அந்தப் பணம்? 22

வேதாளம் சேருமே வெள் எருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரம் சொன்னார் மனை. 23

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஊருக்கு அழகுபாழ் - மாறில்
உடன்பிறப் பில்லா உடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி இல்லா மனை. 24

ஆன முதலில் அதிகம் செலவானால்
மானம் அழிந்து மதிக்கெட்டுப் - போனதிசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்பும் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் நாடு. 25

மானம் குலம் கல்வி வண்மை அறிவுடைமை
தானம் தவம் உயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர் மேல் காமுறுதல் பத்தும்
பசி வந்திடப் பறந்து போம். 26

ஒன்றை நினைக்கின் அதுஒழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும்-ஒன்றை
நினையாத முன் வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையாளும் ஈசன் செயல். 27

உண்பது நாழி உடுப்பது நான்கு முழும்
எண்பது கோடி நினைந்து எண்ணுவன - கண் புதைந்த
மாந்தர் குடி வாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையும் சஞ்சலமே தான். 28

மரம் பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை - சுரந்தமுதம்
கற்றா தரல்போல் கரவாது அளிப்பரேல்
உற்றார் உலகத் தவர். 29

தாம்தாம்முன் செய்தவினை தாமே அனுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
ஒறுத்தாரை என்செயலாம் ஊரெல்லாம் ஒன்றா
வெறுத்தானும் போமோ விதி. 30

இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று சாலும்
ஒழுக்கம் உயர்குலத்தின் நன்று - வழக்குடைய

வீரத்தின் நன்று விடானோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தின் நன்று தனி. 31

ஆறிடும் மேடும் மடுவும்போ லாம்செல்வம்
மாறிடும் ஏறிடும் மாநிலத்தீர் - சோறிடும்
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறும் உயர்ந்து. 32

வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் வேழத்தில்
பட்டுருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது - நெட்டிருப்பு
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும். 33

கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள்ஒன் றுண்டாயின்
எல்லாரும் சென்றாங் கெதிர்கொள்வர் - இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாள் மற்றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லாது அவன்வாயிற் சொல். 34

புவாதே காய்க்கும் மரமும் உள மக்களும் உளும்
ஏவாதே நின்று உணர்வார் தாம் உளரே - தூவா
விரைத்தாலும் நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்கு
உரைத்தாலும் தோன்றாது உணர்வு. 35

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறும் காலத்தில்
கொண்ட கருவளிக்கும் கொள்கைபோல் - ஒண்தொட
போதம் தனம்கல்வி போன்றவரும் காலம் அயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம். 36

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேதம் முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்தும் இல்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணூறுவது அல்லால் கவலைப் படேல் நெஞ்சேமெய்
விண்ணூறுவார்க் கில்லை விதி. 37

நன்றென்றும் தீதென்றும் நானென்றும் தானென்றும்
அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆகாதே - நின்றநிலை
தானதாம் தத்துவமாம் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள். 38

மூப்பதாம் ஆண்டளவில் மூன்றற்று ஒருபொருளைத்
தப்பாமல் தன்னுள் பெறானாயின் - செப்பும்
கலையளவே ஆகுமாம் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே ஆகுமாம் மூப்பு. 39

தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவாசகம் என்று உணர். 40

பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும்

பாண்டவர்கள் ஐவரது பெயர்களும் அனைவரும் அறிந்ததே, அதேபோல கௌரவர்கள் நூறுபேர் உள்ளனர் என்பதும் தெரியும் ஆனால் அவர்களது பெயர்களை அறிந்தவர்கள் சிலரே. அவ்வாறான அரியதகவல் இங்கே தரப்படுகிறது.

பாண்டவர்களின் பெயர்கள்.

01. தருமன், யுதிஸ்டிரன்
02. வீமன்
03. அர்ச்சுணன்
04. நகுலன்
05. சகாதேவன்

கௌரவர்களின் பெயர்கள்.

1. துரியோதனன் - Duryodhanat
2. துச்சாதனன் - Dussahana
3. துசாகன் - Dussalan
4. ஜலகந்தன் - Jalagandha
5. சமன் - Saman
6. சகன் - Sahan
7. விந்தன் - Vindhan
8. அனுவிந்தன் - Anuvindha
9. துர்தர்சனன் - Durdharsha
10. சுபாகு - Subaahu
- 11 துஷ்பிரதர்ஷனன் - Dushpradharsha
- 12 துர்மர்ஷனன் - Durmarshana
- 13 துர்முகன் - Durmukha

- 14 துஷ்கரன் - Dushkarna
- 15 காஞ்சநத்வாஜா - Kaanchanadhwaaja
- 16 விகர்ணன் - Vikarna
- 17 சலன் - Saalan
- 18 சத்வன் - Sathwa
- 19 சுலோசனன் - Sulochana
- 20 சித்ரன் - Chithra
- 21 உபசித்ரன் - Upachithra
- 22 சித்ராட்சதன் - Chithraaksha
- 23 சாருசித்ரன் - Chaaruchithra
- 24 சரசனன் - Saraasana
- 25 துர்மதன் - Durmada
- 26 துர்விகன் - Durvigaaha
- 27 விவித்சு - Vivilsu
- 28 விக்தனன் - Vikatinanda
- 29 உர்ணநாபன் - Oornanaabha
- 30 சுநாபன் - Sunaabha
- 31 நந்தன் - Nanda
- 32 உபநந்தன் - Upananda
- 33 சித்திரபாணன் - Chithrabaana
- 34 அயோபாகன் - Ayobaahu
- 35 சித்திரவர்மன் - Chithravarma
- 36 சுவர்மன் - Suvarma
- 37 துர்விமோசன் - Durvimocha
- 38 மகாபாரு - Mahaabaahu
- 39 சித்திராங்கன் - Chithraamga

- 40 சித்திரகுண்டாலன் - Chithrakundala
 41 பிம்வேகன் - Bheemavega
 42 பிமவிக்ர - Bheemavikra
 43 பாலகி - Vaalaky
 44 பாலவரதன் - Belavardhana
 45 உக்ரயுதன் - Ugraayudha
 46 சுசேனன் - Sushena
 47 குந்தாதரன் - Kundhaadhara
 48 மகோதரன் - Mahodara
 49 சித்ரயுதன் - Chithraayudha
 50 நிஷாங்கி - Nishamgy
 51 பஷி - Paasy
 52 விருதகரன் - Vrindaaraka
 53 திரிதவரமன் - Dridhavarma
 54 திரிதட்சத்ரன் - Dridhakshathra
 55 சோமகீர்த்தி - Somakeerthy
 56 அனுதரன் - Anthudaran
 57 திரிதசந்தன் - Dridhasandha
 58 ஜராசங்கன் - Jaraasandha
 59 சத்தியசந்தன் - Sathyasandha
 60 சதஸ் - Sadaas
 61 சுவாகன் - Suvaak
 62 உக்ரஸ்ரவன் - Ugrasravas
 63 உக்ரசேனன் - Ugrasena
 64 சேனானி - Senaany
 65 துஷ்பரஐஜ - Dushparaaja
 66 அபராஜிதன் - Aparaaajitha
 67 குண்டஸை - Kundhasaai

- 68 விசாலாட்சன் - Visaalaaksha
 69 துராதரன் - Duraadhara
 70 திரிதஹஸ்தன் - Dridhahastha
 71 சுகஸ்தன் - Suhastha
 72 வத்வேகன் - Vaathavega
 73 சுவர்ச்சன் - Suvarcha
 74 ஆடியகேது - Aadithyakethu
 75 பாவசி - Bahwaasy
 76 நகாதத்தன் - Naagadatha
 77 அமப்ரமாத்ரி - Amapramaadhy
 78 கவசி - Kavachy
 79 கிராதன் - Kradhana
 80 சுவீர்யவ - Suveeryava
 81 குண்டபேடி - Kundhabhedy
 82 தனுர்தரன் - Dhanurdhara
 83 பீம்பாலா - Bheemabala
 84 வீரபாகு - Veerabaahu
 85 அலோலுபன் - Alolupan
 86 அபயன் - Abhaya
 87 உக்ராசாய் - Ugrasaai
 88 திரிடரதர்யன் - Dhridharathaasraya
 89 அனாக்ருஷ்யன் - Anaadrushya
 90 குந்தபேதி - Kundhy
 91 விரவி - Viraavy
 92 சித்திரகுண்டலகன் - Chithrakundhala
 93 தீர்தகாமாவு - Dhridhakarmaavu
 94 பிரமாத்ரி - Pramadhan

- 95 வீர்யவான் - Viraavy
96 தீர்கரோமன் - Deerkharoma
97 தீர்கபூ - Dheerkhabaahu
98 மகாபாகு - Mahabaahu
99 குந்தாசி - Kundhaasy
100 விரஜசன் - Virajass
(ஒரே ஒரு சகோதரி)
101 துர்சலை - Dursalai

எளிதில் கிடைக்காத அற்புதம் இந்த தகவல், அனைவரும் அறிந்து
கொள்வோம்.

நவக்கிரக ஸ்தோத்ரம்

(ரீ வால்மீகி இராமாயணம்)

சூரிய மந்திரம்:

"ஜபா குஸூம ஸங்காசம்
காச்ய பேயம் மஹாதுயித்ம்
தமோரிம் ஸர்வ பாபக்னம்
ப்ரணதோஸ்மி திவாகரம்."

செம்பருத்திப் பூவின் நிறம் உடையவன் காச்யபரின் புதல்வன் மிகவும் பிரகாசம் உடையவன் இருட்டின் பகைவன் எல்லாப் பாவங்களையும் அழிப்பவன் அப்பகலவைனைப் பணிகிறேன்.

சந்திர மந்திரம்:

"ததிசங்க துஷாராபம்
க்ஷீரோதார்ணவ ஸம்பவம்
நமாமி சசினம் ஸோமம்
சம்போர் மகுடம் பூஷணம்."

தயிர், சங்கு, பனி போன்று வெண்மையானவன் பாற்கடலிலிருந்து தோன்றியவன். முயல் சின்னம் உடையவன். ஸோமன் என்று வேதத்தில் அழைக்கப் பெறுபவன். சிவனது ஜடாமகுடத்தின் அணிகலன். அச்சந்திரனைப் பணிகிறேன்.

செவ்வாய் மந்திரம்:

"தரணீ கர்ப்ப ஸம்பூதம்
வித்யுத் காந்தி ஸமப்ரபம்
குமாரம் சக்தி ஹஸ்தம் ச
மாங்களம் ப்ரணமாம்யஹம்."

பூமி தேவியின் கர்ப்பத்தில் உதித்தவன் மின்னலைப் போன்று ஒளியினன் குமாரன் சக்தி ஆயுதம் தரிப்பவன். அந்த மாங்களன் எனும் செவ்வாயைப் பணிகிறேன்.

புதன் மந்திரம்:

“ப்ரியங்கு கலி காச்யாமம்
ஷ்ரூபேணாம் ப்ரதிமம் சுபம்
ஸௌம்யம் ஸௌம்ய குணோபேதம்
தம் புதம் ப்ரணமாம்யஹம்.”

ஞாழல் மொட்டுப்போன்ற ஒளியுடையவன். உருவத்தின் அழகில் உவமை அற்றவன். சந்திரனின் குமாரன். ஸௌம்யமானவன். அந்த புதனைப் பணிகிறேன்.

குரு மந்திரம்:

“தேவானாம்ச ருஷினாம்ச
குரும் காஞ்சன ஸந்நிபம்
புத்தி பூதம் த்ரிலோகஸ்யம்
தம் நமாமி ப்ருஹஸ்பதிம்.”

தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் ஆசாரியன் பொன்னன் மூவுலகங்களின் புத்தி சக்தியாக விளங்குபவன் அந்தப் ப்ருஹஸ்பதியை வணங்குகிறேன்.

சுக்கிர மந்திரம்:

“ஹிமகுந்த ம்ருணாலாபம்
தைத்யானாம் பரமம் குரும்
ஸர்வ சாஸ்த்ர ப்ரவக்தாரம்
பார்க்கவம் ப்ரணமாம்யஹம்.”

பனி, முல்லை, தாமரை நூல் போன்ற வெண்மையான நிறமுடையவன் அசுரர்களின் குரு எல்லாச் சாத்திரங்களையும் உரைப்பவன். பிருகுவின் புதல்வன் அந்தச் சுக்கிரனை வணங்குகிறேன்.

சனி மந்திரம்:

"நீலாஞ்ஜன ஸமாபாசம்
ரவிபுத்ரம் யமாக்ரஜம்
சாயா மார்த்தாண்ட ஸம்பூதம்
தம் நமாமி சனைஸ்சரம்"

மை போன்று கறுத்தவன். சூரியனின் குமாரன். யமனின் தமயன். சூரியனுக்கும் சாயா தேவிக்கும் பிறந்தவன். மெதுவாகச் செல்லும் அந்தச் சனியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ராகு மந்திரம்:

"அர்த்த காயம் மஹாவீரம்
சந்த்ராதித்ய விமர்த்தகம்
ஸிம்ஹிகா கர்ப்ப ஸம்பூதம்
தம் ராஹம் ப்ரணமாம்யஹம்."

பாதி உடல் கொண்டவன் பெரும் வீரன் சந்திர சூரியர்களைப் பீடிப்பவன் அகர ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்தில் உதித்தவன். அந்த ராகுவைப் பணிகிறேன்.

கேது மந்திரம்:

"பலாசபுஷ்ப ஸங்காசம்
தாரகா க்ரஹ மஸ்தகம்
ரௌத்ரம் ரௌத்ராத் மகம் கோரம்
தம் கேதும் ப்ரணமாம்யஹம்."

புரசு மரத்தின் பூப்போன்ற செந்நிறம் கொண்டவன். நட்சத்திரங்கள், கிரகங்களில் தலையானவன். கோபி கோபத்தின் உருவுடையோன். அந்தக் கேதுவைப் பணிகிறேன்.

இந்து சமயம் சொல்லும் உணவு பழக்கம்.

ஹிந்து வாழ்க்கை முறையில் உணவை எப்படி, எங்கே யார் மூலம் செய்யப்பட்டு பரிமாறப்பட்டு சாப்பிடுகிறோம் என்பது மிகவும் முக்கியமானது.

அன்னம் என்பது ப்ராணனைத் தாங்குவது. ஆகவே அதை யார் சமைக்கிறார்கள், எப்படி சமைக்கிறார்கள் என்பதும் கூட முக்கியம் தான்.

உணவில் ஐந்து தோஷங்கள் உண்டு.

- 1) அர்த்த தோஷம்
- 2) நிமித்த தோஷம்
- 3) ஸ்தான தோஷம்
- 4) ஜாதி தோஷம்
- 5) சம்ஸ்கார தோஷம்

அர்த்த தோஷம்

பண்டிதர் ஒருவர் தனது சீடர் ஒருவரின் வீட்டிற்கு உணவருந்த வந்தார். உணவருந்தி முடியும் போது அவரது வாடிக்கையாளர் ஒருவர் பணம் நிரம்பிய மூட்டை ஒன்றை சீடரிடம் தந்ததைப் பார்த்தார்.

உணவருந்தி முடிந்து தனியே அறையில் இருக்கும் போது அவருக்கு பணத்தாசை தோன்றியது. சீடருக்கு வந்த பைக்குள் கைவிட்டு கை நிறைய பணத்தை எடுத்துக் கொண்டார். பின்னர் விடை பெற்றுக் கொண்டு வீடு திரும்பினார்.

மறு நாள் காலையில் பூஜை செய்யும் போது முதல் நாள் தான் செய்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். அடடா, என்ன தவறு செய்து விட்டோம். இந்தத் தவறை நான் எப்படி செய்தேன் என்று நினைத்து வருந்தினார்.

பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு நேரடியாகத் தன் சீடனின் வீட்டிற்குச் சென்றார். நடந்ததைச் சொல்லி தான் எடுத்த பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தார்.

சீடனின் வீட்டில் உணவருந்திய பின்னர் இந்தக் கெட்ட எண்ணம் தோன்றியதும் இரவில் அது ஜீரணமாகி கழிவுகள் வெளியேறிய பின்னர் மனம் பரிசுத்தம் ஆனதையும் அவர் நினைத்துப் பார்த்தார்.

தன் சீடனிடம், 'நீ சம்பாதித்த பணம் எப்படி வந்தது' என்று கேட்டார்.

வெட்கமடைந்த சீடன் தான் நேர்மையற்ற வழியிலேயே பணம் சம்பாதிப்பதாக ஒப்புக் கொண்டு மன்னிப்பும் கேட்டான்.

இது பொருளால் வரும் தோஷம் - அதாவது அர்த்த தோஷம்! அர்த்தம் என்றால் பொருள் என்று அர்த்தம்.

நாம் சமைக்கும் உணவுப் பொருள்கள் நியாயமான சம்பாத்தியத்தில் வாங்கியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

நியித்த தோஷம்

அடுத்தது நியித்த தோஷம். உணவைச் சமைக்கும் சமையல் காரர் நல்ல மனதைக் கொண்டிருத்தல் அவசியம். நேர்மையானவராகவும், அன்பானவராகவும் நல்ல சுவாவம் உடையவராகவும் அவர் இருத்தல் வேண்டும்.

அத்தோடு சமைக்கப்பட்ட உணவு நாய், எறும்பு, பல்லி, காகம் போன்ற ஜந்துக்களால் தொடப்படாமல் இருத்தலும் அவசியம். அப்படித் தொடப்பட்ட உணவுகள் அசுத்தமானவை. உணவில் தூசி, தலை மயிர், புழுக்கள் போன்றவையும் இருக்கக் கூடாது.

பீஷ்மர் 27 நாட்கள் அம்புப் படுக்கையில் இருந்தார். கிருஷ்ணரும் பஞ்ச பாண்டவர்களும் அவரைச் சுற்றி இருந்தனர். திரௌபதி மனதிற்குள் தன்னை சபையில் துரியோதனன் ஆடையை அவிழ்க்க உத்தரவிட்ட போது இந்த பீஷ்மர் வாயை மூடிக் கொண்டு ஏன் இருந்தார் என்று எண்ணினாள். அவளது மன ஓட்டத்தைப் புரிந்து கொண்ட பீஷ்மர், "அம்மா, நான் துரியோதனது ஆதரவில் அவனால் படைக்கப்பட்ட உணவை சாப்பிட்டு வந்தவன். என் அறிவை முற்றிலுமாக அந்த உணவு மறைத்து விட்டது. இதோ இந்த 27 நாட்களில் சாப்பிடாமல் இருக்கும் போது என் பழைய ரத்தம் சொட்டுச் சொட்டாக வெளியேறும் போது நான் பரிசுத்தனாகிறேன். எனது

அறிவு பிரகாசிக்கிறது” என்று கூறினார்.

அசுத்தமான உணவு அனர்த்தத்தையே விளைவிக்கும்.

தீயவன் சமைத்த உணவு தீமையான எண்ணங்களுளையே உருவாக்கும்.

நல்லவன் சமைத்த உணவு நல்ல எண்ணங்களுளையே உருவாக்கும்.

ஸ்தான தோஷம்.

அடுத்தது ஸ்தான தோஷம். எந்த இடத்தில் உணவு சமைக்கப்படுகிறதோ அங்கு நல்ல அதிர்வுகள் இருத்தல் அவசியம். சமைக்கும் போது அனாவசிய சண்டைகள், அற்ப விவாதங்கள் நடந்தால் அந்த உணவு அசுத்தப்பட்டு விடும்.

அதுமட்டுமின்றி கழிப்பறை, மருத்துவ மனை, யுத்த களம், கோர்ட் ஆகியவற்றின் அருகே சமைக்கப்படும் உணவும் சாப்பிடுவதற்கு உகந்தது அல்ல.

துரியோதனன் 56 விதமான விசேஷ உணவு வகைகளைத் தயாரித்து கிருஷ்ணரை சாப்பிடக் கூப்பிட்டான். அவரோ மறுத்து விட்டார். அவரை சிறைப்பிடிக்கவும் அவன முயன்றான். ஆனால் அவரோ நேராக விதுரன் வீட்டிற்குச் சென்றார். அவரைப் பார்த்த விதுரரின் மனைவி புளகாங்கிதம் அடைந்தாள்.

எதைத் தருகிறோம் என்பதே தெரியாமல் வாழைப்பழத்தை உரித்து பழத்தைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு தோலை அன்புடன் கிருஷ்ணருக்குத் தந்தாள். அதை வாங்கித் தின்ற கிருஷ்ணர் ஆனந்தமுற்றார். இதைப் பார்த்துப் பதறிப்போன விதுரர் மனைவியை நோக்கிக் கோபமான பார்வையை வீசவே கிருஷ்ணர், “விதுரா! நான் அன்பிற்காகத் தான் ஏங்குகிறேன். எனக்கு உள்ளன்புடன் ஒரு துளி ஜலம், ஒரு கிடை, ஒரு பழம் எதைத் தந்தாலும் அதுவே எனக்குப் போதும்” என்று அருளினார்.

உள்ளன்புடன் உணவு படைக்கப்பட வேண்டியது அவசியம்.

ஜாதி தோஷம்.

அடுத்தது ஜாதி தோஷம். உணவில் அடங்கி இருக்கும் மூலப் பொருள்கள் சாத்வீக குணமுடையதாக இருத்தல் அவசியம். பால், நெய், அரிசி, மாவு, பருப்பு போன்றவை சாத்வீகமானவை. புளிப்பு, உரைப்பு, உப்பு உள்ளவை ராஜஸிகமானவை. உள்ளிப்பூண்டு, வெங்காயம், மாமிசம், முட்டை போன்றவை தாமஸிகமானவை.

சாத்வீக உணவு ஆன்மீக முன்னேற்றத்தைத் தருகிறது.

ராஜஸிக உணவு உலோகாயத உணர்வைத் தூண்டி சுயநலத்திற்கு வழி வகுக்கிறது.

தாமஸிக உணவு தீய பிசாசு குணத்தை வளர்க்கிறது.

ஸம்ஸ்கார தோஷம்.

அடுத்தது சம்ஸ்கார தோஷம். தூய்மையாக உணவு சமைக்கப்பட்டாலும் கூட, உணவு வகைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மாறுபட்டிருக்கக் கூடாது. அதிகமாக வேக வைத்தல், அதிகமாக வறுத்தல், பழைய உணவு போன்றவை தோஷமானவை. உடம்புக்கும் உள்ளத்திற்கும் உணவு விளைவிப்பவை.

ஆக இந்த ஐந்து வித தோஷங்களையும் விலக்கி ஒருவன் உணவை உண்ண வேண்டும். தாயார் அல்லது மனைவி இல்லத்தில் சமைத்துப் பரிமாறும் உணவு ஏற்படையது என்று அதனால் தான் முன்னோர்கள் சொல்லி வைத்தனர்.

இன்றோ ஃபாஸ்ட் புட், ஜங்க் புட் என்று அசுத்த உணவை ஆரவாரத்துடன் சாப்பிடுகிறோம்.

அசைவ உணவைத் தயாரிக்கும் அதே பாத்திரத்தில் தான் சாம்பார், அரிசி, பருப்பு போன்றவை தயாராகின்றன.

தட்டுகள் உரிய முறைப்படி கழுவப் படுகிறதா இல்லையா என்று யாருக்கும் தெரியாது.

ஹோட்டல் உணவுகளில் மோகம் உச்சமடைந்திருக்கும் காலம் இது. அதன் விளைவையும் அனுபவித்துத் தானே ஆக வேண்டும்.

மௌனம்...

மௌனம் என்பதை நாம் தவறாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அமைதியான ஓர் இடத்தில் அமர்ந்து பேசாமல் இருப்பது
மௌனமல்ல.

மனம் போன போக்கில் பேசாமல் எதையாவது நினைத்துக்
கொண்டிருப்பது மௌனத்தின் இலக்கு அல்ல.

மௌனம் என்பது the silence of your being.

உங்கள் உள்ளார்ந்த சுய தன்மையோடு இணைந்த மௌனம்.

உடலும் மனமும் மறந்து உள்ளே உள்ளே நிசப்தமாக நம்முள்
மூழ்கும் மௌனம்.

ஒரு முறை மேலோட்டமாக இதை உணர்ந்து விட்டால் போதும்,
மேலும் மேலும் நம்மை உள்புறமாக ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து
எல்லையற்ற நிலைக்கு பயணம் தொடரும்.

அது தெய்வீக மௌனம். இறையோடு கலக்கும் அனுபவம்.

It is Eternal Silence..

சொல்லப்போனால் அது உன்னுடைய

மௌனம் அல்ல.

நீ தான் அது என்ற உணர்வு..

It is not your silence

You are it....

கிரக நிலையும் பெண்களின் நோய்தொல்லையும் அதனை நீக்கும் மருத்துவ முறைகளும்

வான மண்டலத்தில் சஞ்சரிக்கும் கிரகங்கள் தங்கள் செயல்களுக்கு ஏற்ப தான் இயற்கையிலேயே பெற்றுள்ள ஈர்ப்புச் சக்தியால் எல்லா விதமான ஜீவ ஜந்துக்களையும் ஆட்டிப்படைக்கும் தன்மையைப் பெற்றுள்ளதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

கிரகங்கள் நாம் பிறவி எடுக்கும் நேரத்துடன், தாய் கர்ப்பத்தில் இருந்து பூமியில் பிரவேசிக்கும் போது உள்ள நேரத்தில் அமைந்த கிரகங்களின் நிலையை சொல்வதுதான் ஜாதகம்.

இது சாதகமாக இருப்பதும், பாதகமாக இருப்பதும் அவரவர் கர்மானுஷ்டானத்தை பொறுத்ததாக உள்ளது.

அவ்வகை கர்மானுஷ்டானத்தால் ஏற்படுவது தான் நோய்கள். இது எவரையும் விட்டு வைப்பதில்லை.

இதற்கும் ஆண் - பெண் என்ற வேறுபாடு இல்லை.

பெண்களுக்கு ஏற்படும் நோய்களுக்குரிய கிரக அமைப்பும் அதனை தீர்க்கும் வழிமுறைகள் பற்றியும் கிரந்தங்களில் சொல்லியுள்ளதில் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

“பார்ப்பா இன்னுமொரு விவரங்கேளு
பகர்புதனுங்குரு சனியும் வாத நாடி,
சீர்ப்பா துர்க்கிரகம் சூரிசேயும்
சிறப்பான பாம்புகளும் பித்த நாடி,
நேர்ப்பா பால் மதியும் கங்கன் தானும்
நேர்மையுள்ள சிலேட்டுமத்தின் கிரகமென்று
வீரம்மா போக கஷ்டநட் கடாக்கஷத்தாலே
விவரமெல்லாம் புலிப்பாணி விளம்ப கேளு.”

புதன், குரு, சனி வாத நோய்க்குரிய கிரகங்கள்.

சூரியன், செவ்வாய், ராகு, கேது, பித்த நோய்களுக்கூரிய கிரகங்கள்.

சந்திரன், சுக்கிரன் சிலேத்தும நோய்க்குரிய கிரகங்கள்.

புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி போன்ற நட்சத்திரங்களில் ரோகாதிபதி இருப்பின் பரம்பரை குரு மருந்துகள், செந்தூர பஸ்பங்கள் மூலம் நோய் குணமாகும்.

பூசம், அனுசம், உத்திரட்டாதி போன்ற நட்சத்திரங்களில் ரோகாதிபதி இருப்பின் சாது சன்யாசி மகான் தரும் ஆசியால், அருமருந்துகளால் நோய் குணமாகும்.

ஆயில்யம், கேட்டை, ரேவதி போன்ற நட்சத்திரங்களில் ரோகாதிபதி இருப்பின் பலவகை கலப்பு மருந்துகளால் நோய் குணமாகும்.

அசுவினி, மகம், மூலம், பரணி, பூரம், பூராடம் போன்ற நட்சத்திரங்களில் ரோகாதிபதி இருப்பின் மூலிகை, தாதுக்களால், சித்த மருத்துவத்தால் நோய் குணமாகும்.

கிருத்திகை, உத்திரம், உத்திராடம், ரோகினி, அஸ்தம், திருஔணம், அவிட்டம், மிருகசீரம், சித்திரை போன்ற நட்சத்திரங்களில் ரோகாதிபதி இருப்பின் ஆங்கில மருந்துக்களால் நோய் குணமாகும்.

திருவாதிரை, சுவாதி, சதயம் போன்ற நட்சத்திரங்களில் ரோகாதிபதி இருப்பின் ஹோமியோ, யுனானி, மூலிகை மருந்து வகையால் நோய் குணமாகும்.

பெண்களுக்கு ஏற்படும் சில முக்கிய நோய்கள்

1. ஜென்ம ஜாதகத்தில் குருபகவான் வலு இழந்து 4, 6 க்குரியவரின் தொடர்பு பெற்று இருப்பின் ரத்த கொதிப்பு, மயக்கம், இருதய நோய், செவ்வாய் சேர்க்கை பார்வை இருப்பின் மின்சார சிகிச்சை, ரண சிகிச்சை காணும்.

2. 7க்குரியவர் 5க்குரியவர் சேர்க்கை 5 ல் இவரை பாவர் பார்த்தால் கருவை அழிப்பதால் உடல் பாதிப்பு, கர்ப்ப நோய் காணும்.

3. கோபத்தால் மனதால், பயத்தால், காம இட்சையால் பெண்களுக்கு நோய் தொல்லைகள் ஏற்படும்.

சந்திரன், புதன், சுக்கிரன் போன்ற கிரகங்களின் சுப தன்மை கெடுவதால் இது ஏற்படும். அதாவது, மனநோய், இரத்த அழுத்தம், நரம்பு சம்பந்தமான உபாதைகளுக்கு இவர்கள் உட்படுவர்.

புதன், ராகு (அ)கேது சேர்க்கை 1,2,4 போன்ற இடங்களில் இருந்தால் பாவர் தொடர்பு பெற்றால் முகரோகம், முகத்தில், கரும்புள்ளிகள், மச்சங்கள் ஏற்படும்.

4. மாதவிலக்கு நாட்களில் பல பெண்களுக்கு வயிற்றுவலி தாங்க முடியாது இருக்கும்.

இதற்கு சந்திரன், சனி, ராகு தொடர்பு காரணமாகும்.

இதற்கு கொழுந்து வெற்றிலைகளை வயிற்றின் மேல் பகுதியில் வைத்து கட்டிக்கொண்டால் வலி குறையும்.

5. சூரியன், சுக்கிரன், ராகு, சனி, செவ்வாயின் சேர்க்கை பெற்று உள்ள பெண்களின் ஜாதகத்திற்கு மாற்பக புற்று நோய், மாற்பு சம்பந்த நோய்கள், விஷத்தால் பயம் போன்றவைகள் ஏற்படும்.

6. பெண்களின் ஜாதகத்தில் 2,5,7 ஆம் இடங்களில் பாவ கிரகங்கள் இருந்து 6 க்குரியவரின் தொடர்பு பெற்றால் முகம், பல், மர்மஸ்தானம், கர்ப்பம், மனம் சம்பந்தமான நோய் தொல்லைகள் வந்திடும்.

7. ஆண்களின் மூலம் பெண்களுக்கு ஏற்படும் வியாதிக் குரிய கோள்களின் அமைப்பு

கணவன் ஜாதகத்தில் 6,8,10,11-க்குரியவர்கள் பெண் ஜாதகத்தில் இருப்பினும் அல்லது சேர்ந்து எங்கு எந்த பாவத்தில் உள்ளாரோ அப்பாவத்திற்குரிய உறுப்பில் நோய் ஏற்படும்.

2004 இல்
.... விருது பெற்ற போது...

2015 இல்
பேரப்பிள்ளைகளுடன்...

என்னோடுவாழும் சற்குணம்.

எனதருமை நண்பன் அமரர் திரு.ஆ.ச.சற்குணநாதன் அவர்களது பிரிவு கலையுலகத்திற்கு மீளமுடியாத இழப்பைக் கொடுத்துள்ளது. அவரும் நானும் கலையுலகத்தின் மூலம் இணைந்த ஒரு துருவங்கள் என்றாலும் ஆரம்பகாலம் தொட்டு அவரது குடும்ப நிலை, பொருளாதாரம் என்பவற்றின் மீதான அறிவுரைகளை பகிர்ந்து கொள்வார். மிகுந்த சகோதர பாசம் உடையவராக காணப்பட்டார், தம்பி உடையான் படைக்கு அஞ்சான் என்பதற்கிணங்க கலைஞன் லோக நாதனை அருமைத் தம்பியாக பெற்றார். பாடசாலைப் படிப்பை முடித்து சிறிது காலம் தனது மாமனின் சைக்கிள் கடையில் கூட வேலைகள் பழகி வேலை செய்தார்.

இலங்கையின் முக்கிய பத்திரிகைகளான வீரகேசரி, தினகரன் லேக்கவுஸ் பத்திரிகைகளின் விநியோகஸ்தராக கடமையாற்றினார். அவசரமானவேறுவேலைகள் காரணமாக என்னை பதில் விநியோகஸ்தராக நியமித்தார். குடும்ப பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக இத்தொழிலையெல்லாம் செய்து சொற்ப ஊதியமே பெற்றார். கற்ற கல்விக்கு அது போதுமானதாக இல்லை, அக்கால கட்டத்தில் சங்காணை கலையகம் எனும் மன்றத்தில் பொழுது போக்காக மேடை நாடகங்களை செய்துவந்தார். இது எமது வாழ்க்கைக்கு போதுமானதாக இல்லை. முடிந்தளவு கலைகளை வளர்ப்பதுடன் எமது மனநிறைவோடு இருந்தது. இவற்றையெல்லாம் கடந்து நல் மனைவியை தனது இல்லத்தரசியாக பெற்று மிக நல் பேறுபெற்ற புத்திரர்களையும் வரமாக பெற்று சீரும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்தார்.

“கலைதந்த வாழ்வு” எனும் சமூக நாடகத்துடன் இவரது கலைப் பயணம் ஆரம்பமாகியது. சுமார் பத்திற்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களில் இருவரும் சேர்ந்து நடித்தோம். 1970 ஆம் ஆண்டில் “இரத்தபாசம்” குடும்ப நாடகத்தில் அமரர் குடும்ப டாக்டராகவும் நான் காது கேளாத வீட்டு வேலைக்காரனாகவும் நடித்தோம். “பழகர் பொன்னம்பலம்” நாடகத்தில் அவரது வேலைக்காரனாகவும், “இரத்த முத்திரை” எனும் வரலாற்று நாடகத்தில் நான் மந்திரியாகவும் அமரர் ஆஸ்த்தான கவிஞனாகவும் நடித்தோம்.

சிறந்த பாடகராக, இயக்குநராக, கௌரவ நடிகராக, நகைச் சுவை நடிகனாக செயற்பட்டு கலையகத்தின் இரு கண்களாக நாம் இருவரும் எமது பணிகளை செய்தோம். வாய்விட்டு சிரித்தால் நோய் விட்டு போகும் என்பதற்கிணங்க பலரது நோய்களுக்கு மருந்தாக திகழ்ந்தோம். சங்கை நகரில் பத்து நாடக மன்றங்கள் சேர்ந்து "சங்கை கலைஞர் பேரவை" என்ற பெயரில் மறைந்த கலைஞர் சக்கரவர்த்தி இராசலிங்கத்தின் "கிழக்கும் மேற்கும்" இரட்டை மேடையில் அரங்கேற்றிநகைச்சுவை இரட்டையர் என்ற பாராட்டையும் பெற்றோம். நான் நண்பன் சற்குணத்துடன் தான் இன்றும் கலையுலகில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறேன் என்ற பூரண நம்பிக்கையுடன் கலைத்தொண்டை முன்னெடுத்துச் செல்கிறேன். அவரது குடும்பத்தினருக்கும் கலைக் குடும்பத்தினருக்கும் ஆறுதல் கூறி, அவரது ஆன்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை எமையாளும் ஈசனை பிரார்த்திக்கிறேன்.

கௌரவ திரு. செ. ஜெயபாலகிருஷ்ணன்

கலையகம் - சங்கானை.

ஊம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சங்கானை கலையகத்துடன் தொடர்புடன் இருந்த திரு.ஆ.சு.சற்குணநாதன் அவர்களுடைய மறைவு எமக்கு கவலையை தருகிறது. கவலையை மறக்க சிரியுங்கள் என்ற தத்துவத்துடன் நாடக மேடையில் நின்று மக்களை சிரிக்க வைத்த ஒரு நல்ல கலைஞன் அவர். சங்கானை கலையகத்தின் பல்வேறு நாடகங்களில் அவர் நடித்திருக்கிறார், பல நூறு தடவைகள் மேடையேறியிருக்கிறார். 2017 இல் உடல்நிலை சீர்ந்து இருந்த போதும் கூட அவர் மேடையேற தயாராக இருந்தார். அந்தளவுக்கு எதுவித ஊதியத்தையும் எதிர்பாராமல் மிக சிரமமான சந்தர்ப்பங்களிலும் மக்களை மகிழ்வித்த அவரது மறைவு கலைஞர்களுக்கு ஒரு பெரிய இழப்பாகும். அவரது ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

கௌரவ திரு. கு. முருகானந்தம்

பாரிஸ் சர்வதேச கலையகம், பிரான்ஸ்.

கலைகளின் வித்தகர்

எமது சமூகத்தில் குறிப்பிட்டு சொல்லக் கூடியவரும் எல்லோரும் அறிந்த பெரியவரும் மிகச்சிறந்த கலைஞரும் அமரர் ஆ.ச.சற்குணநாதன் ஆவார். அவரது இளமைக் காலத்திலேயே எமது இந்து இளைஞர் மன்றத்தின் உருவாக்கத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் மிகப்பெரும் பங்காற்றிய சமூகசேவகன். இவரின் வழிகாட்டலில் இன்று பலர் மிகச்சிறந்த தலைமை பண்பைப் பெற்று உயர்ந்து நிற்பதை காண்கிறோம். அன்னாரது மகன் திரு.ச.கணேசுக்குமார் அவர்களின் உற்ற நண்பன் என்ற வகையில் நெருக்கமான பாச உணர்வோடு கரிசனையாக என்னோடு நடந்து கொண்டார், அவர் நாடகத்துறைக்கும் கலைத்துறைக்கும் ஆற்றிய பங்கு மகத்தானது.

நகைச்சுவை அன்னாரது கைவந்த கலை, அதனால் எந்த சூழ்நிலையிலும் நகைச்சுவை சொட்ட உரையாடி எல்லோரையும் மகிழ்சியில் திளைக்கவைத்து அதனூடாக சிந்திக்க வைக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். “கலையகம்” நாடக மன்றில் முக்கிய கலைஞராக திகழ்ந்தவர், அந்த அன்றைய கலையகத்திற்கே சிகரம் வைத்தார் போல் கீதம் இயற்றிய கவிஞன். எமது சொத்தான இக் கலைஞனை பாராட்டி எமது இந்து இளைஞர் மன்றத்தினரால் மிகப்பெரிய கௌரவிப்பும் வாழ்நாள் சாதனை நாயகன் என்கிற விருதும் மக்கள் முன் வழங்கப்பட்டது. அந்த நிகழ்விலே எமது மன்றத்தின் சிறுவர் பாடசாலைக்கான பாடசாலைக் கீதத்தினை இயற்றி நிர்வாகத்தினூடாக வெளியிட்டும் வைத்தார்.

ஒரு வட்டத்துக்குள் அடக்க முடியாத பெரும் கலைஞனாக அமரர் சங்கைநாதன் ஆ.ச.சற்குணநாதன் யாழ்.சங்கானை பழைய மாணவர் சங்கத்தினரால் கலைஞர்களை கௌரவிக்கும் முகமாக வெளியீடு செய்யப்பட்ட தூண்கள்-2 எனும் சிறப்பு மலரில் இவரது சாதனைகள் பொறிக்கப்பட்டதோடு விருதுகளையும் வழங்கி கௌரவித்தனர். அன்னார் தனது வாழ்க்கையை சமூக சேவைக்கும் கலைத்துறைக்கும் அர்ப்பணித்து சரித்திர நாயகனாக எங்களிடமிருந்து விடைபெற்று விண்ணூலகம் சென்றாலும் அவரது நீங்கா புகழ் இவ் வையகத்தில் நீடித்து நிற்கும்.

“கலையகம் கலைஞர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி மீட்டலாம்”

அவரது வளர்ப்பில் ஒருவனாக பெருமையோடு,

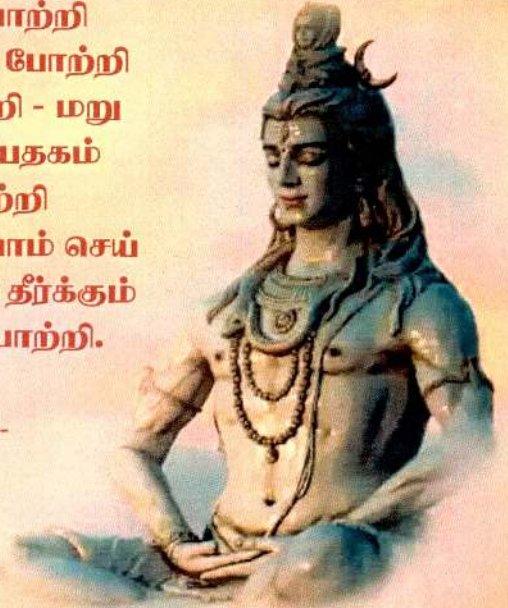
கௌரவ திரு.ப.விஜயகுமார் (அப்பன்)

முன்னால் தலைவர் - இந்து இளைஞர் மன்றம், சங்கானை.

-திருச்சிற்றம்பலம்-

வேதநாயகனே போற்றி
விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதுருபாகா போற்றி - மறு
சமயங்கள் மாழ பேதகம்
செய்வாய் போற்றி
பிஞ்சுகா போற்றி - யாம் செய்
பாதகம் அனைத்தும் தீர்க்கும்
பராபரா போற்றி போற்றி.

-திருச்சிற்றம்பலம்-

சங்கைநாதன் திரு.ஆ.சு.சற்குணநாதன்
சிலம்பு புளியடி, சங்காண.
பூலோகத்தீடுகாள் யாத்திரைக்காணம்
1948.10.06 - 2018.11.10

இது வெறும் தகவல் களஞ்சியம் அல்ல. தெய்வங்கள் எல்லாம் தோற்றுப்போகும் அளவிற்கு அன்பு செய்து, அறம் செய்து நெறி தவறாமல் வாழ்ந்த ஒரு சிறந்த மனிதனாய், உற்றவர்க்கு நல்ல நண்பனாய், தலை சிறந்த ஆசிரியனாய், சுற்றத்தார் நலன் பேணும் சமூக சேவையாளனாய், இல்றாம் காக்கும் நல்ல கணவனாய், நற்பேறுகள் பெற்றுயர்ந்து வழிகாட்டிய தந்தையாய், பத்துறை வல்லமை கொண்ட பெரும் கலைஞனாய், தாய் நாட்டின் விடுதலை மீது பெரு விருப்பு கொண்ட வராய், இன்னும் பல அவதாரங்கள் கொண்ட ஓர் அவதார புருசனாய், வாழ்நாள் சாதனையாளனாய், எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்திருந்தும் எம்முள் அன்புருவாய் வாழ்ந்தவர் தேடி வைத்த களஞ்சியத்தில் இருந்து எடுத்த ஒரு தொகுதி.

தமிழும் கலையும் வாழ தன் வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியை செலவு செய்த ஓர் அற்புதக் கலைஞன் சங்கைநாதன் திரு.ஆ.சு.சுற்குணநாதன். காலங்களின் தேவைகளை தன் கலையால் அறிவித்த மிகச்சிறந்த கலைஞன், வானொலி - மேடை நாடக நடிகராக, பாடகராக, எழுத்தாளராக, இயக்குநராக, காலத்தின் தேவைகளை சொல்லும் கவிஞனாக தன் கலையுலக் திறமைகளை எமக்களித்த நல் ஆசான். சோதிடம் இவர் தேடிக்கற்ற கலையல்ல அது தானாகவே இவரிடம் வந்து ஒட்டிக்கொண்டது, தன்னை நாடி வருபவர்களுக்கு காலத்தை கணித்தாச் சொல்லி நல் அறிவுரையும் ஆறுதலும் சொல்வதோடு நின்றாவிடாமல் தினமும் காலையில் சூரிய நமஸ்காரம் செய்யச் சொல்லி அறிவுறுத்துவார், தினமும் தவறாமல் சூரிய நமஸ்காரம் செய்வதை தன் வழியாட்டில் முதன்மையாய் செய்து வந்தவர். மனிதன் தோன்றி முதலில் வழிபட்ட தெய்வம் சூரியன், சூரியனே அனைத்திற்கும் மூலம் என்றுணர்ந்துவார். இவ்வகை வாழ்வை முடித்துக் கொள்வதற்கு பதினைந்து நிமிடங்கள் முன்பும் சூரிய நமஸ்காரம் செய்துவிட்டே விடை பெற்றார். எம் உயிர்த்துடிப்பின் அதிகாரமாய் எமையாளும் ஈசனாய் விளங்கும் எம் அன்புத் தந்தையின் நினைவாய் இந்நூலை தருவதில் பெருமையடைகிறோம்.

- குடும்பத்தினர் -